

02

ජීවයේ රසායනික හා සෛලීය පදනම

ජීවි ද්‍රව්‍යවල මූලද්‍රව්‍යමය සංයුතිය

හීඳුනා ගත් මූලද්‍රව්‍ය අනූ දෙකක් පමණ ස්වභාවයේ ඇත. නිරෝගි ජීවිතයක් පවත්වා ගෙනයෑම සහ ප්‍රජනනය සඳහා එම මූලද්‍රව්‍ය අතරින් 20 - 25% ප්‍රමාණයක් අත්‍යවශ්‍ය ය. (මිනිසාට මූලද්‍රව්‍ය 25ක් පමණ ද ශාකවලට මූලද්‍රව්‍ය 17ක් පමණ ද අත්‍යවශ්‍ය ය).

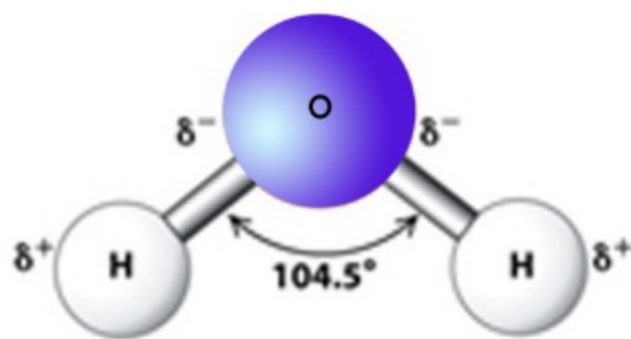
ජීවි පදාර්ථයේ 96%ක ප්‍රමාණයක් ඔක්සිජන් (O), කාබන් (C), හයිඩ්‍රජන් (H) සහ නයිට්‍රජන් (N) වලින් සෑදී ඇත. ජීවින්ගේ ස්කන්ධයෙහි ඉතිරි 4% බහුලව අඩංගු වන්නේ කැල්සියම් (Ca) පොස්ෆරස් (P), පොටෑසියම් (K), සහ සල්ෆර් (S) ය. මේවාට අමතරව ජීවි ද්‍රව්‍ය තුළ Na, Cl, Mg, B, Co, Cu, Cr, F, I සහ Fe ද ස්වල්ප ප්‍රමාණයකින් ඇත.

ජීවය සඳහා වැදගත් වන ජලයේ භෞතික සහ රසායනික ගුණ

ජලය ඉතා වැදගත් අකාබනික අණුවකි. ජලය නොමැතිව මේ ග්‍රහලෝකය තුළ ජීවය පැවැත්මට නොහැකි ය. ජලය පහත සඳහන් හේතු නිසා වැදගත් වේ.

- ජීවි සෛලවල වැදගත් රසායනික සංසටකයක් වීම.
- සියලු ජීවින්ට ජෛව විද්‍යාත්මක මාධ්‍යයක් සැපයීම.

ජල අණුවේ භෞතික සහ රසායනික ගුණ ජීවි භාවය පවත්වාගෙන යෑමට හැකියාව ලබා දෙයි.

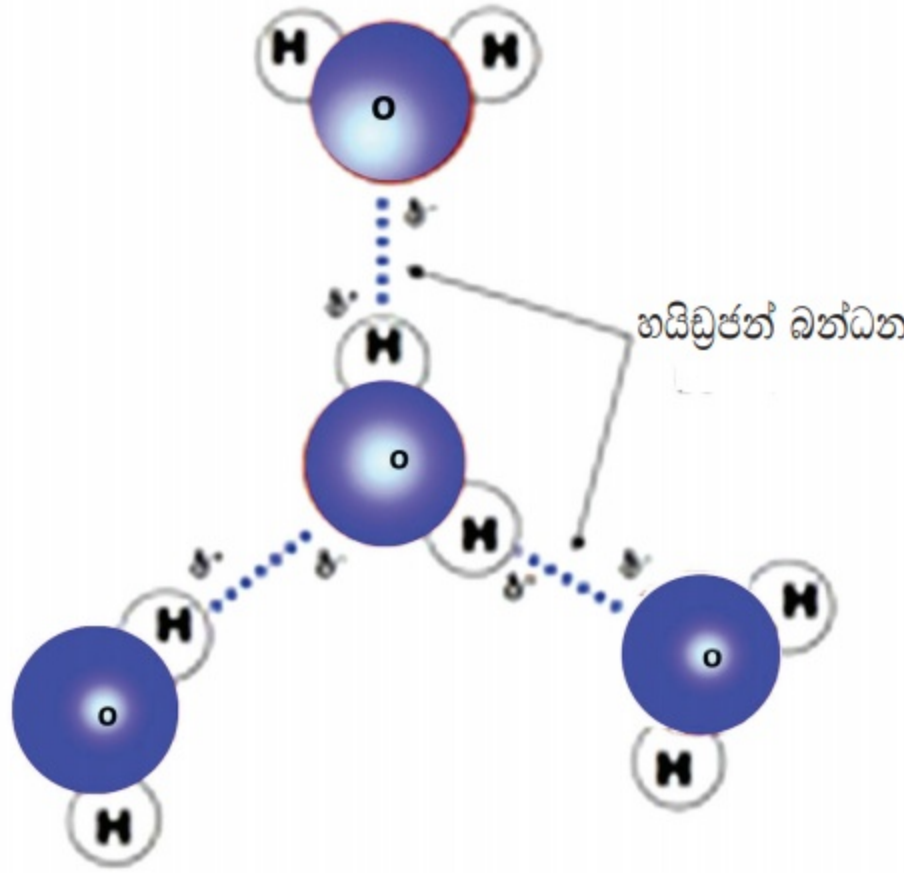
δ^+ - භාගිකව ධන ආරෝපිත
 δ^- - භාගිකව සෘණ ආරෝපිත

රූපය 2.1 ජල අණුවේ රසායනික ව්‍යුහය

ජල අණුවක රසායනික ස්වභාවය

ජල අණුව, කුඩා, ධ්‍රැවීය සහ කෝණික අණුවකි. ධ්‍රැවීයතාව යනු අණුවක් තුළ අසමාන ලෙස ආරෝපණ ව්‍යාප්ත වීමයි. ජල අණුවක ඇති ඔක්සිජන් පරමාණුව සුළු වශයෙන් සෘණ ආරෝපිත වන අතර, හයිඩ්‍රජන් පරමාණුව සුළු වශයෙන් ධන ආරෝපිත වේ.

එක් ජල අණුවක සුළු වශයෙන් ධ්‍රැවීය හයිඩ්‍රජන් පරමාණුව හා යාබද ජල අණුවේ සුළු වශයෙන් ධ්‍රැවීය ඔක්සිජන් පරමාණුව අතර, ඇති වන දුර්වල ආකර්ෂණ බලය හයිඩ්‍රජන් බන්ධනයයි. ජලයේ සියලු ගුණ පවත්වාගෙන යෑමට මේ හයිඩ්‍රජන් බන්ධන මගින් ප්‍රධාන කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි. විවිධ ජල අණු අතර පවතින හයිඩ්‍රජන් බන්ධන හේතුවෙන් ජලයේ ගුණ ඇති වේ. ජලය එහි ද්‍රව අවස්ථාවේ පවතින විට එහි ඇති හයිඩ්‍රජන් බන්ධන ඉතා හංගුර වේ. හයිඩ්‍රජන් බන්ධන සෑදීම, බිඳවැටීම හා නැවත සෑදීම ඉතා ඉහළ සංඛ්‍යාතයකින් සිදු වේ.

රූපය 2.2 ජලයේ හයිඩ්‍රජන් බන්ධන

ජලයේ භෞතික ගුණ

පෘථිවිය මත ජීවය පවත්වාගෙන යෑමට අවශ්‍ය ජලයේ ප්‍රධාන ගුණ හතර

- 1. සංසක්ති හැසිරීම
- 2. උෂ්ණත්වය මධ්‍යස්ථ කිරීමට ඇති හැකියාව
- 3. හිමායනයේ දී සිදු වන ප්‍රසාරණය
- 4. ද්‍රාවකයක් ලෙස ඇති සර්වනිපුණත්වය

කෘත්‍යවලට අදාළ ජලයේ ගුණ

- 1. සංසක්ති හැසිරීම
හයිඩ්‍රජන් බන්ධන නිසා ජල අණු අතර, ඇති ආකර්ෂණය සංසක්තිය ලෙස හඳුන්වයි. ජල අණු සහ වෙනත් ද්‍රව්‍ය අතර, ඇති වන ආකර්ෂණය ආසක්තිය ලෙස හඳුන්වයි. ඉහත ගුණ දෙක නිසා පරිවහන මාධ්‍යයක් ලෙස ක්‍රියා කිරීමේ හැකියාව ජලයට ලැබී ඇත.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ජල අණු අතර ඇති සංසක්තිය නිසා ජලය සහ ජලයේ දියවූ ද්‍රව්‍ය (බනිජ ලවණ වැනි) ශෛලමය තුළින් ගුරුත්වයට එරෙහිව අඛණ්ඩ ජල කඳක් ලෙස පරිවහනය වේ.

ජලය සහ ජලයේ දිය වූ ද්‍රව්‍ය පරිවහනයේ දී ජල අණු සහ සෛල බිත්ති අතර, ඇති ආසක්තිය ද ආධාර වේ.

ජලයට ඉහළ පෘෂ්ඨික ආතතියක් ඇත. ජල අණු අතර, ඇති සංසක්තිය නිසා ජල අණුවලට එම හැකියාව ලැබී ඇත. එනිසා ජලජ පද්ධතියක් තුළ ඉහළ පෘෂ්ඨයේ ජල අණු පහළ පෘෂ්ඨයේ ජල අණු මගින් ආකර්ෂණය කර ජල පටලයක් සාදයි. එනිසා කුඩා කෘමීන්ට පොකුණක ජල පෘෂ්ඨය මත ඇවිදීමට හැකි ය.

උදා : දිය ලිස්සන්නා

2. උෂ්ණත්වය මධ්‍යස්ථ කිරීමට ඇති හැකියාව

සාපේක්ෂව අධික තාප ශක්ති ප්‍රමාණයක් ජලයට අවශෝෂණය කිරීම හෝ නිදහස් කිරීම මගින් ජලයේ උෂ්ණත්ව වෙනස් වීම අවම වේ. ජලයේ අධික විශිෂ්ට තාපය නිසා පෘථිවිය මත උෂ්ණත්ව උච්චාවචනය සිදු වන විට ජීවී පද්ධති සහ ජල ස්කන්ධ තුළ ජලය තාප ස්චාරක්ෂකයක් ලෙස ක්‍රියා කරයි.

ජලයේ අධික වාෂ්පීකරණ තාපයක් ඇති නිසා ජීවියකු තුළ අවම ජල හානියක් සිදු කරමින් වැඩි තාප ශක්තියක් නිදහස් කළ හැකි ය. මෙය ජීවියාගේ දේහ පෘෂ්ඨය සිසිල් කර ගැනීමට උපකාරී වේ. උදා : අධික උණුසුම් වීම වැළැක්වීමට

මිනිස් සමෙන් ස්වේදය වාෂ්ප වීම, දේහ උෂ්ණත්වය නියත මට්ටමක පවත්වා ගැනීමට ආධාර වේ. ශාකවල සිදු වන උත්ස්වේදනය ශාක දේහ පෘෂ්ඨය සිසිල් ලෙස තබා ගැනීමට උපකාරී වන අතර, සූර්යාලෝකය නිසා අධිකව උණුසුම් වීම වළක්වයි.

3. හිමායනයේ දී සිදු වන ප්‍රසාරණය

සාමාන්‍යයෙන් ද්‍රව්‍යයක් උෂ්ණත්වය වැඩි වන විට ඝනත්වය අඩු වන අතර, උෂ්ණත්වය අඩු වීමේ දී ඝනත්වය වැඩි වේ. ජලයේ උෂ්ණත්වය 4 °Cට වඩා අඩුවන විට හිමායනය වීම ආරම්භ වී අයිස් ඝනක (කුට්ටි) ලෙස හඳුන්වන ස්ඵටික දැලිසක් සාදයි.

ජලයට 4 °C දී උපරිම ඝනත්වයක් ඇත. එබැවින් ජල ස්කන්ධවල මතුපිට පෘෂ්ඨයේ අයිස් පා වේ. මෙය ධ්‍රැව ප්‍රදේශවල ජල ස්කන්ධ තුළ සිටින ජීවීන්ට ශීත සෘතුවේ දී නොහැසි පැවතීමට හැකිවන ජලයේ වැදගත් ගුණාංගයකි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

4. ද්‍රාවකයක් ලෙස ඇති ස්වභාවික ව්‍යුහයන්

ජලයේ ද්‍රාව්‍යතාව නිසා ජලයට ලැබී ඇති ගුණයකි.

ද්‍රාව්‍ය අණු (උදා: ග්ලූකෝස්), අයනික සංයෝග (උදා: සෝඩියම් ක්ලෝරයිඩ්) සහ ද්‍රාව්‍ය සහ අයනික යන ප්‍රදේශ දෙකම සහිත (උදා: ලයිසෝසයිම්) ඒවා ජලයේ දිය වේ. ජල අණු එක් එක් ද්‍රාව්‍ය අණු වට කර, ඒවා සමඟ හයිඩ්‍රජන් බන්ධන සාදයි. එම නිසා ද්‍රාව්‍යතාව අයනික ස්වභාවය මත නොව, ද්‍රාව්‍යයක ද්‍රාව්‍යතාව මත රඳා පවතී.

ජීවීන්ගේ ප්‍රධාන කාබනික සංයෝගවල රසායනික ස්වභාවය හා කාර්ය

කාබෝහයිඩ්‍රේට්

පෘථිවියේ ඇති වඩාත් ම සුලබතම කාබනික සංයෝග කාණ්ඩය වන්නේ කාබෝහයිඩ්‍රේට් ය. එහි ප්‍රධාන මූලද්‍රව්‍ය සංයුතිය වන්නේ, කාබන්, හයිඩ්‍රජන් සහ ඔක්සිජන් ය. කාබන්වල හයිඩ්‍රේට්වල අඩංගු හයිඩ්‍රජන්:ඔක්සිජන් අනුපාතය ජලය මෙන්ම 2:1 ට සමාන වේ. පොදු සූත්‍රය $C_x(H_2O)_y$. ප්‍රධාන කාබෝහයිඩ්‍රේට් කාණ්ඩ තුනකි. එනම් මොනොසැකරයිඩ, ඩයිසැකරයිඩ සහ පොලිසැකරයිඩ ය. සාමාන්‍යයෙන් කාබෝහයිඩ්‍රේට් වල සීනි (මොනොසැකරයිඩ සහ ඩයිසැකරයිඩ) සහ පොලිසැකරයිඩ අඩංගු වේ.

මොනොසැකරයිඩ

කාබෝහයිඩ්‍රේට්වල සරලතම ආකාරය වන මොනොසැකරයිඩවල පොදු අණුක සූත්‍රය $(CH_2O)_n$ වේ. කාබන් පරමාණු සංඛ්‍යාව 3 සිට 7 දක්වා වෙනස් වේ. සියලුම මොනොසැකරයිඩ ඔක්සිහාරක සීනි වන අතර, ඒවා ජලයේ ද්‍රාව්‍යයි. ස්ඵටික ආකාරයෙන් පවතී.

කාබන් පරමාණු සංඛ්‍යාව මත ඒවා පහත ආකාරයට නම් කරනු ලැබේ.

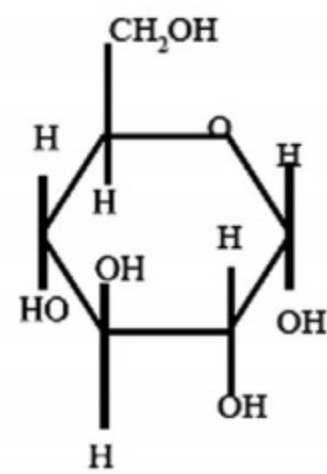
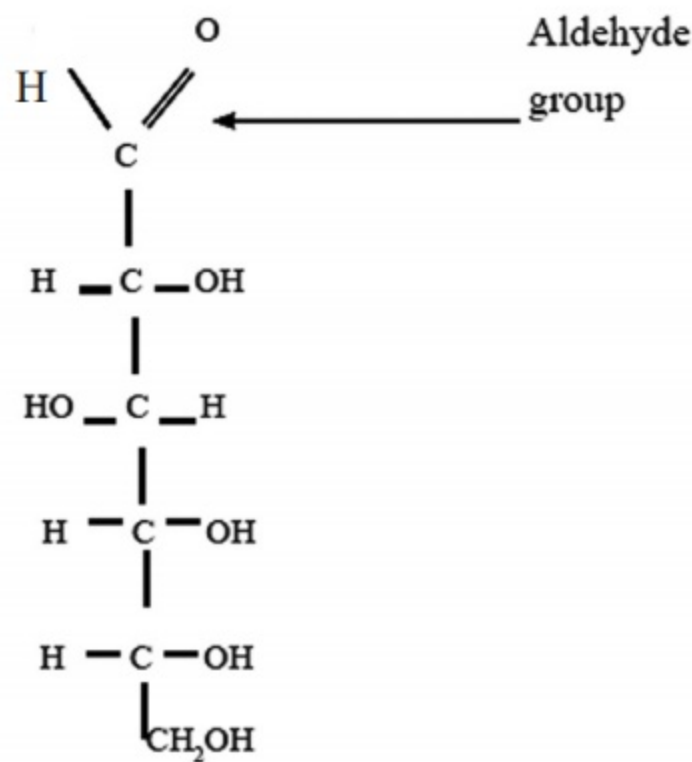
- 3C - ට්‍රයෝස් - උදා: ග්ලිසරැල්ඩිහයිඩ් (පොස්ෆෝග්ලිසරැල්ඩිහයිඩ් ට්‍රයෝස්වල ව්‍යුත්පන්නයකි)
- 4C - ටෙට්‍රෝස් - උදා: එරිත්‍රෝස් (ස්වභාවයේ විරලය)
- 5C - පෙන්ටෝස් - උදා: රයිබෝස්, ඩීඔක්සිරයිබෝස්, රිබියුලෝස් (RuBP යනු රිබියුලෝස් වල ව්‍යුත්පන්නයකි.)
- 6C - හෙක්සෝස් - උදා: ග්ලූකෝස්, ෆ්රැක්ටෝස්, ගැලැක්ටෝස්

කාබොනයිල් කාණ්ඩයේ (කීටෝ, ඇල්ඩෝ) වර්ගය අනුව ඒවා වර්ග කෙරේ.

- a) ඇල්ඩෝස් - ග්ලූකෝස්, ගැලැක්ටෝස්
- b) කීටෝස් - ෆ්රැක්ටෝස්

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

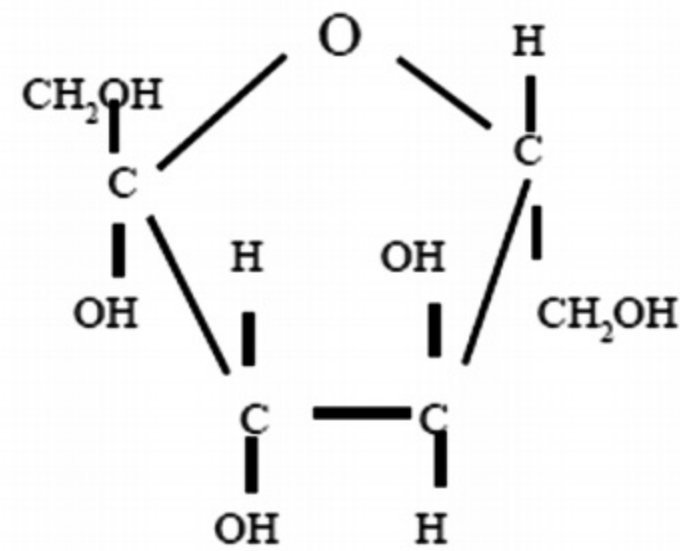
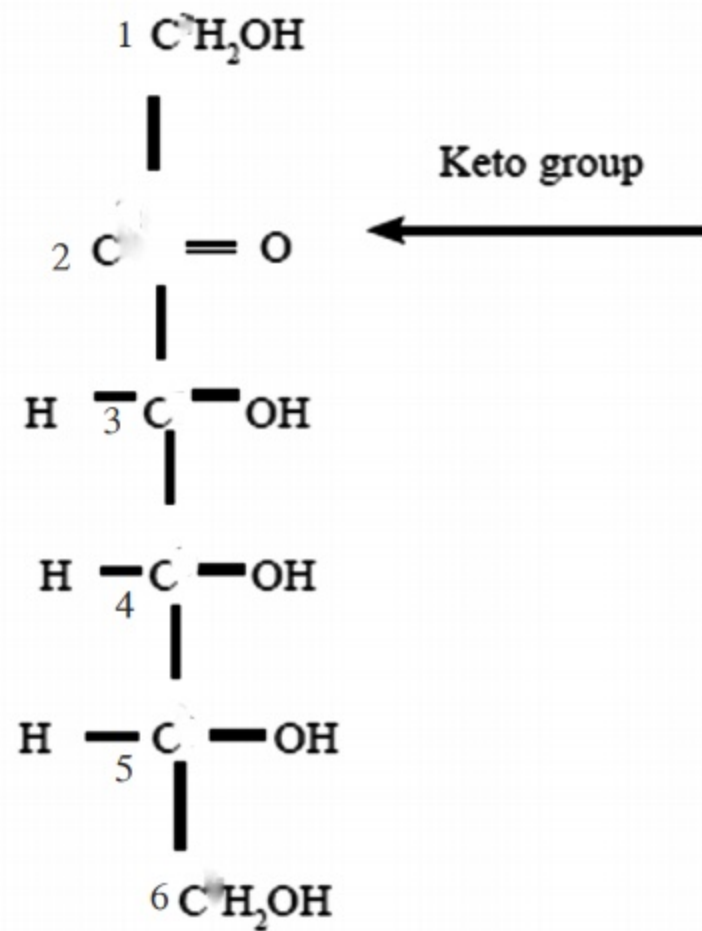
Aldose

රූපය 2.3 ග්ලූකෝස්වල සන ආකාරය

රූපය 2.4 ග්ලූකෝස් අණුවේ ජලීය ආකාරය

Ketose

රූපය 2.5 ෆ්‍රක්ටෝස්වල සන ආකාරය

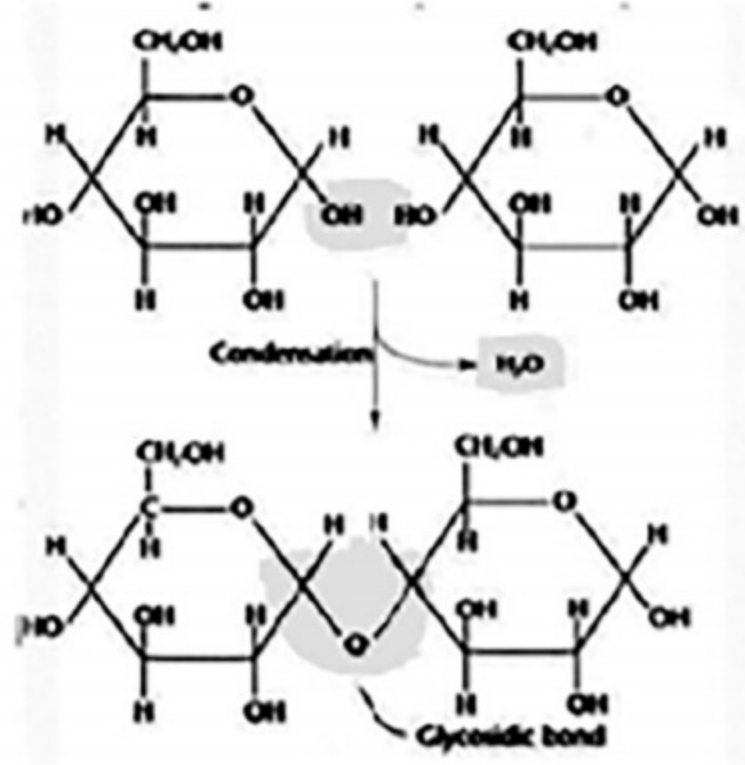
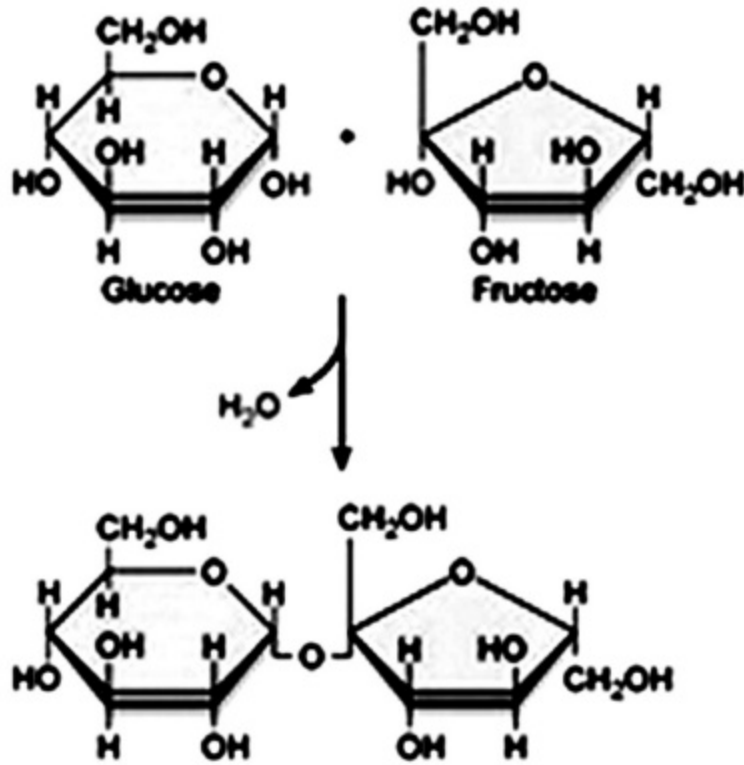
රූපය 2.6 ෆ්‍රක්ටෝස්වල ජලීය ආකාරය

(රසායනික ව්‍යුහ මතක තබා ගැනීමට අවශ්‍ය නැත)

ජලීය මාධ්‍යවල දී සමහර මොනොසැකරයිඩ වලලු ආකාරයෙන් ඇත.

ඩයිසැකරයිඩ

මොනොසැකරයිඩ අණු දෙකක් ගලයිකොසිඩික් බන්ධනයක් මගින් සම්බන්ධ වී සෑදෙන සීනි වේ.

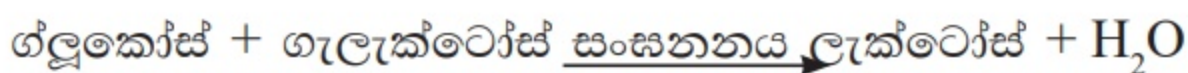
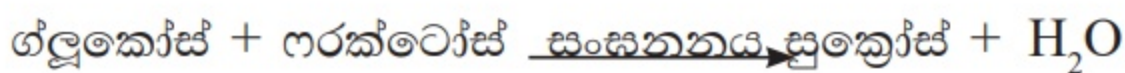
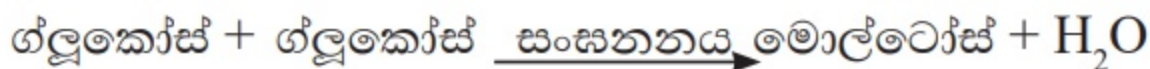

රූපය 2.7 සුක්රෝස් සෑදෙන ආකාරය

රූපය 2.8 - මෝල්ටෝස් සෑදෙන ආකාරය

(රසායනික ව්‍යුහ මතක තබා ගැනීමට අවශ්‍ය නැත)

යාබද මොනොසැකරයිඩ අණු දෙකක් අතර, සංඝනන ප්‍රතික්‍රියාවක් මගින් ජල අණුවක් පිට වීමෙන් එම අණු දෙක අතර, ගලයිකොසිඩික් බන්ධනයක් සෑදේ. එහි දී එක් මොනොසැකරයිඩ අණුවක ඇති OH කාණ්ඩයක් යාබද මොනොසැකරයිඩ අණුවේ ඇති හයිඩ්‍රජන් පරමාණුවක් සමඟ සම්බන්ධ වී මේ ජල අණුව සාදයි.

මෝල්ටෝස් සහ ලැක්ටෝස් ඔක්සිහාරක සීනි ය. සුක්‍රෝස් නිර්ඔක්සිහාරක සීනි ය.

පොලිසැකරයිඩ

පොලිසැකරයිඩ මහා අණු සහ ජෛව බහු අවයවික වේ. මොනොසැකරයිඩ උප ඒකක සිය ගණනක සිට දහස් ගණනකින් පොලිසැකරයිඩ සෑදී ඇත.

ඒවා ස්ඵටිකීකරණය නොවේ, ජලයේ අද්‍රාව්‍යයි. සීනි ලෙස නොසලකයි.

සමහර පොලිසැකරයිඩ සංචිත සංඝටක වන අතර, අනෙක් පොලිසැකරයිඩ ජීවීන්ගේ ව්‍යුහ සෑදීමට දායක වේ. ඉටු කරන කෘත්‍යය අනුව සංචිත පොලිසැකරයිඩ සහ ව්‍යුහමය පොලිසැකරයිඩ ලෙස පොලිසැකරයිඩ වර්ග කර ඇත. එනම්,

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

- i. සංචිත - පිෂ්ඨය, ග්ලයිකොජන්
- ii. ව්‍යුහමය - සෙලියුලෝස්, හෙමිසෙලියුලෝස්, පෙක්ටින්

පොලිසැකරයිඩ නිර්මාණය වී ඇති ආකාරය පදනම් කර වර්ග කර ඇත.

- i. රේඛීය ආකාර - සෙලියුලෝස්, ඇමයිලෝස්
- ii. ශාඛනය වූ ආකාර - ග්ලයිකොජන්, ඇමයිලෝපෙක්ටින්, හෙමිසෙලියුලෝස්

වගුව 2.1 ප්‍රධාන පොලිසැකරයිඩ, ඒවායේ තැනුම් ඒකක සහ කෘත්‍ය

පොලිසැකරයිඩ	තැනුම් ඒකකය	කෘත්‍ය
පිෂ්ඨය	ග්ලූකෝස්	ශාකවල සංචිත වී ඇත.
ග්ලයිකොජන්	ග්ලූකෝස්	සත්ත්වයන් තුළ සහ දිලීරවල සංචිත වී ඇත.
සෙලියුලෝස්	ග්ලූකෝස්	සෛල බිත්තියේ සංඝටකයකි.
ඉනියුලින්	ෆ්රක්ටෝස්	ඩේලියා ආකන්දවල සංචිත වී ඇත.
පෙක්ටින්	ග්ලූකෝස්, ෆ්රක්ටෝස්, ඇමයිලෝස්	ශාක සෛල බිත්තියේ මධ්‍ය සුස්තරයේ සංඝටකයකි.
හෙමිසෙලියුලෝස්	පෙන්ටෝස් සහ හෙක්සෝස්	ශාක සෛල බිත්තිවල සංඝටකයකි.
කයිටින් (නයිට්‍රජන් අඩංගු පොලි සැකරයිඩයකි)	ග්ලූකොසැමීන්	දිලීර සෛල බිත්තිවල සහ ආත්‍රොපෝඩාවන්ගේ පිට සැකිල්ලෙහි සංඝටකයකි.

කාබෝහයිඩ්‍රේටවල කෘත්‍ය

මොනොසැකරයිඩ :

- ශක්ති ප්‍රභවයක් ලෙස
- ඩයිසැකරයිඩ සහ පොලිසැකරයිඩවල තැනුම් ඒකක ලෙස (මොල්ටෝස්, සුක්‍රෝස් වැනි ඩයිසැකරයිඩ සහ පිෂ්ඨය, ග්ලයිකොජන් වැනි පොලිසැකරයිඩ)
- නියුක්ලියෝටයිඩවල සංඝටක ලෙස (DNA, RNA)

ඩයිසැකරයිඩ

- කිරිවල සංචිත සීනි ලෙස - ලැක්ටෝස්
- ෆ්රූක්ටෝස් තුළ පරිවහනයට - සුක්‍රෝස්
- උක් ශාකයේ සංචිත සීනි ලෙස - සුක්‍රෝස්

පොලිසැකරයිඩ

a) සංචිත පොලිසැකරයිඩ

- ශාක සහ හරිත ඇල්ගී (chlorophytes) තුළ පිෂ්ඨය, ශක්ති ප්‍රභවයක් ලෙස ග්ලූකෝස් ගබඩා කරයි.
- සත්ත්වයින් සහ දිලීර තුළ ග්ලයිකෝජන්, ශක්ති ප්‍රභවයක් ලෙස ග්ලූකෝස් ගබඩා කරයි.
- ඩේලියා ආකන්ද තුළ ඉනියුලින් ශක්ති ප්‍රභවයක් ලෙස ෆරක්ටෝස් ගබඩා කරයි.

b) ව්‍යුහමය පොලිසැකරයිඩ

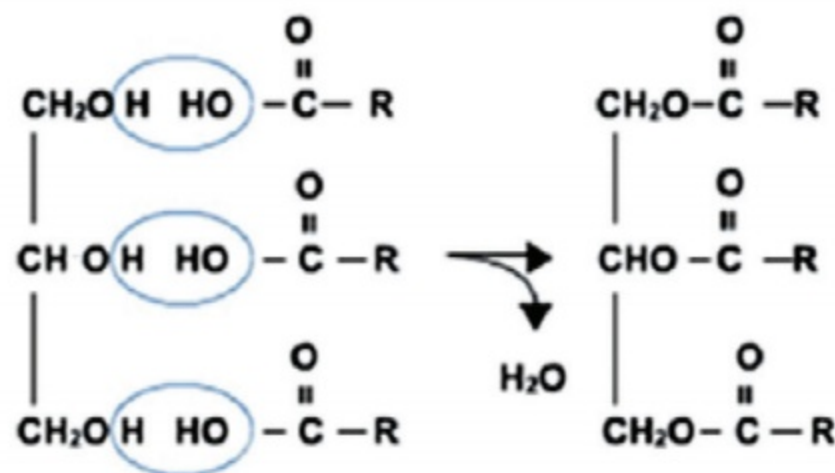
- ශාක සහ හරිත ඇල්ගී (chlorophytes) සෛල බිත්තියේ සෙලියුලෝස්
- ශාක පටකවල මධ්‍ය සුස්තරයේ පෙක්ටින්
- ශාක සෛල බිත්තියේ හෙමිසෙලියුලෝස්
- දිලීර සෛල බිත්තියේ සහ අත්‍රොපෝඩාවන්ගේ පිට සැකිල්ලෙහි කයිටින්

ලිපිඩ

- ජල හීනික අණු සහිත විවිධාකාර කාණ්ඩයකි.
- විශාල ජෛවීය අණු නමුත් බහුඅවයවක හෝ මහා අණු ලෙස නොසලකයි.
- C, H, O වලින් සෑදී ඇති අතර, H:O අනුපාතය 2:1 නොවේ. සාපේක්ෂව හයිඩ්‍රජන්, ඔක්සිජන්වලට වඩා වැඩියෙන් ඇත.
- ජෛවීය ලෙස වැදගත් වන ලිපිඩ වර්ග: මේද, පොස්ෆොලිපිඩ සහ ස්ටෙරොයිඩ

මේද

මේදය, මේද අම්ල හා ග්ලිසරෝල්වලින් තැනී ඇත. ග්ලිසරෝල් ඇල්කොහොල් කාණ්ඩයකට අයත් ය. එහි කාබන් පරමාණු තුනක් අඩංගු වන අතර, එක් එක් කාබන් පරමාණුව තනි -OH කාණ්ඩයක් බැගින් දරයි. එක් කෙළවරක කාබොක්සිල් කාණ්ඩයක් සහිත දිග කාබන් සැකිල්ලක් (සාමාන්‍යයෙන් 16-18) ඇති හයිඩ්‍රොකාබන් දාම මේද අම්ල වේ. ග්ලිසරෝල් අණුවේ ඇති එක් එක් හයිඩ්‍රොක්සිල් කාණ්ඩයට, මේද අම්ල එස්ටර බන්ධන මගින් බැඳේ. එමගින් සෑදෙන මේද අණුව ට්‍රයිප්සයිල්ග්ලිසරෝල් ලෙස හැඳින්වේ (ට්‍රයිග්ලිසරයිඩ).

රූපය 2.9 ට්‍රයිප්සයිල්ග්ලිසරෝල් සෑදීම

මේද අම්ලවල ජලභීතික ස්වභාවයට දායක වන්නේ මේද අම්ලවල හයිඩ්‍රොකාබන් දාමයි. මේද අම්ලවල හයිඩ්‍රොකාබන් දාමයේ ස්වභාවය පදනම් කර ඒවා වර්ග කර ඇත.

- (a) සංතෘප්ත මේද
- (b) අසංතෘප්ත මේද

සංතෘප්ත මේද

ද්විත්ව බන්ධන කිසිවක් නැති හයිඩ්‍රොකාබන් දාම සහිත සංතෘප්ත මේද අම්ල වලින් සෑදී ඇත. සාමාන්‍යයෙන් සත්ත්ව මේද මේ වර්ගයට අයත් වේ. බොහෝ විට මේවා කාමර උෂ්ණත්වයේ සන ලෙස පවතී. උදා: බටර්

අසංතෘප්ත මේද

ද්විත්ව බන්ධන එකක් හෝ වැඩි ගණනක් ඇති හයිඩ්‍රොකාබන දාම සහිත අසංතෘප්ත මේද අම්ල වලින් සෑදී ඇත. සාමාන්‍යයෙන් ශාකවල පවතින මේද මේ වර්ගයට අයත් වේ. බොහෝ විට මේවා කාමර උෂ්ණත්වයේ දී ද්‍රව තත්ත්වයේ පවතී. උදා: එළවළු තෙල්, ද්විත්ව බන්ධනයේ ස්වභාවය පදනම් කර අසංතෘප්ත මේද වර්ග කර ඇත. එනම්,

- (a) සිස් (Cis) අසංතෘප්ත මේද
- (b) ට්‍රාන්ස් (Trans) අසංතෘප්ත මේද

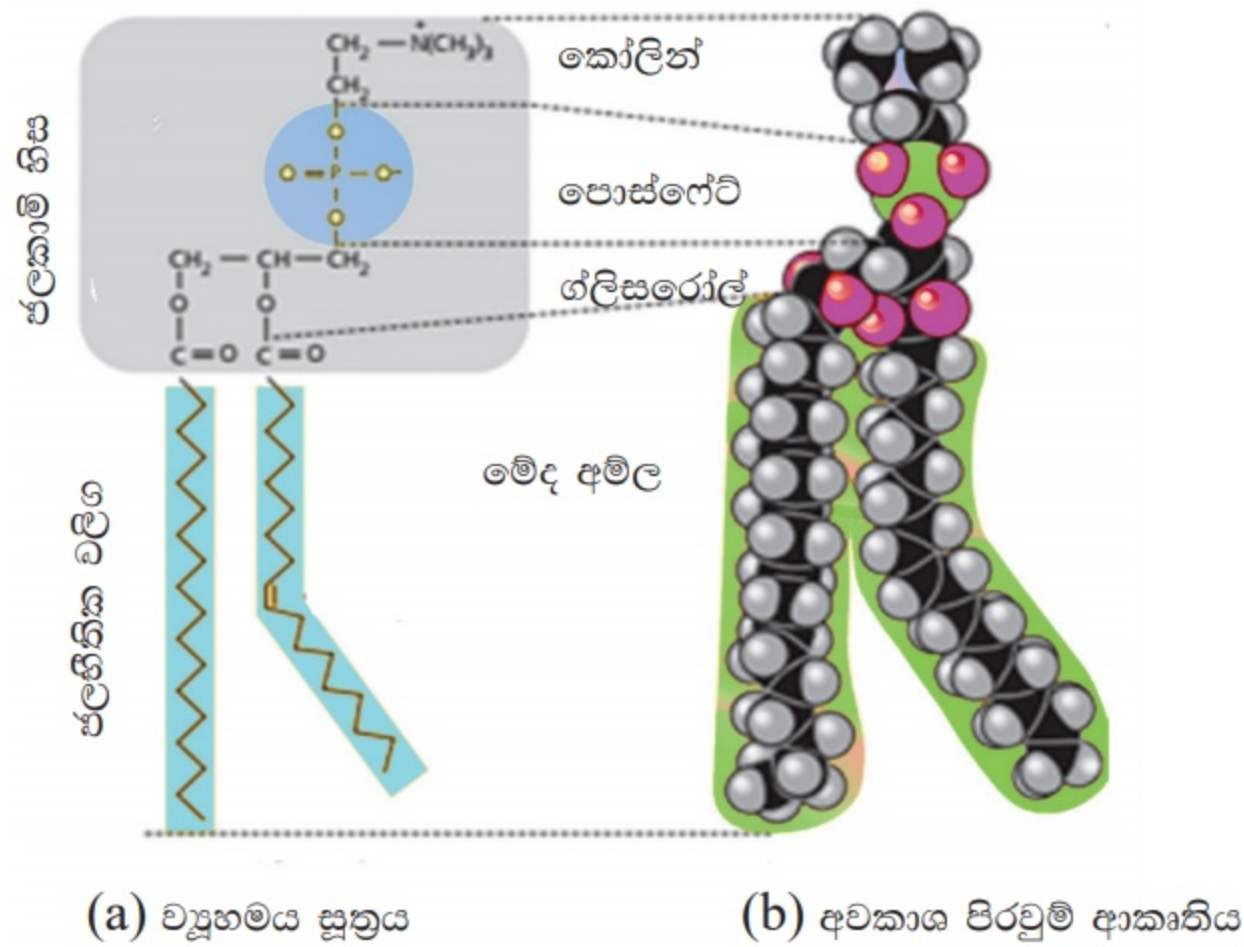
සංතෘප්ත මේද සහ ට්‍රාන්ස් (Trans) අසංතෘප්ත මේදය අධික ලෙස පරිභෝජනය කිරීම ධමනි බිත්ති ඝනවීම (Atherosclerosis) සඳහා දායක වේ.

පොස්ෆොලිපිඩ

සෛල පටලවල ප්‍රධාන සංඝටකයයි. එක් ග්ලිසරෝල් අණුවකට මේද අම්ල අණු දෙකක් සහ පොස්ෆේට් කාණ්ඩයක් සම්බන්ධ වී ඒවා සෑදී ඇත. පොස්ෆේට් කාණ්ඩය මගින් පොස්ෆොලිපිඩ අණුවට ඍණ (-) විද්‍යුත් ආරෝපණයක් ලබාදෙයි. අමතර ධ්‍රැවීය අණුවක් හෝ කුඩා ආරෝපිත අණුවක් ද පොස්ෆේට් කාණ්ඩයට බැඳී ඇත. උදා: කෝලින්

පොස්ෆොලිපිඩවල අන්ත දෙක එකිනෙකට වෙනස් හැසිරීමක් පෙන්වයි. එහි හයිඩ්‍රොකාබන් වල්ග ජලභීතික වන අතර, පොස්ෆේට් කාණ්ඩය සහ එයට සම්බන්ධ වී ඇති අණු (හිස) ජලකාමී ය.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

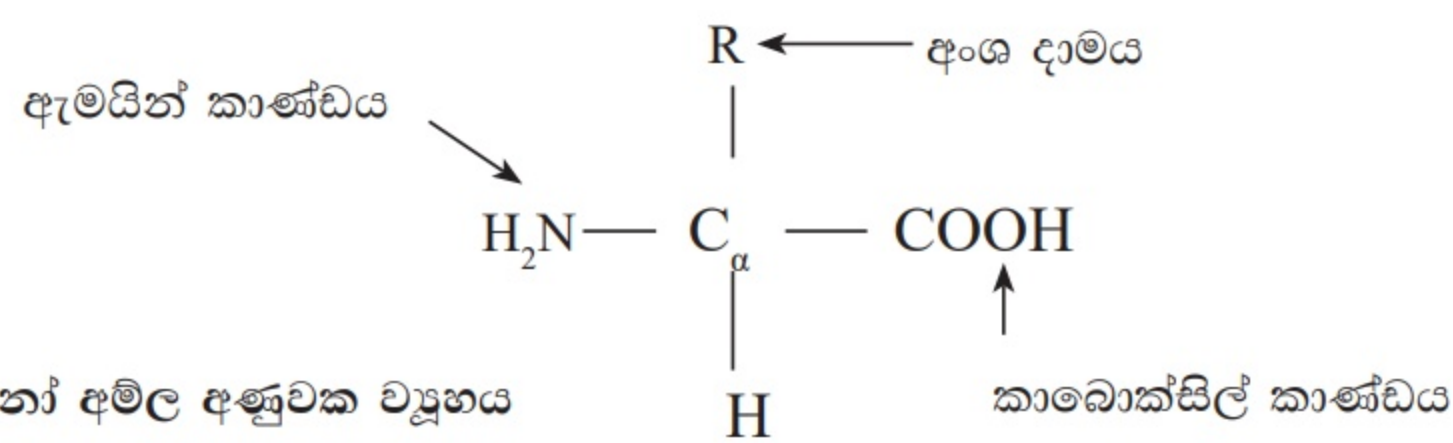
රූපය 2.10 පොස්ෆොලිපිඩ අණුවේ ව්‍යුහය
(ව්‍යුහය මතක තබා ගැනීම අවශ්‍ය නැත)

ලිපිඩවල කෘත්‍ය

- ආහාරවල ශක්ති ප්‍රභවයක් ලෙස සංචිත කිරීම (ට්‍රයිප්ලයිසයිල්ග්ලිසරෝල් වන මේද සහ තෙල්)
- ප්ලාස්ම පටලයේ තරලමය ස්වභාවය පවත්වාගනී. (පොස්ෆොලිපිඩ, කොලෙස්ටරෝල්)
- දේහය තුළ පරිවහනය වන සංඥා අණු ලෙස ක්‍රියා කරයි (උදා: හෝමෝන)
- සෛල පටලයේ සංසටකයක් ලෙස (පොස්ෆොලිපිඩ සහ කොලෙස්ටරෝල්)

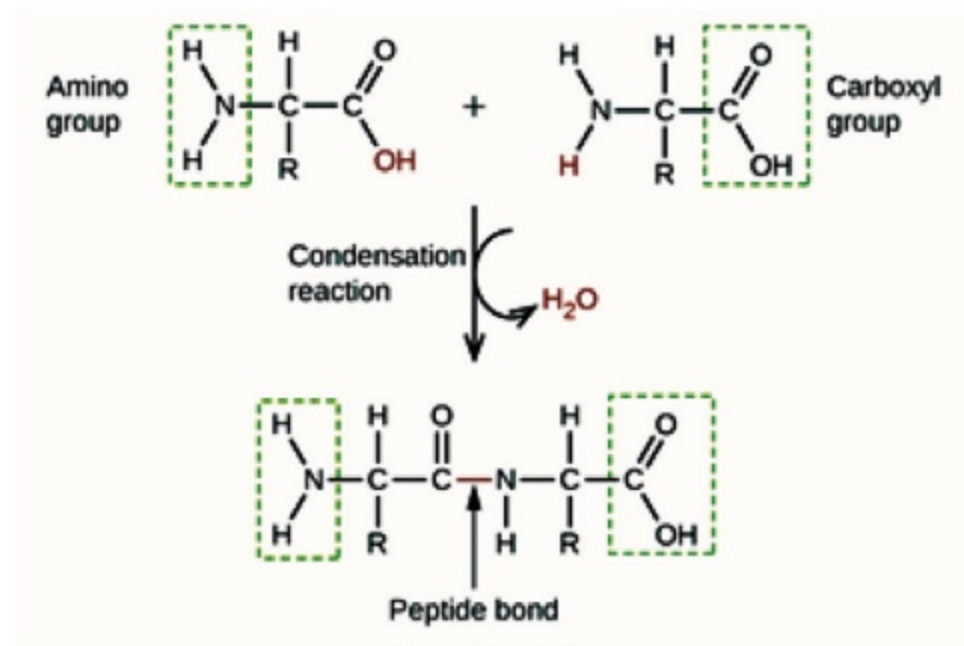
ප්‍රෝටීන

ප්‍රෝටීන ඇමයිනෝ අම්ලවලින් සෑදී ඇත. ප්‍රෝටීන සෑදීමට විවිධ ඇමයිනෝ අම්ල අණු විස්සක් සහභාගි වේ. මූලද්‍රව්‍ය සංයුතිය C, H, O, N සහ S. ග්ලයිසීන් හැර අනෙක් ඇමයිනෝ අම්ල අණුවල මැද අසමමිතික කාබන් පරමාණුවක් ඇත. මීට අමතරව සෑම ඇමයිනෝ අම්ල අණුවක් ම ඇමයිනෝ කාණ්ඩයක්, කාබොක්සිල් කාණ්ඩයක්, හයිඩ්‍රජන් පරමාණුවක් සහ R සංකේතයෙන් දක්වන විචල්‍ය කාණ්ඩයකින් සමන්විතය. ග්ලයිසීන්හි R වෙනුවට H පරමාණුවක් ඇත. R කාණ්ඩය අංශ දාමය ලෙස හඳුන්වයි. එක් එක් ඇමයිනෝ අම්ලවල R කාණ්ඩ එකිනෙකට වෙනස් ය. අංශදාමය හැර ඇමයිනෝ අම්ලයක ඇති අනෙක් කාණ්ඩ පිට කොන්ද (back bone) ලෙස හඳුන්වයි. (H පරමාණුව ද අන්තර්ගත ය).

රූපය 2.11 ඇමයිනෝ අම්ල අණුවක ව්‍යුහය

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

රූපය 2.12 පෙප්ටයිඩ බන්ධන සෑදීම

ඇමයිනෝ අම්ලවල කාබොක්සිල් කාණ්ඩ සහ ඇමයිනෝ කාණ්ඩ එකක් හෝ කිහිපයක් ඇත. ඇමයිනෝ කාණ්ඩයට කෂාරීය ස්වභාවයක් ඇති අතර, කාබොක්සිල් කාණ්ඩයට ආම්ලික ස්වභාවයක් ඇත. එම ලක්ෂණ දෙක ම එක ම අණුවක ඇති විට උභයගුණි අණුවක් ලෙස හඳුන්වයි. එනිසා ඇමයිනෝ අම්ල අණු උභයගුණි ය.

ඇමයිනෝ අම්ල අණු දෙකක් අතර, සංසන්ත ප්‍රතික්‍රියාවක් සිදු වී, එම ඇමයිනෝ අම්ල අණු දෙකම මඟින් ජල අණුවක් නිදහස් කරමින් සෑදෙන බන්ධනය පෙප්ටයිඩ බන්ධනයක් ලෙස හඳුන්වයි. එක් ඇමයිනෝ අම්ලයක OH කාණ්ඩය සහ අනෙක් ඇමයිනෝ අම්ලයක H කාණ්ඩය එකතු වී ජල අණුවක් සාදයි.

ඇමයිනෝ අම්ලවලින් සෑදුණු පොලිපෙප්ටයිඩ දාම එකකින් හෝ කිහිපයකින් ප්‍රෝටීන සෑදී ඇත.

ප්‍රෝටීනවල ව්‍යුහ මට්ටම්

ප්‍රෝටීනවල කෘත්‍ය ඉටු කිරීම සඳහා වැදගත් කාර්යභාරයක් සිදුකරන ව්‍යුහ මට්ටම් හතරක් ඇත. එනම්:

- (a) ප්‍රාථමික ව්‍යුහය
- (b) ද්විතීයික ව්‍යුහය
- (c) තෘතීයික ව්‍යුහය
- (d) චතුර්ථ ව්‍යුහය

(a) ප්‍රාථමික ව්‍යුහය

ප්‍රෝටීනයක ප්‍රාථමික ව්‍යුහය යනු පෙප්ටයිඩ බන්ධන මඟින් සම්බන්ධ වීමෙන් රේඛීයව සකස් වූ ඇමයිනෝ අම්ලවල අනන්‍ය අනුපිළිවෙළකි.

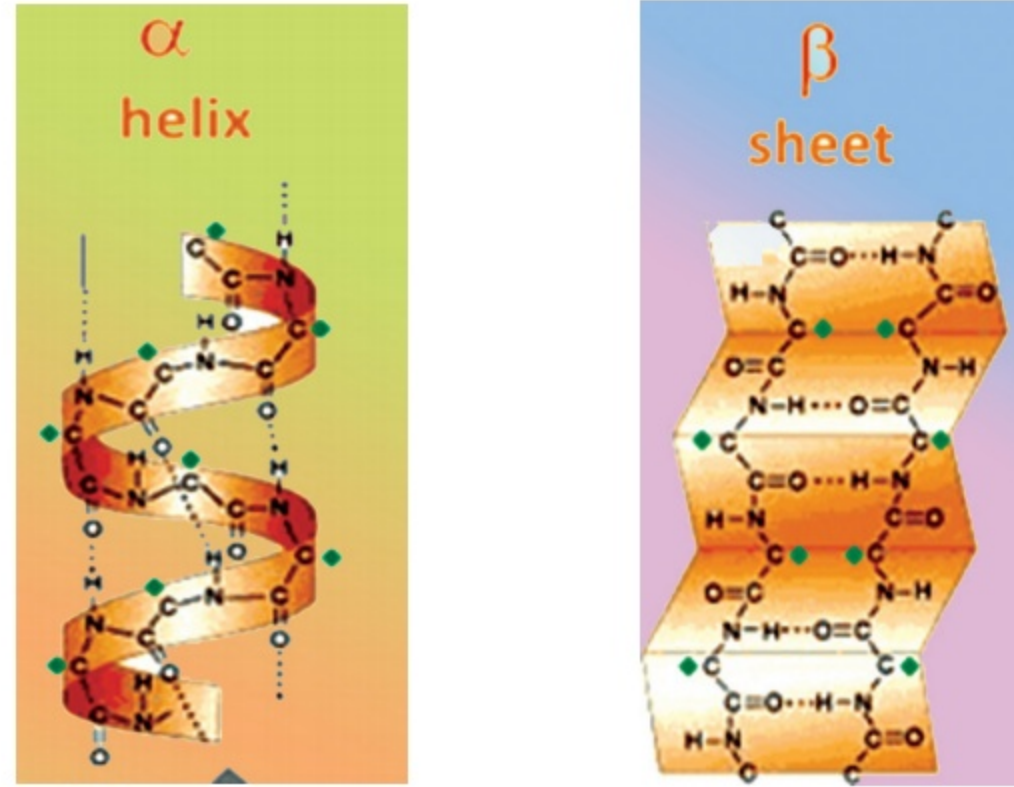
(b) ද්විතීයික ව්‍යුහය

එක ම පොලිපෙප්ටයිඩ දාමයක පිටකොන්දේ ඇති, කාබොක්සිල් කාණ්ඩයේ ඔක්සිජන් පරමාණු සහ ඇමයිනෝ කාණ්ඩයට සම්බන්ධ හයිඩ්‍රජන් පරමාණු අතර, ඇති වන අන්ත: අණුක හයිඩ්‍රජන් බන්ධන නිසා ප්‍රාථමික ව්‍යුහය තැනී ඇති තනි පොලිපෙප්ටයිඩ දාමය දඟර ගැසීමෙන් සහ නැමීමෙන් සාදන්නේ ද්විතීයික ව්‍යුහයයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

එය බීටා (β) රැළිතල හෝ ඇල්ෆා (α) හෙලික්ස විය හැකි ය.

- α හෙලික්ස - උදා: කෙරටීන්
- β රැළිතල ආකාරය- උදා: මකුළුවාගේ සිල්ක් තන්තු

රූපය 2.13 ප්‍රෝටීනයක ද්විතීයික ව්‍යුහයේ β රැළිතල ආකාරය සහ α - හෙලික්සීය ආකාරය

(c) තෘතීයික ව්‍යුහය

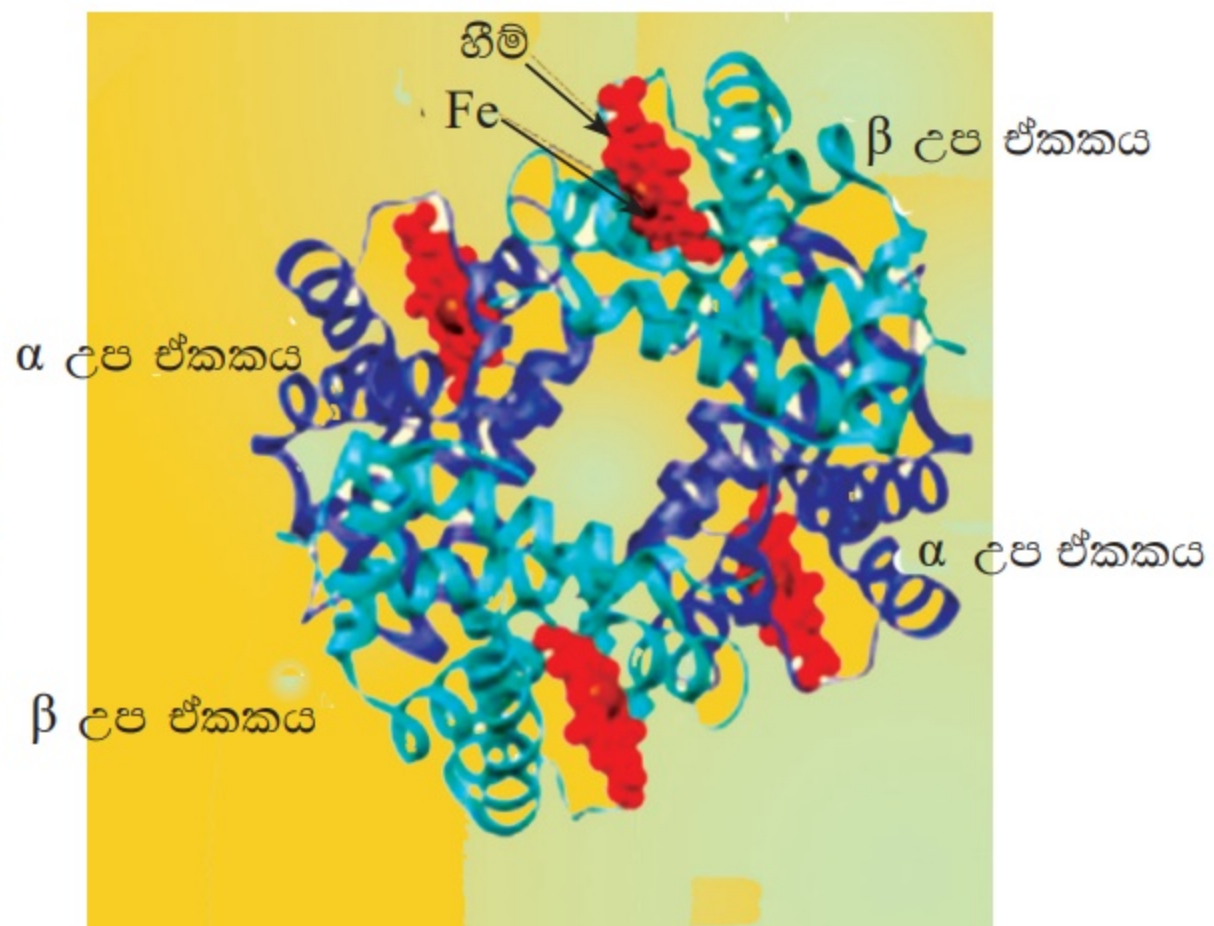
ඇමයිනෝ අම්ලවල අංශදාම/ R කාණ්ඩ අතර ඇති වන පහත දැක්වෙන අන්තර්ක්‍රියා නිසා සාමාන්‍යයෙන් ද්විතීයික පොලිපෙප්ටයිඩ දාමය පුළුල්ව නැඹිමෙන් සහ එකීමෙන් ඇති වන නිශ්චිත, සුසංහිත, අනන්‍ය වූ කෘත්‍යමය සහ ත්‍රිමාන හැඩය, තෘතීයික ව්‍යුහය ලෙස හඳුන්වයි.

1. හයිඩ්‍රජන් බන්ධන මගින්
2. ඩයිසල්ෆයිඩ් බන්ධන මගින්
3. අයනික බන්ධන මගින්
4. ජලභීතික අන්තර්ක්‍රියා සහ වැන්ඩර්වාල් අන්තර්ක්‍රියා
උදා: බොහෝ එන්සයිම, මයෝග්ලොබින්, ඇල්බියුමින්

(d) චතුර්ථ ව්‍යුහය

එක් කෘත්‍යාත්මක ප්‍රෝටීනයක් සෑදීමට පොලිපෙප්ටයිඩ දාම දෙකක් හෝ කිහිපයක් එක් වේ. එහි ඇති එකිනෙකට වෙන් වූ දාම ප්‍රෝටීන උප ඒකක ලෙස හැඳින්වේ. අන්තර් අණුක හා අන්තර් අණුක අන්තර් ක්‍රියා මගින් ඒවා එකිනෙක බැඳ තබා ගනියි.

උදා: හිමොග්ලොබින්,
කොලැජන්

රූපය 2.4 හිමොග්ලොබින් අණුවේ ව්‍යුහය

ප්‍රෝටීනවල දුස්ස්වභාවිකරණය

ප්‍රෝටීනයක ඇති දුර්වල රසායනික බන්ධන සහ අන්තර්ක්‍රියා වෙනස් වීමෙන් ප්‍රෝටීනයක වූ විශිෂ්ට ක්‍රියානු හැඩය නැති වීම දුස්ස්වභාවිකරණය ලෙස හඳුන්වයි.

ප්‍රෝටීනවල දුස්ස්වභාවිකරණයට බලපාන කාරක

1. ඉහළ උෂ්ණත්වය සහ අධිශක්ති විකිරණ
2. ප්‍රබල අම්ල, භස්ම සහ අධික ලවණ සාන්ද්‍රණ
3. බැරලෝහ
4. කාබනික ද්‍රාවක සහ ක්ෂාලක

ප්‍රෝටීනවල කෘත්‍ය

වගුව 2.2 ප්‍රෝටීනවල කෘත්‍ය

ප්‍රෝටීන වර්ග	උදාහරණ	කෘත්‍ය
උත්ප්‍රේරක	පෙප්සීන්, ඇමයිලේස්	ජෛව රසායනික ප්‍රතික්‍රියා උත්ප්‍රේරණය කරයි.
ව්‍යුහමය	කෙරටින්	වියළීම වළක්වයි.
	කොලැජන්	ශක්තිමත් බව සහ සන්ධාරණය ලබා දෙයි.
සංචිත	ඕවැල්බියුමින්	බිත්තරවල සංචිත ප්‍රෝටීනය
	කේසීන්	කිරිවල සංචිත ප්‍රෝටීනය
පරිවාහක	හිමොග්ලොබින්	O ₂ සහ CO ₂ පරිවහනය
	මස්තු ඇල්බියුමින්	මේද අම්ල පරිවහනය
හෝමෝන	ඉන්සියුලින්, ග්ලූකගන්	රුධිර ග්ලූකොස් මට්ටම යාමනය කරයි.
සංකෝචක/ වාලක	ඇක්ටින්/ මයෝසීන්	පේශි තන්තු සංකෝචනය
ආරක්ෂක	ඉම්යුනොග්ලොබියුලින්	ආගන්තුක දේහ උදාසීන කරයි.

නියුක්ලෙයික් අම්ල

නියුක්ලෙයික් අම්ල යනු බහු අවයවික වන අතර, පොලිනියුක්ලියෝටයිඩ ලෙස පවතී. නියුක්ලියෝටයිඩ ලෙස හඳුන්වන තැනුම් ඒකකවලින් සෑදී ඇත. C, H, O, N, හා P අඩංගු ය. නියුක්ලෙයික් අම්ල මහා අණු ය. ජෛව බහුඅවයවක ය. නියුක්ලෙයික් අම්ල වර්ග දෙකක් වේ. එනම්,

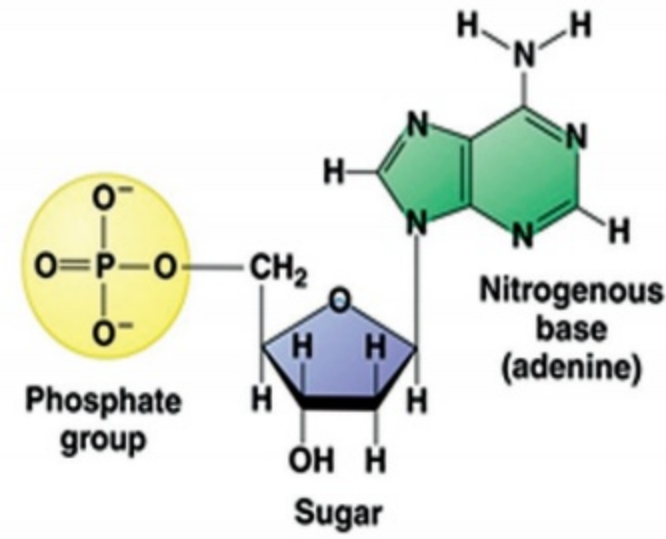
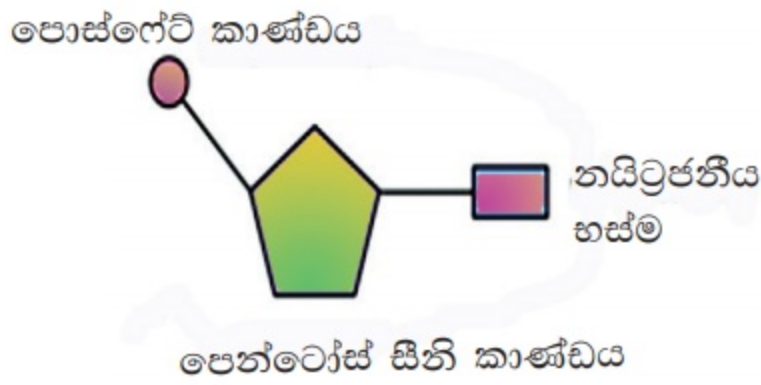
1. DNA (ඩීඑක්සීරයිබෝස් නියුක්ලෙයික් අම්ල)
2. RNA (රයිබෝස් නියුක්ලෙයික් අම්ල)

නියුක්ලියෝටයිඩවල ව්‍යුහය

නියුක්ලියෝටයිඩවල සංඝටක තුනක් ඇත. එනම් පෙන්ටෝස් සීනි, නයිට්‍රජනීය හස්ම සහ පොස්ෆේට් කාණ්ඩය.

පොස්ෆේට් කාණ්ඩය රහිත නියුක්ලියෝටයිඩ, නියුක්ලියෝසයිඩ ලෙස හඳුන්වයි.

උදා: ඇඩිනෝසින්, ගුවනෝසින්

රූපය 2.15 නියුක්ලියෝටයිඩයක ව්‍යුහය

(රසායනික ව්‍යුහ මතක තබා ගැනීමට අවශ්‍ය නැත)

පෙන්ටෝස් සීනි

පෙන්ටෝස් සීනි වර්ග දෙකකි. එනම් ඩිඔක්සිරයිබෝස් සහ රයිබෝස් (ඩිඔක්සිරයිබෝස්වල රයිබෝස්වලට වඩා ඔක්සිජන් පරමාණුවක් අඩු ය).

නයිට්‍රජනීය හස්ම

නයිට්‍රජනීය හස්ම ප්‍රධාන කාණ්ඩ දෙකක් ඇත. එනම්:

1. පියුරින් - වලලු දෙකක් සහිතව ප්‍රමාණයෙන් විශාලය
2. පිරිමිඩින් - එක් වලයක් සහිතව ප්‍රමාණයෙන් කුඩා ය.

පියුරින් කාණ්ඩයට අයත්වන හස්ම වර්ග දෙකකි; ඇඩිනීන් සහ ගුවැනීන්. පිරිමිඩින් වර්ග තුනකි. තයමීන්, යුරැසිල් සහ සයිටොසින්ය. මේ හස්ම සාමාන්‍යයෙන් A, G, T, U, සහ C යන අකුරුවලින් සංකේතවත් කරනු ලැබේ.

පොස්ෆේට් කාණ්ඩය

නියුක්ලියෝටයිඩවලට ආම්ලික ස්වභාවය ලබා දෙයි.

නියුක්ලියෝටයිඩ අම්ල සෑදීම.

එක නියුක්ලියෝටයිඩයක පොස්ෆේට් හි ඇති -OH කාණ්ඩයක් වෙනත් නියුක්ලියෝටයිඩයක පෙන්ටෝස් සීනිවල තුන්වන කාබන් පරමාණුවලට සම්බන්ධ -OH කාණ්ඩය අතර, සිදු වන සංඝනන ප්‍රතික්‍රියාවක් මගින් සාදන ගොස්පොඩයිඑස්ටර් බන්ධන මගින් නියුක්ලියෝටයිඩ අණු මිලියන ගණනක් සම්බන්ධ වීමෙන් සෑදෙන පොලිනියුක්ලියෝටයිඩ දාමවලින් නියුක්ලියෝටයිඩ අම්ල සාදයි. මෙසේ බන්ධන ඇති වීම නිසා සීනි - පොස්ෆේට් ඒකකවල

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

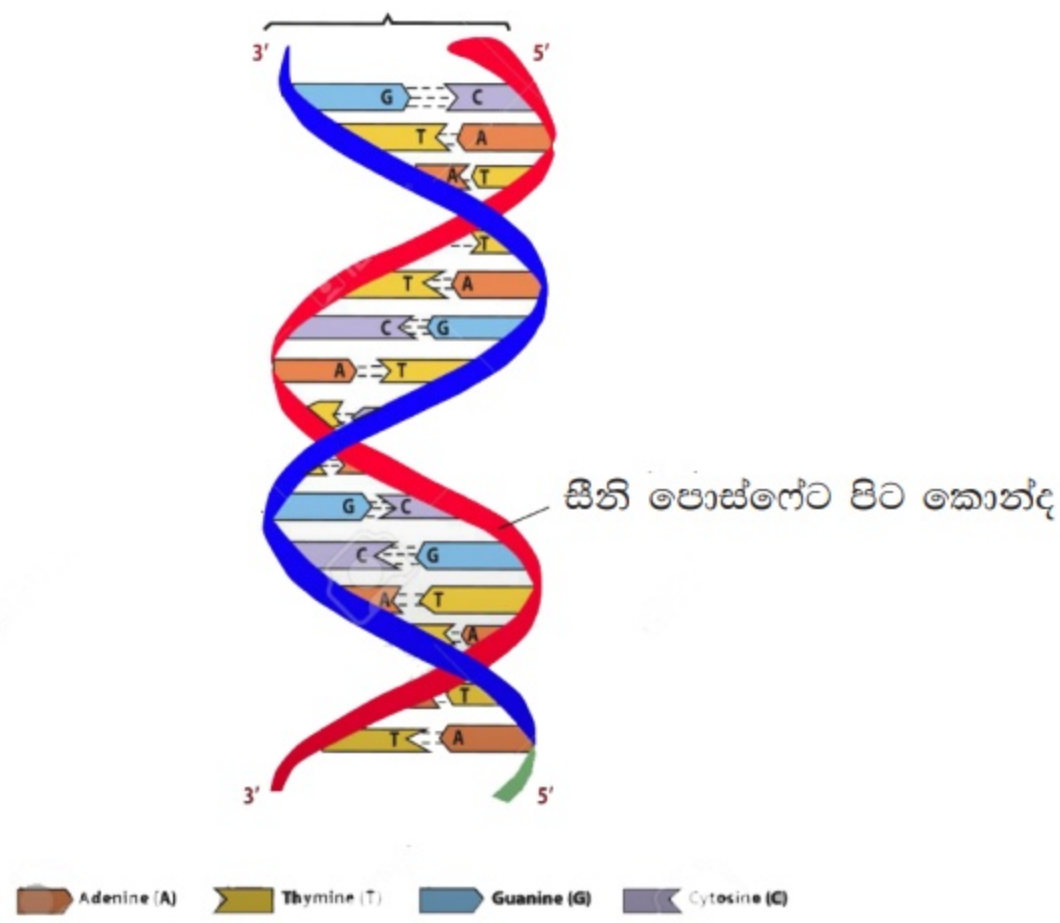
පුනරාවර්තන රටාවක් සහිත පිටකොන්දක් සෑදේ. නියුක්ලියික් අම්ල, නියුක්ලියෝටයිඩවල රේඛීය බහුඅවයවකයන් ය. සහභාගි වන සීනි අණු ආකාරය මත නියුක්ලියික් අම්ල වර්ග දෙකකි. නියුක්ලියෝටයිඩයේ අඩංගු වන සීනි අණුව ඩිඔක්සිරයිබෝස් නම් නියුක්ලියික් අම්ලය DNA ය.

නියුක්ලියෝටයිඩයේ අඩංගු වන පෙන්ටෝස් සීනි රයිබෝස් නම් නියුක්ලියික් අම්ලය RNA ය. DNA අණුවේ ඇඩීනීන්, තයිමීන් ගුවැනීන් සහ සයිටෝසීන් යන නයිට්‍රජනීය හස්මන් RNA වල ඇඩීනීන්, ගුවැනීන්, සයිටෝසීන් සහ යුරැසිල් යන නයිට්‍රජනීය හස්මන් ඇත.

DNA අණුවේ ව්‍යුහය (වොටසන් සහ ක්‍රික් ආකෘතිය)

මනාකල්පිත අක්ෂයක් වටා, සර්පිලාකාරව සැකසුණු ප්‍රතිසමාන්තර පොලිනියුක්ලියෝටයිඩ දාම දෙකකින් සෑදුණු ද්විත්ව හෙලික්සාකාර ව්‍යුහයක් DNA වලට ඇත. එකිනෙකට විරුද්ධ දිශාවලට දිවෙන සීනි - පොස්ෆේට් පිටකොඳු දෙක ප්‍රතිසමාන්තර ලෙස හඳුන්වයි. හෙලික්සයේ පිටතට සීනි පොස්ෆේට් පිටකොඳු පිහිටන අතර, හෙලික්සයේ ඇතුළත නයිට්‍රජනීය හස්ම යුගලනය වී ඇත. යුගලනය වූ නයිට්‍රජනීය හස්ම අතර, ඇති හයිඩ්‍රජන් බන්ධන මගින් පට දෙක එකට බැඳ තබා ගනියි.

DNA double helix

රූපය 2.16 DNA අණුවේ ව්‍යුහය

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

හස්ම යුගලනය නීතිය

සෑම විට ම පියුරින් හස්මය යුගලනය වන්නේ, විශේෂිත පිරිමිඞින හස්මයක් සමගිනි.

A = T (හයිඩ්‍රජන් බන්ධන දෙකක් සාදයි)

G ≡ C (හයිඩ්‍රජන් බන්ධන තුනක් සාදයි)

එම නිසා DNA අණුවෙහි පට දෙක ම එකිනෙකට අනුපූරක ය. මේ හස්ම යුගල අනුපූරක හස්ම යුගල ලෙස හඳුන්වයි. රූපයේ දැක්වෙන ආකාරයට මේ මූලික ද්විත්ව හෙලික්සාකාර ව්‍යුහයේ එක සම්පූර්ණ දැඟයක් (turn) තුළ හස්ම යුගල් දහයක් ඇත.

DNAවල කෘත්‍යය

- ප්‍රවේණික තොරතුරු සංචිත කිරීම හා පරම්පරාවකින් තවත් පරම්පරාවකට එම තොරතුරු සම්ප්‍රේෂණය
- ප්‍රෝටීන සංශ්ලේෂණය සඳහා ප්‍රවේණික තොරතුරු සංචිත කිරීම

RNAවල ව්‍යුහය

යුරැසිල් (U), සයිටොසින් (C), ගුවැනින් (G), ඇඩිනින් (A) හස්ම අඩංගු රයිබෝනියුක්ලියෝටයිඩවලින් සමන්විත මෙය සාමාන්‍යයෙන් තනි පට නියුක්ලෙයික් අම්ලයකි.

අනුපූරක හස්ම යුගලනය RNA අණු දෙකක් අතර, හෝ ඇතැම් අවස්ථාවල එක ම අණුව තුළ සිදු විය හැකි ය. මෙසේ අනුපූරක හස්ම යුගලනය වීම නිසා RNAවල කෘත්‍යයට අත්‍යවශ්‍ය වන ක්‍රිමාන ව්‍යුහය පවත්වා ගැනීමට පහසු වී ඇත.

ඇඩිනින් සහ යුරැසිල් හයිඩ්‍රජන් බන්ධන දෙකකින් ද ගුවැනින් සහ සයිටොසින් හයිඩ්‍රජන් බන්ධන තුනකින් ද බැඳී ඇත. සෛලවල RNA වර්ග තුනක් ඇත. එනම්,

1. පණිවිඩකාරක RNA (m-RNA- Messenger RNA)
2. සංක්‍රාමී RNA (t-RNA - Transfer RNA)
3. රයිබෝසෝම RNA (r-RNA - Ribosomal RNA)

1. පණිවිඩකාරක RNA (m-RNA)

- mRNA රේඛීය අණුවකි. සාපේක්ෂව සෛල තුළ අඩුවෙන් ම පවතින RNA වර්ගයයි. කෘත්‍ය දෙකක් ඉටු කරයි.
  - DNAවල ගබඩා වී ඇති ප්‍රවේණික තොරතුරු නයිට්‍රජනීය හස්ම අනුපිළිවෙළක් ලෙස පිටපත් කරයි.
  - න්‍යෂ්ටිප්ලාස්මයේ සිට ප්‍රෝටීන් සංශ්ලේෂණය සිදු වන ස්ථානයට (රයිබෝසෝම) න්‍යෂ්ටික සිදුරු හරහා ප්‍රවේණික තොරතුරු පරිවහනය කරයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

2. සංක්‍රාමී RNA (t-RNA)

කුඩා ම RNA අණු වර්ගයයි. රේඛීය නමුත් පහත රූපයේ පෙන්වා ඇති පරිදි පුඩු තුනක් සහිත ව්‍යුහයක් සාදයි.

රූපය 2.17 t - RNA අණුවේ ව්‍යුහය

කෘත්‍යය - ප්‍රෝටීන් සංශ්ලේෂණය සිදු වන ස්ථානය වෙත ඇමයිනෝ අම්ල පරිවහනය

3. රයිබොසෝමීය RNA (r - RNA)

බහුලතම RNA වර්ගයයි. සංකීර්ණ වූ අක්‍රමවත් ව්‍යුහයක් ඇත. එය පොලිපෙප්ටයිඩ දාම සෑදීමට ස්ථානය සපයයි.

DNA සහ RNA අතර, වෙනස්කම්

1. DNA ද්විත්ව පට අණුවක් වන අතර, RNA තනි පට අණුවකි.
2. DNA වල A, T, G, සහ C යන හස්ම ඇත U නැත.
RNA වල A, U, G, සහ C යන හස්ම ඇත. T නැත.
3. DNA වල ඩිඔක්සිරයිබෝස් සීනි ඇති අතර, RNA වල රයිබෝස් සීනි ඇත.

නියුක්ලියික් අම්ලවලට අමතරව ජීවීන් තුළ අඩංගු වන නියුක්ලියෝටයිඩ

ATP, NAD⁺, NADP⁺, FAD සහ ඒවායේ කෘත්‍ය

ATP වල කෘත්‍ය

- සර්වත්‍ර ශක්ති වාහකයකි.

NAD⁺ වල කෘත්‍ය

- සහ එන්සයිම ලෙස ක්‍රියාකරයි.
- ඉලෙක්ට්‍රෝන වාහකයක් ලෙස ක්‍රියා කරයි
- ශ්වසනයේ දී ඔක්සිකාරකයක් ලෙස ක්‍රියා කරයි.

NADP⁺ වල කෘත්‍ය

- සහ එන්සයිමයක් ලෙස ක්‍රියා කරයි
- ඉලෙක්ට්‍රෝන වාහකයක් ලෙස ක්‍රියා කරයි.
- ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ දී ඔක්සිකාරකයක් ලෙස ක්‍රියා කරයි.

FAD වල කෘත්‍ය

- සහ එන්සයිමයක් ලෙස ක්‍රියා කරයි.
- ඉලෙක්ට්‍රෝන වාහකයක් ලෙස ක්‍රියා කරයි.
- ඔක්සිකාරකයක් ලෙස ක්‍රියා කරයි.

සෛලය සහ සෛලීය සංවිධාන පිළිබඳ දැනුම පුළුල් කර ගැනීම සඳහා අණවිකෂවල දායකත්වය

සෛල විද්‍යාවේ දියුණුව වඩාත් පදනම් වී ඇත්තේ අණවිකෂයේ භාවිතය සමඟ ය. අණවිකෂය නිපදවීමත් සමඟ සෛලය පිළිබඳ අධ්‍යයන සහ සොයා ගැනීම් වැඩි දියුණු විය.

ආලෝක අණවිකෂය

දෘශ්‍ය ආලෝකය නිදර්ශකය තුළින් ගමන් කළ පසු වීදුරු කාච තුළින් ගමන් කරයි. ආලෝකය එම මාර්ගය ඔස්සේ ගමන් කරන විට කාච මඟින් වර්තනය කර නිදර්ශකයේ විශාලතය කරන ලද ප්‍රතිබිම්බයක් ඇස වෙත යොමු කරයි. සරලතම අණවිකෂය වන්නේ තනි විශාලක කාචයයි.

සංයුක්ත ආලෝක අණවිකෂය

පාසල් විද්‍යාගාරවල සහ වෛද්‍ය රසායනාගාරවල විකිත්සා උපකරණයක් (රෝග හඳුනා ගැනීමේ උපකරණයක්) ලෙස සුලබව සංයුක්ත ආලෝක අණවිකෂය භාවිත කරයි.

විභේදන බලය සහ විශාලතය යනු අණවිකෂවල ඇති වැදගත් පරාමිතීන් දෙකකි.

විශාලතය යනු යම් වස්තුවක ප්‍රතිබිම්බයේ ප්‍රමාණය එම වස්තුවේ සත්‍ය ප්‍රමාණයට දක්වන අනුපාතයයි. සාමාන්‍යයෙන් ආලෝක අණවිකෂයේ උපරිම විශාලතය නිදර්ශකයේ සත්‍ය ප්‍රමාණය මෙන් 1000 ගුණයක් වේ.

විභේදන බලය යනු එකිනෙකින් වෙන් වූ ලක්ෂ්‍ය දෙකක් ලෙස හඳුනා ගත හැකි, එම ලක්ෂ්‍ය දෙක අතර, තිබිය යුතු අවම දුරයි. (ආලෝක අණවිකෂයේ විභේදන බලය 0.2 μm ක් වේ). එය නිදර්ශකයේ පැහැදිලි බව පිළිබඳ මිනුමකි. විභේදනය මත අණවිකෂයක විශාලතය සීමා වේ.

වස්තුව (කදාව මත ඇති නිදර්ශකය) තුළින් පැමිණෙන ආලෝකය පළමුව අවනත කාචය හරහා ගමන් කර නිදර්ශකයේ විශාලිත ප්‍රතිබිම්බයක් සාදයි.

එම ප්‍රතිබිම්බය දෙවන කාචය මත (උපනෙත් කාචයට) වස්තුවක් ලෙස ක්‍රියාකරමින් තවදුරටත් ප්‍රතිබිම්බය විශාලනය කරයි.

එනිසා අණවිකෂයෙන් ලබාදෙන සමස්ත විශාලතය එම එක් එක් කාචයේ විශාලතයේ එලයකි.

සමස්ත විශාලතය = අවනෙත් කාචයේ විශාලතය × උපනෙත් කාචයේ විශාලතය

උදා :

$$\begin{aligned}
& \text{අවනෙත් කාචයේ විශාලතය} = \times 40 \\
& \text{උපනෙත් කාචයේ විශාලතය} = \times 15 \\
& \text{සම්පූර්ණ විශාලතය} = 15 \times 40 \\
& = \times 600 \text{ වාරයක් විශාලනය වේ.}
\end{aligned}$$

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ඉලෙක්ට්‍රෝන අණවිකෂය

ආලෝකයේ තරංග ආයාමය මඟින් ආලෝක අන්වීක්ෂයේ විභේදන බලය මත සීමාවක් පනවා ඇත. විභේදන බලය තරංග ආයාමයට ප්‍රතිලෝමව සමානුපාතික වේ. එනිසා විද්‍යාඥයන් සාපේක්ෂව වඩාත් අඩු තරංග ආයාම සහිත වෙනත් විකිරණ ආකාර භාවිත කිරීම පිළිබඳ සලකා බලන ලදී.

එහි ප්‍රතිඵලය ලෙස ඉලෙක්ට්‍රෝන අණවිකෂය දියුණු විය. ඉලෙක්ට්‍රෝන අණවිකෂයේ දී ඉලෙක්ට්‍රෝන කදම්බයක් නිදර්ශකය හරහා හෝ එහි මතුපිට පෘෂ්ඨයට නාභිගත කරයි. ප්‍රායෝගිකව ඉලෙක්ට්‍රෝන අණවිකෂය මඟින් 2 nm විභේදනයක් සහිත ව 5×10^5 වාරයක විශාලනයක් ලබා දෙයි. ආලෝක අන්වීක්ෂය මඟින් අනාවරණය කර ගැනීමට නොහැකි බොහෝ ඉන්ද්‍රියිකා සහ අනෙක් උපසෙලිය වූහ ඉලෙක්ට්‍රෝන අන්වීක්ෂය මඟින් අනාවරණය කර ඇත.

ඉලෙක්ට්‍රෝන අන්වීක්ෂ වර්ග දෙකකි.

1. සම්ප්‍රේෂණ ඉලෙක්ට්‍රෝන අණවීක්ෂය (TEM - Transmission electron microscope)
2. පරිලෝකන ඉලෙක්ට්‍රෝන අණවීක්ෂය (SEM - Scanning electron microscope)

සම්ප්‍රේෂණ ඉලෙක්ට්‍රෝන අණවීක්ෂය (TEM)

සෙසලයේ අභ්‍යන්තර වූහ අධ්‍යයනය සඳහා භාවිත කරයි. මේ අණවීක්ෂයේ දී යම් ද්‍රව්‍යයක විශේෂයෙන් සකස් කරන ලද තුනී කඩක් හරහා ඉලෙක්ට්‍රෝන කදම්බයක් ගමන් කෙරේ. ඉතා තුනී නිදර්ශකයක් භාවිත කෙරේ. අනෙක් ප්‍රදේශවලට වඩා සමහර සෙලිය වූහවලට වැඩියෙන් සම්බන්ධ වන බැර ලෝහ මඟින් නිදර්ශකය වර්ණ ගන්වයි. නිදර්ශකය තුළින් ගමන් කරන ඉලෙක්ට්‍රෝන රටාව, (ප්‍රතිබිම්භය) තිරයක් මතට ප්‍රදර්ශනය කරයි. නිදර්ශකය තුළින් ගමන් කරන ඉලෙක්ට්‍රෝන වැඩි ප්‍රමාණයක්, වූහ සනව වර්ණ ගැන්වී ඇති ප්‍රදේශවල ප්‍රදර්ශනය වේ.

පරිලෝකන ඉලෙක්ට්‍රෝන අණවීක්ෂය (SEM)

සිහින් ඉලෙක්ට්‍රෝන කදම්බයක් නිදර්ශකය මතුපිට පෘෂ්ඨය මඟින් පරාවර්තනය කරයි. නිරීක්ෂණයට පෙර නිදර්ශකයට වැඩි වශයෙන් රත්‍රන් ආලේප කරයි. මෙකී නිදර්ශකය මත පතිත වන ඉලෙක්ට්‍රෝනවලින් වැඩි ප්‍රමාණයක් විසිර යන අතර, ඉතිරි ඉලෙක්ට්‍රෝන නිදර්ශකය මඟින් අවශෝෂණය කරයි. මතුපිට පෘෂ්ඨයේ ත්‍රිමාන පෙනුම නිරීක්ෂණයට මේ අණවීක්ෂය වඩාත් සුදුසු ය.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

වගුව 2.3 අලෝක අණවිෂය සහ ඉලෙක්ට්‍රෝන අණවිෂය අතර වෙනස්කම්

අලෝක අණවිෂය	ඉලෙක්ට්‍රෝන අණවිෂය
ආලෝක කිරණ නාහිගත කිරීමට විදුරු කාච භාවිතා කරයි.	ඉලෙක්ට්‍රෝන කදම්බය නාහිගත කිරීමට ප්‍රබල විද්‍යුත් චුම්බක භාවිත කරයි.
ප්‍රතිබිම්බය කෙළින් ම පියවි ඇසින් නිරීක්ෂණය කළ හැකි ය.	පියවි ඇසින් ප්‍රතිබිම්බය නිරීක්ෂණය කළ නොහැකි ය. ඉලෙක්ට්‍රෝන අණවිෂය ඡායාරූප භාවිත කරයි.
ජීවී නිදර්ශක මෙන් ම අජීවී නිදර්ශක ද නිරීක්ෂණය කළ හැකි ය.	අජීවී නිදර්ශක පමණක් නිරීක්ෂණය කළ හැකි ය.
නිදර්ශකයේ සත්‍ය වර්ණ නිරීක්ෂණය කළ හැකි ය.	නිදර්ශකයේ ස්වාභාවික වර්ණ නිරීක්ෂණය කළ නොහැකි ය.
නිදර්ශකය වර්ණ ගැන්වීම සඳහා ඩයි වර්ග භාවිත කරයි.	නිදර්ශකය වර්ණ ගැන්වීමට බැර ලෝහ භාවිත කරයි.

සෛලය පිළිබඳ ඓතිහාසික පසුබිම, උපසෛලීය ඒකකවල ව්‍යුහය සහ කෘත්‍ය විශ්ලේෂණය

සෛලවාදය

සියලු ජීවීන් සෛලවලින් සෑදී ඇත (කලින් පැහැදිලි කරන ලද ජීවයේ සංවිධාන මට්ටම් ධුරාවලිය නැවත මතක් කරන්න). ඒක සෛලික ජීවියකු (උදා: *Chlamydomonas* හෝ ශීඝ්‍ර) බහු සෛලික ශාකයක් හෝ සත්ත්වයකු සෑදිය හැකි හෝ ජීවී ලෙස සැලකිය හැකි මූලික ඒකකය සෛලයයි. ජීවයේ මූලික ව්‍යුහමය සහ කෘත්‍යමය ඒකකය සෛලයයි. ද්‍රව්‍යවල සෛලයක් මඟින් නිරූපණය වන සංවිධාන මට්ටම මඟින් ජීවයේ සියලු ලාක්ෂණික ලක්ෂණ පෙන්වයි. ඒක සෛලීය ජීවියෙකුගේ හෝ බහු සෛලික ශාක හා සත්ත්වයින් වුවද සෛලයට පහළ මට්ටමක් ජීවී ලෙස සැලකිය නොහැකි ය.

Robert Hook (1665) සරල අණවිෂයක් මඟින් වල්කයක් පරීක්ෂා කර, මූලික ඒකකය හැඳින්වීමට සෛලය (Cell) යන පදය දෙන ලදී.

Anton Van Leeuwenhook (1650)

රෝබට් හුක් ගේ සමකාලීනයෙකු වන Anton Van Leeuwenhook, විසින් ඒක සෛලික ජීවීන්වන *Euglena* සහ බැක්ටීරියා පිළිබඳ පළමුවෙන් ම විස්තර කර වාර්තා කරන ලදී.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

Matthias Schleiden (1831)

උද්භිද විද්‍යාඥයෙකි. ශාක පටක පිළිබඳ අධ්‍යයනය කර සියලු ශාක, සෛලවලින් සෑදී ඇති බව නිගමනය කළේ ය.

Theodore Schwann (1839)

සත්ත්ව විද්‍යාඥයෙකි. සත්ත්ව පටක ද සෛලවලින් සෑදී ඇති බව නිගමනය කළේ ය.

Rudolf Virchow (1855)

සියලු සෛල ඇති වන්නේ කලින් පැවති සෛලවල සෛල විභාජනයෙන් බව පෙන්වා දුන්නේ ය.

ශ්ලයිඩන්, ශ්වාන් සහ වර්වෝච් යන විද්‍යාඥයන් විසින් සෛලවාදය ඉදිරිපත් කරන ලදී. සෛලවාදයෙහි සඳහන් වන්නේ,

1. සියලු ජීවීන් එක සෛලයකින් හෝ සෛල කිහිපයකින් හෝ සෑදී ඇත.
2. ජීවීන්ගේ මූලික ව්‍යුහමය සහ කෘත්‍යමය ඒකකය සෛලයයි.
3. සියලු සෛල ඇති වන්නේ කලින් පැවති සෛලවලිනි.

සෛල සංවිධානය

සෛල සංවිධාන ආකාර දෙකකි. එනම් ප්‍රාග්න්‍යාෂ්ටික (Prokaryotic) සහ සුන්‍යාෂ්ටික (Eukaryotic) වේ. සියලුම සෛලවලට පොදු මූලික ලක්ෂණ කිහිපයකි. එනම්:

- සියළුම සෛල වර්ණය බාධකයක් වන ප්ලාස්ම පටලයෙන් වටවී ඇත.
- සෛලය තුළ සයිටොසොලය ලෙස හඳුන්වන අර්ධ තරලමය සහ ජලීය ද්‍රව්‍යයක් ඇත. උපසෛලීය සංඝටක සයිටොසොලය තුළ අවලම්බනය වී ඇත.
- ප්‍රවේණික ද්‍රව්‍යය ලෙස DNA ඇත.
- සියලුම සෛලවල රයිබොසෝම ඇත.

වගුව 2.4 ප්‍රාග්න්‍යාෂ්ටික සහ සුන්‍යාෂ්ටික සෛල අතර ඇති වෙනස්කම්

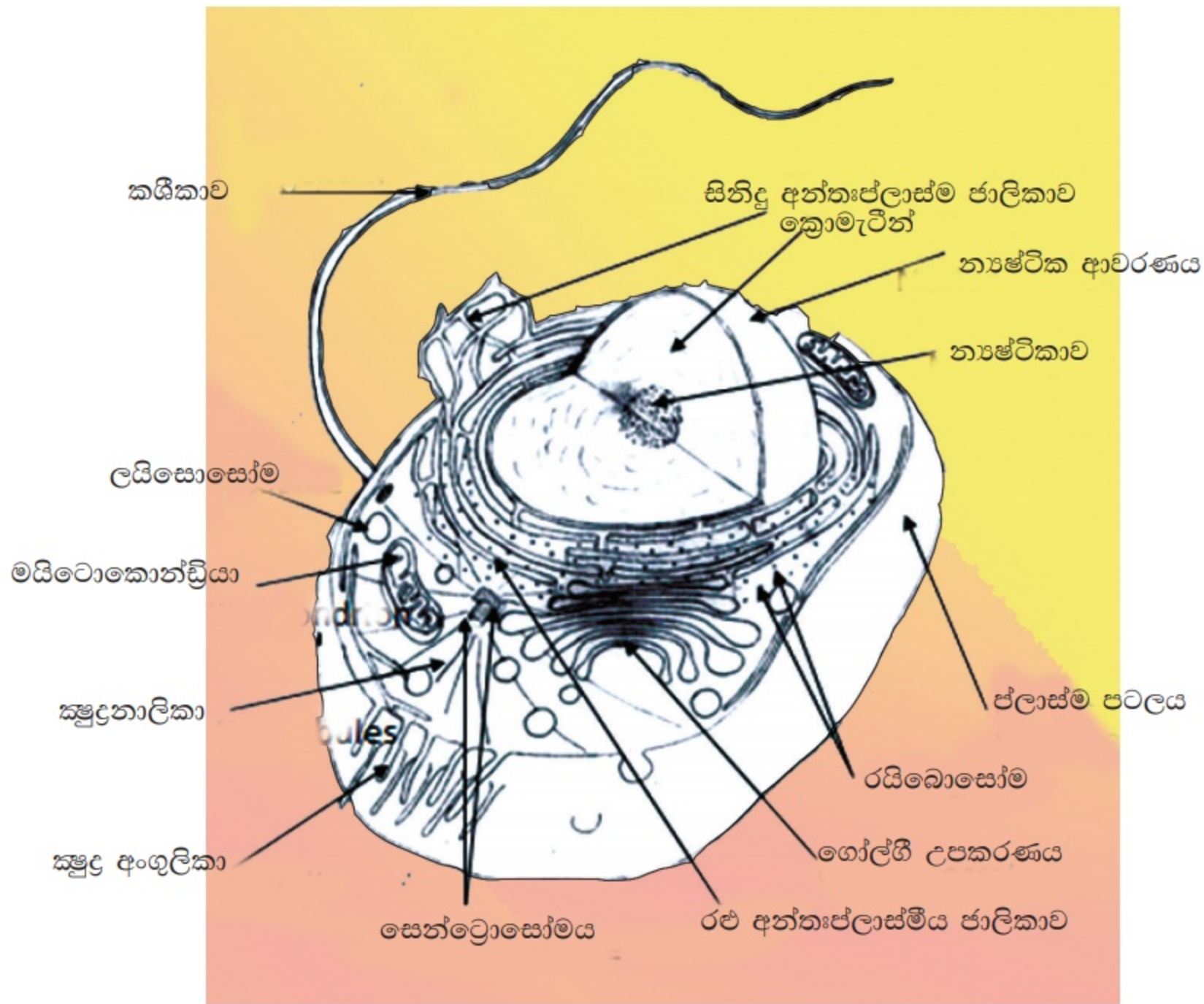
ලක්ෂණය	ප්‍රාග්න්‍යාෂ්ටික සෛල	සුන්‍යාෂ්ටික සෛලය
ජීවිභූ	බැක්ටීරියා, ආකිබැක්ටීරියා	ප්‍රොටිස්ටා, දිලීර (fungi), ශාක සහ සත්ත්වයන්
සෛලවල ප්‍රමාණය	සාමාන්‍ය විෂ්කම්භය 0.5 -5 μm	විෂ්කම්භය 10 μm-100 μm
ආකාරය	ප්‍රධාන වශයෙන් ඒක සෛලික ය.	ප්‍රධාන වශයෙන් බහු සෛලික ය. (බොහෝ ප්‍රොටිස්ටාවන් හැර සහ සමහර දිලීර ඒක සෛලික ය)
පරිණාමික සම්භවය	අවුරුදු බිලියන 3.5ට පෙර	අවුරුදු බිලියන 1.8 ට පෙර ප්‍රාග් න්‍යාෂ්ටිකයන්ගෙන් සම්භවය විය.
සෛල විභාජනය	ද්වි බණ්ඩනය සිදු වේ. උෞනන විභාජනය සහ අනුනන විභාජනය සිදු නො වේ.	උෞනන විභාජනය හෝ අනුනන විභාජනය හෝ විභාජන ක්‍රම දෙක ම

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

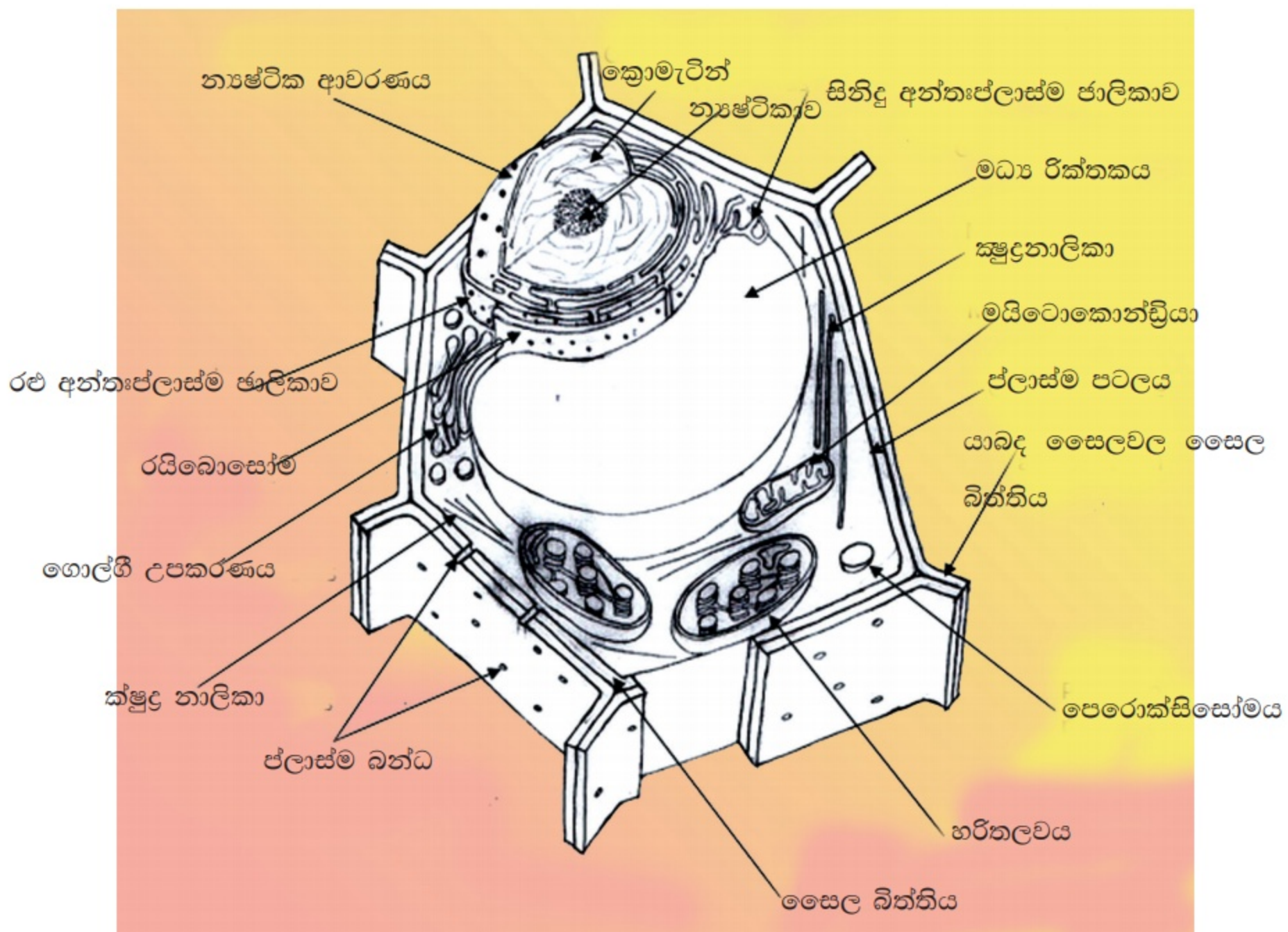
ප්‍රවේණික ද්‍රව්‍ය	වලයාකාර DNA වන අතර, ඒවා සෛල ප්ලාස්මය තුළ නිදහසේ ඇත. මෙය නියුක්ලියෝඩ් ප්‍රදේශය වන අතර DNA හිස්ටෝන ප්‍රෝටීන සමඟ බැඳී නැත.	න්‍යෂ්ටිය තුළ අඩංගු වන රේඛීය DNA හිස්ටෝන ප්‍රෝටීන සමඟ බැඳී ඇත.
රයිබොසෝම වර්ගය	70S කුඩා රයිබොසෝම	70 S (මයිටොකොන්ඩ්‍රියා සහ හරිතලව තුළ) සහ 80 S (විශාල) රයිබොසෝම යන වර්ග දෙක අඩංගු වේ. (අන්ත:ප්ලාස්මීය ජාලිකාවලට සම්බන්ධ වී පැවතිය හැකි ය/ සෛටසෝලය තුළ නිදහසේ ඇත).
ඉන්ද්‍රියිකා	පටලවලින් වට වී නැති ඉන්ද්‍රියිකා ඇත. උපසෛලීය සංඝටක සුළු ප්‍රමාණයක් අඩංගු ය. උදා: රයිබොසෝම. අභ්‍යන්තර පටල දුර්ලභ ය. ඇත්නම් ශ්වසනය, ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය හා N ₂ තිර කිරීම හා සම්බන්ධ ය.	පටලවලින් වට වූ ඉන්ද්‍රියිකා සහ අනෙකුත් උපසෛලීය සංඝටක ඇත. ඉන්ද්‍රියිකාවල ඉහළ විවිධත්වයක් ඇත. උදා: න්‍යෂ්ටිය, මයිටොකොන්ඩ්‍රියා, හරිතලව, පටල දෙකකින් වට වී ඇත. උදා: ලයිසොසෝම, මධ්‍යරික්තක, තනි පටලයකින් වට වී ඇත.
සෛල බිත්තිය	බැක්ටීරියා හා සයනොබැක්ටීරියාවල පෙප්ටිඩෝගලයිකන් ඇත. ආකිබැක්ටීරියා තුළ පොලිසැකරයිඩ් හා ප්‍රෝටීන ඇත.	හරිත ශාක හා දිලීරවල සෛල බිත්ති දැඩිය. පොලිසැකරයිඩ් ඇත. ශාක සෛල බිත්තිවල සෙලියුලෝස් ඇති අතර, දිලීර සෛල බිත්තිවල කයිටින් අඩංගු වේ (සත්ත්ව සෛලවල සෛල බිත්ති නැත).
කශිකා	සරලය, ක්ෂුද්‍ර නාලිකා නැත. බහුසෛලීයයි (සෛල මතුපිට පටලයෙන් ආවරණය වී නැත). විෂ්කම්භය 20 nm	සංකීර්ණය, ක්ෂුද්‍රනාලිකාවලින් සැදුණු '9 + 2' ව්‍යුහය ගනී. අන්ත: සෛලීය (සෛල මතුපිට පටලයෙන් වට වී ඇත) විෂ්කම්භය 200 nm
ශ්වසනය	අභ්‍යන්තර පටල නැමුම් මගින් සිදු කරයි	ස්වායු ශ්වසනයට මයිටොකොන්ඩ්‍රියා ඇත.
ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය	හරිතලව නැත. ගොනු ලෙස සැකසී නැති පටල මත සිදු වේ.	සාමාන්‍යයෙන් සුස්තර හෝ ග්‍රානාවලට ගොනු වී ඇති පටලවලින් සමන්විත හරිතලව ඇත.
නයිට්‍රජන් තිර කිරීම	සමහර ජීවීහු නයිට්‍රජන් තිර කරති.	නයිට්‍රජන් තිර කරන හැකියාව කිසිවකුටත් නැත.

අධිරාජධානි බැක්ටීරියා සහ ආකියා ප්‍රාග්න්‍යෂ්ටීකයන් ය. අනෙක් සියලුම ජීවීන් සුන්‍යෂ්ටීකයන් ය.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

රූපය 2.18 සත්ත්ව සෛලයක ව්‍යුහය

රූපය 2.19 ශාක සෛලයක ව්‍යුහය

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ප්ලාස්ම පටලයේ ව්‍යුහය හා කෘත්‍ය

ප්ලාස්ම පටලය, සෛල ප්ලාස්මයේ පිටත ම සීමාවයි. සියලු සෛල පටල, ප්ලාස්ම පටලයේ සියුම් ව්‍යුහයට සමානයි.

1972 දී සිඟර් සහ නිකොල්සන් විසින් සෛල පටලයේ තරල - විචිත්‍ර ආකෘතිය ඉදිරිපත් කරන ලදී.

එය ප්‍රධාන වශයෙන් සෑදී ඇත්තේ,

1. පොස්පොලිපිඩ (ප්ලාස්ම පටලයේ සුලභතම ලිපිඩ ආකාරය)
2. ප්‍රෝටීන

ප්ලාස්ම පටලයට පහත ලක්ෂණ ඇත.

එහි ඝනකම 7 nm පමණ වේ. එය ප්‍රධාන වශයෙන් පොස්පොලිපිඩ ද්විත්ව ස්තරයකින් සෑදී ඇත. පොස්පොලිපිඩ උභයසාහි අණු වේ. පොස්පොලිපිඩවල ජලකාමී හිස පිටතට මුහුණ ලා ඇත්තේ, සෛලයේ පිටත සහ ඇතුළත යන දෙකෙහි ම ඇති ජලීය පරිසරයක් තුළට ය. ජල හිතීක හයිඩ්‍රොකාබන් වලිග ඇතුළු දෙසට මුහුණ ලා ජලහිතීක අභ්‍යන්තරයක් සාදයි. ප්ලාස්මපටලය තරල විචිත්‍ර ආකෘතියට සම කළ හැකි ය.

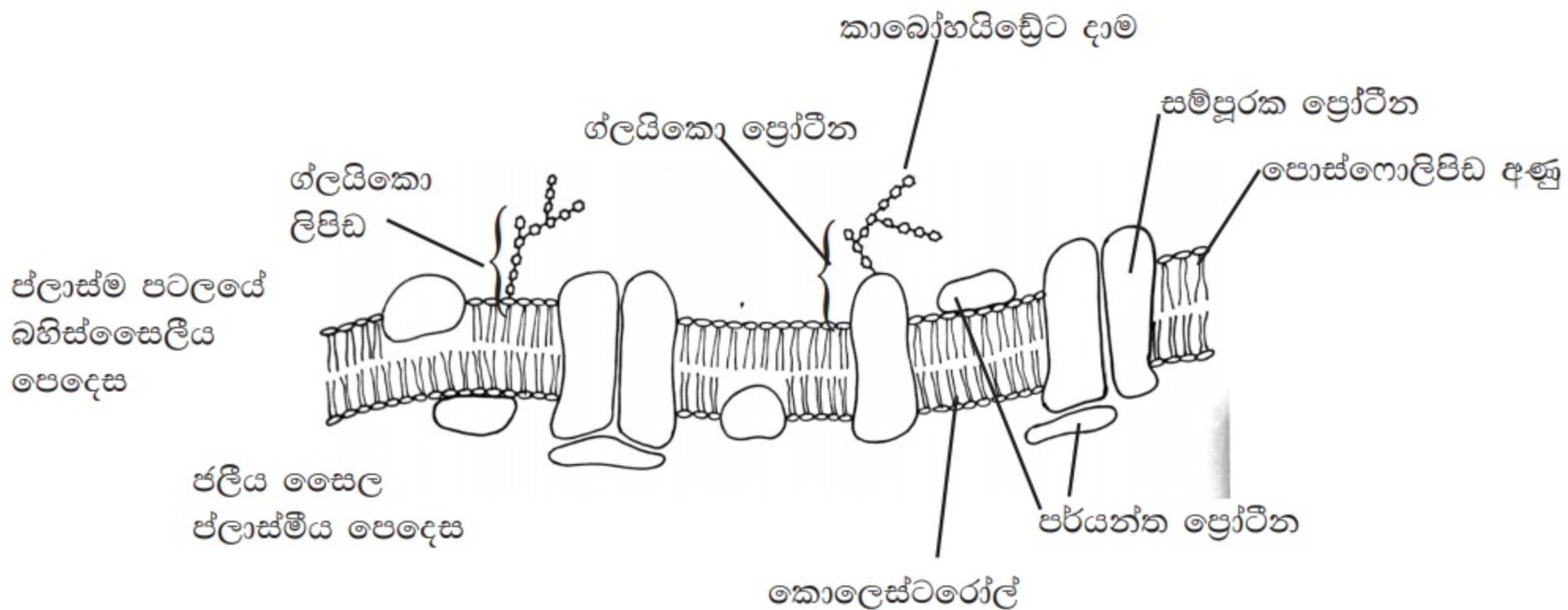
පොස්පොලිපිඩ අණු වාලක බැවින් පටලයට තරලමය ස්වභාවයක් ලබා දෙයි. අහඹු ලෙස ගිලී ඇති ප්‍රෝටීන අණු පටලයේ විචිත්‍ර ස්වභාවයට දායක වේ. මේ ප්‍රෝටීන සම්පූර්ණ (integral) ප්‍රෝටීන ලෙස හැඳින්වේ. පටලය තුළින් සම්පූර්ණයෙන් ම විනිවිද යන ඇතැම් සම්පූර්ණ ප්‍රෝටීන අණු තීරයක් පටල ප්‍රෝටීන ලෙස හැඳින්වේ. පටලයේ කොටසක් තුළින් පමණක් විනිවිද යන ප්‍රෝටීන ද ඇත. බොහෝ සම්පූර්ණ ප්‍රෝටීන ජලකාමී නාලිකා සහිත තීරයක් පටල ප්‍රෝටීන වේ. මේවා අයන සහ ඇතැම් ධ්‍රැවීය අණුවලට ගමන් කළ හැකි සිදුරු ලෙස ක්‍රියා කරයි. ලිපිඩ ද්විත්ව ස්තරයේ කොහෙත්ම නොගිලුණු, පටලයේ පෘෂ්ඨයට ලිහිල්ව බැඳුණු ඇතැම් ප්‍රෝටීන, පර්යන්ත ප්‍රෝටීන ලෙස හැඳින්වේ.

ඇතැම් ප්‍රෝටීන සහ ලිපිඩවල පිළිවෙලින් ග්ලයිකොප්‍රෝටීන් සහ ග්ලයිකොලිපිඩ සාදමින් ඇන්ටෙනා මෙන්, කෙටි ශාඛනය වූ කාබෝහයිඩ්‍රේට් දාම ඇත. සත්ත්ව සෛල පටලයේ ලිපිඩ ද්විත්ව ස්තරයේ අහඹුව ඒකාබද්ධ වූ කොලෙස්ටරෝල් අණු ස්වල්පයක් අඩංගු ය. මේ කොලෙස්ටරෝල් අණු මගින් ප්ලාස්ම පටලයට දෘඪතාවක් හා ස්ථායීතාවක් ලබා දෙයි.

පටලය දෙපස සංයුතියෙන් සහ ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් වෙනස් වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

රූපය 2.20: ප්ලාස්ම පටලයේ ව්‍යුහය

කෘත්‍ය

- ප්ලාස්ම පටලය ජීව සෛලවල සෛලප්ලාස්මය වට කිරීම මගින් බහිෂ්කරණ පරිසරය, අන්තර්සෛලීය සංසටකවලින් භෞතිකව වෙන් කරයි.
- ප්ලාස්ම පටලය වරණීයව පාරගමය වන අතර, පැවැත්ම සඳහා අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය හුවමාරුව යාමනය කිරීමට හැකි වීම.
- ප්ලාස්ම පටලය තුළ ගිලුණු ප්‍රෝටීන්, සෛල හඳුනා ගෙන, ආසන්න සෛල එකිනෙක සමඟ සන්නිවේදනය කරයි (සෛල හඳුනා ගැනීමට දායක වේ).
- හෝමෝන, ස්නායු සම්ප්‍රේෂක සහ ප්‍රතිශක්තිකරණ ප්‍රෝටීන් වැනි විශේෂ ජෛව රසායනික ද්‍රව්‍ය සමඟ අන්තර්ක්‍රියා සඳහා ඇතැම් ප්‍රෝටීන් අණු, ප්‍රතිග්‍රාහක අණු ලෙස ක්‍රියා කරයි.
- සෛල පටලයේ ඇති ඇතැම් ප්‍රෝටීන්, සමහර සෛල සැකිලි තන්තුවලට සම්බන්ධ වී සෛලයේ හැඩය පවත්වා ගැනීමට උපකාරී වේ.
- පටලයේ ඇති ඇතැම් ප්‍රෝටීන් එන්සයිම ලෙස ක්‍රියා කරයි (ආහාර මාර්ගයේ ඇතැම් කොටස්වල අපිච්ඡද සෛල ආස්තරණය මත ඇති ක්ෂුද්‍ර අංගුලිකා දරන සෛලවල පටල පෘෂ්ඨයේ ජීරණ එන්සයිම ඇත)

උපසෛලීය සංඝටක (Subcellular Components)

සෛල තුළ උපසෛලීය සංඝටක රාශියක් ඇත. ඒවායින් සමහරක් විශේෂිත කෘත්‍යයක් ඉටු කිරීමට හැඩගැසුණ, සුන්‍යාශ්‍රිත සයිටොසොලයේ අවලම්බිත සහ පටලවලින් වට වූ ඉන්ද්‍රියකා ය.

න්‍යෂ්ටිය (Nucleus)

සාමාන්‍ය විෂ්කම්භය 5 μm වන, න්‍යෂ්ටි ආවරණය ලෙස හඳුන්වන ද්විත්ව පටලයකින් ආවරණය වූ බොහෝ ජානවලින් සමන්විත වඩාත් කැපී පෙනෙන ඉන්ද්‍රියකාවයි.

න්‍යෂ්ටි ආවරණය (Nuclear envelope) - පිටත පටලය සහ ඇතුළත පටලය ලෙස හඳුන්වන පටල දෙකකින් සමන්විත ය. පටල දෙක 20-40 nm පමණ ප්‍රමාණයේ අවකාශයකින් වෙන් වී ඇත. ද්‍රව්‍ය ඇතුළු වීම පිට වීම යාමනය කිරීමට ඇති සිදුරු සංකීර්ණ සහිත න්‍යෂ්ටික සිදුරු

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

මගින් න්‍යෂ්ටි ආවරණය සජ්ඣ වී ඇත. න්‍යෂ්ටි ආවරණයේ ඇතුළත ආස්තරය කරන ප්‍රෝටීන සූත්‍රිකාවලින් සෑදුණු න්‍යෂ්ටික තලාව ඇත.

න්‍යෂ්ටි පූරකය - න්‍යෂ්ටිය අභ්‍යන්තරයෙන් විහිදුණු ප්‍රෝටීන සූත්‍රිකාවලින්, න්‍යෂ්ටි පූරකය සෑදී ඇත. න්‍යෂ්ටි පූරකයෙහි ක්‍රොමැටීන් සහ න්‍යෂ්ටිකාව ගිලී ඇත.

න්‍යෂ්ටිකාව - න්‍යෂ්ටිකාව ක්‍රොමැටීන්වලට ආසන්නව ඇති තදින් වර්ණ ගැන්වුණ තන්තු සහිත කණිකා ලෙස දිස් වේ.

ක්‍රොමැටීන් - ඉලෙක්ට්‍රෝන අණවිකෂීය ඡායාරූප (micrographs) වලට අනුව විභාජනය නොවන සෛල තුළ විසිරුණු ගොනුවක් ලෙස දිස් වේ. එය DNA සහ ප්‍රෝටීන සංකීර්ණයකි. න්‍යෂ්ටි විභාජනය සිදු වන විට ක්‍රොමැටීන් සහ වී තදින් දැඟර ගැසී වර්ණදේහ ලෙස හඳුන්වන තුල් වැනි ව්‍යුහ බවට පත් වේ. එක් ජීවී විශේෂයක් තුළ නියත වර්ණදේහ සංඛ්‍යාවක් ඇත. උදා: දර්ශීය මානව සෛලයක වර්ණ දේහ 46ක් ඇත.

කෘත්‍ය

- සියලු සෛලීය ක්‍රියාවලි පාලනය කරයි.
- සෛල විභාජනය සඳහා නව න්‍යෂ්ටි නිපදවීමට DNA සංශ්ලේෂණය කරයි.
- ප්‍රෝටීන් සංශ්ලේෂණය සඳහා අවශ්‍ය වන rRNA සහ රයිබොසෝම උපඵකක න්‍යෂ්ටිකාව මගින් සංශ්ලේෂණය කරයි.
- DNA වල ඇති තොරතුරුවලට අනුව mRNA සහ tRNA සංශ්ලේෂණය කරයි
- ප්‍රවේණික තොරතුරු ගබඩා කිරීම සහ සම්ප්‍රේෂණය

රයිබොසෝම (Ribosomes)

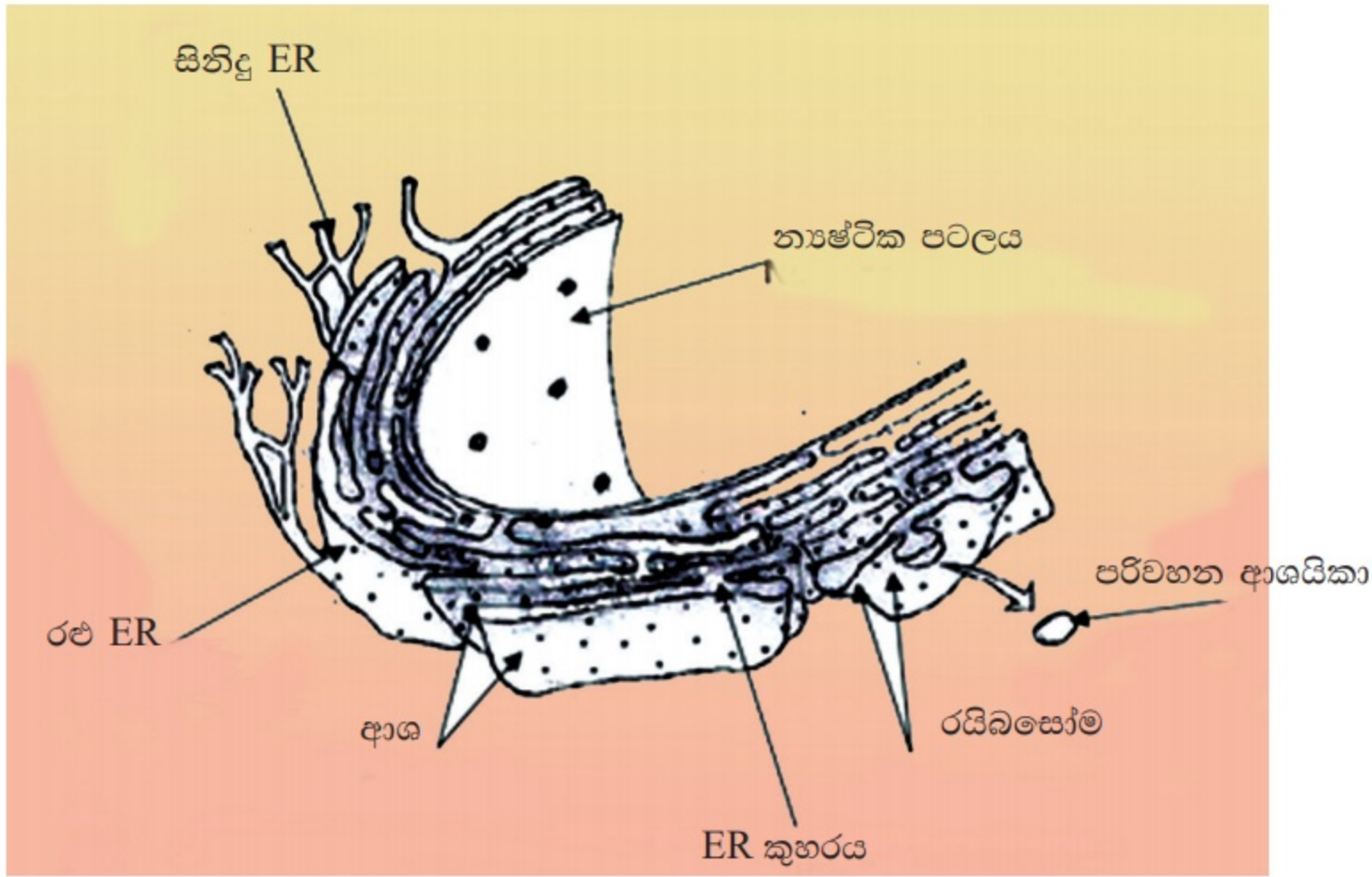
ප්‍රෝටීන සංශ්ලේෂණය සිදු කරන උපසෛලීය සංඝටකයකි. උපඵකක දෙකකින් සෑදී ඇත. විශාල උපඵකකය සහ කුඩා උපඵකකය. ඒවා r RNA සහ ප්‍රෝටීනවලින් සෑදී ඇත. රයිබොසෝම වර්ග දෙකකි. එනම් 70S රයිබොසෝම හා 80S රයිබොසෝම වේ. 70S රයිබොසෝම, ප්‍රාග් න්‍යෂ්ටික සෛලප්ලාස්මයේ, මයිටොකොන්ඩ්‍රියා පූරකයේ සහ හරිතලව පංජරයේ නිදහස්ව ඇත. 80S රයිබොසෝම සුන්‍යෂ්ටිකයන් තුළ පමණක් ඇත. පවතින ස්වභාවය අනුව 80S රයිබොසෝම ආකාර දෙකකි. එනම් නිදහස් රයිබොසෝම සහ බැඳුණු රයිබොසෝම. නිදහස් රයිබොසෝම සෛලප්ලාස්මය තුළ කාණ්ඩයක් ලෙස නිදහසේ පවතී. බැඳුණු රයිබොසෝම රළු අන්ත:ප්ලාස්මීය ජාලිකාවේ පටල පෘෂ්ඨයට බැඳී ඇත.

කෘත්‍යය - ප්‍රෝටීන සංශ්ලේෂණය

අන්ත:ප්ලාස්මීය ජාලිකාව

අභ්‍යන්තර පටල මගින් සාදන පැතලි හෝ නාලාකාර මඩි ජාලයකි. එය මගින් ER කුහරය සයිටසොලයෙන් වෙන් කරයි. එය පිටත න්‍යෂ්ටි ආවරණය සමග අඛණ්ඩය. අන්ත:ප්ලාස්මීය ජාලිකා ආකාර දෙකකි; රළු අන්ත:ප්ලාස්මීය ජාලිකාව සහ සිනිදු අන්ත:ප්ලාස්මීය ජාලිකාව.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

රූපය 2.21 : අන්ත:ප්ලාස්මීය ජාලිකාවේ ව්‍යුහය

රළු අන්ත:ප්ලාස්ම ජාලිකා

රළු අන්ත:ප්ලාස්මීය ජාලිකාව (Rough ER) පැතලි මඩ්වලින් සෑදී ඇත. එහි පිටත පෘෂ්ඨයට රයිබොසෝම බැඳී ඇත. රයිබොසෝම මගින් නිපදවන ප්‍රෝටීන අන්ත:ප්ලාස්ම ජාලිකා කුහරයට ගමන් කරයි.

කෘත්‍ය

- බැඳුණු රයිබොසෝම මගින් නිපදවන ප්‍රෝටීන පරිවහනය කිරීම
- ග්ලයිකොප්‍රෝටීන සංශ්ලේෂණය කිරීම
- පරිවහන ආශයිකා නිපදවීම
- පටල පොස්ෆොලිපිඩ සංශ්ලේෂණය කරයි.
- පොස්ෆොලිපිඩ, ප්‍රෝටීන සහ කාබෝහයිඩ්‍රේට් එක් කරමින් තම පටල වර්ධනය පහසු කරයි. එනිසා පටල කර්මාන්තශාලා ලෙස හඳුන්වයි.

සිනිඳු අන්ත:ප්ලාස්ම ජාලිකා

රයිබොසෝම රහිතව ඇති නාලිකාමය මඩ් ජාලයක් වේ. පටලයට බැඳුණු එන්සයිම ඇත.

කෘත්‍ය

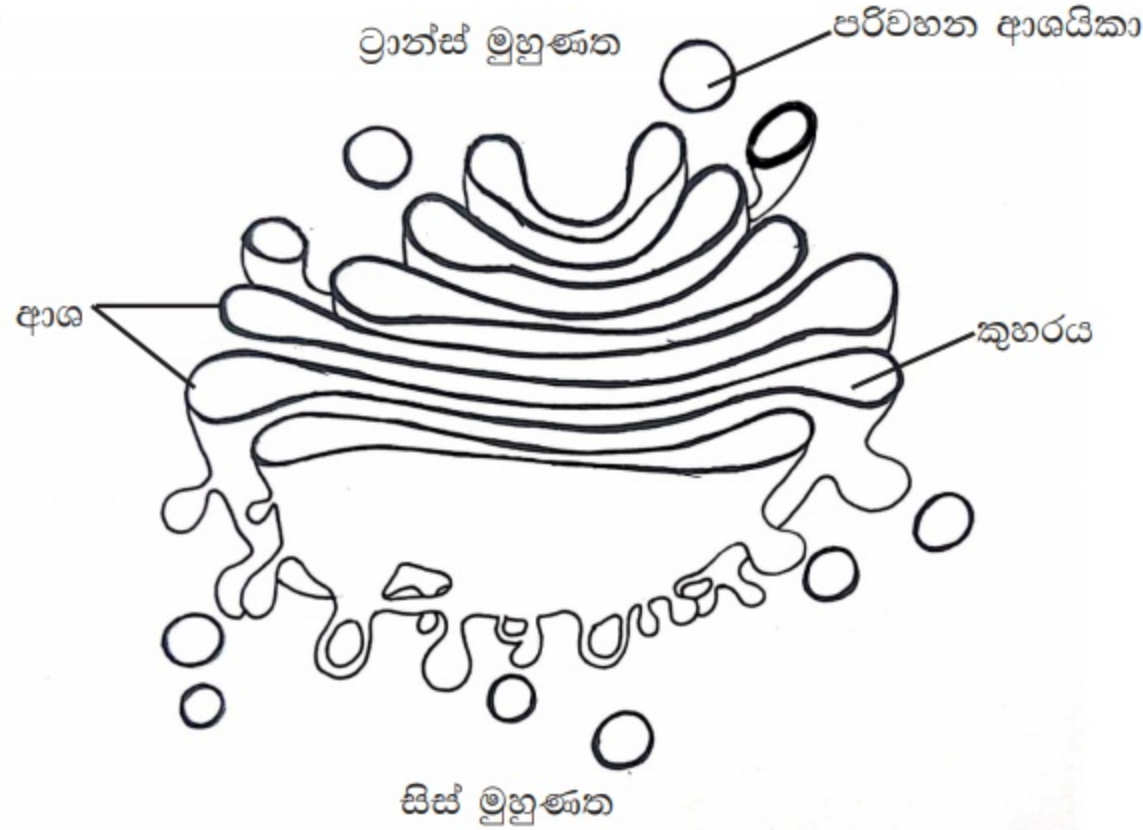
- තෙල්, ස්ටෙරොයිඩ සහ පොස්ෆොලිපිඩ යන ලිපිඩ සංශ්ලේෂණය කරයි.
- කාබෝහයිඩ්‍රේට් පරිවෘත්තීය සිඳු කරයි.
- සෛල තුළ පරිවහනය සඳහා අවශ්‍ය පරිවහන ආශයිකා නිපදවයි.
- විෂහරණයට දායක වේ.
- Ca^{+2} අයන ගබඩා කරයි.

ගොල්ගී උපකරණය

ගොල්ගී උපකරණය යනු පැතලි මඩ් හෝ ආශ එක මත එක පිහිටි ගොනුවකි. ඇතුළත

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

හා පිටත පෘෂ්ඨ පිළිවෙලින් සිස් මුහුණත හා ට්‍රාන්ස් මුහුණත ලෙස හඳුනාගත හැකි ය. සිස් මුහුණත ER සම්පයෙන් පිහිටමින් ER වලින් පැමිණෙන ආශයිකා ලබා ගනී. ට්‍රාන්ස් මුහුණතෙන් සුවි ආශයිකා අංකුර ලෙස පැනනැගී අනෙක් පැත්තට ගමන් කරයි. ගොල්ගී උපකරණය සුවි සෛලවල බහුල ය.

රූපය 2.22 ගොල්ගී උපකරණයේ ව්‍යුහය

- කෘත්‍යය:
- ද්‍රව්‍ය එක්රැස් කිරීම, විකරණය, අසුරාලීම සහ බෙදාහැරීම (ප්‍රෝටීන හා පටලමය ලිපිඩ)
  - සෙලියුලෝස් සහ සෙලියුලෝස් නොවන (පෙක්ටීන් බඳු) සෛල බිත්ති සංසටක නිපදවීම.
  - ලයිසොසෝම නිපදවීම

ලයිසොසෝම (Lysosomes)

ජීරණ ක්‍රියාකාරීත්වයක් ඉටු කිරීමට දායක වන තනි පටලයකින් වට වූ ආශයිකා ය. ඒවා තුළ කාබෝහයිඩ්‍රේට්, ලිපිඩ, ප්‍රෝටීන සහ නියුක්ලෙයික් අම්ල බිඳහෙළීම උත්ප්‍රේරණය කරන ජලවිච්ඡේදක එන්සයිම අඩංගු ය.

කෘත්‍ය

- හෂ් සෛලිකතාව මගින් ලබාගන්නා ආහාර අංශු ජීරණය කරයි.
- බහිෂ්සෛලිකතාව මගින් අවශේෂ ද්‍රව්‍ය සෛලයෙන් පිටතට පරිවහනය කරයි.
- ගෙවී ගිය ඉන්ද්‍රියිකා ජීරණය කරයි.
- ස්වයංජීරණය හේතුවෙන් සෛල මිය යෑමට හේතුවේ.

පොරොක්සිසෝම

ඔක්සිකරණ එන්සයිම සහිත තනි පටලවලින් වට වූ ආශයිකා වේ. ශාක සෛලවලත් සත්ත්ව සෛලවලත් ඇත. පොරොක්සිසෝම තුළ ඇති එන්සයිම මගින්, H₂O₂ බිඳහෙළන ප්‍රතික්‍රියාව උත්ප්‍රේරණය කරයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

කෘත්‍ය

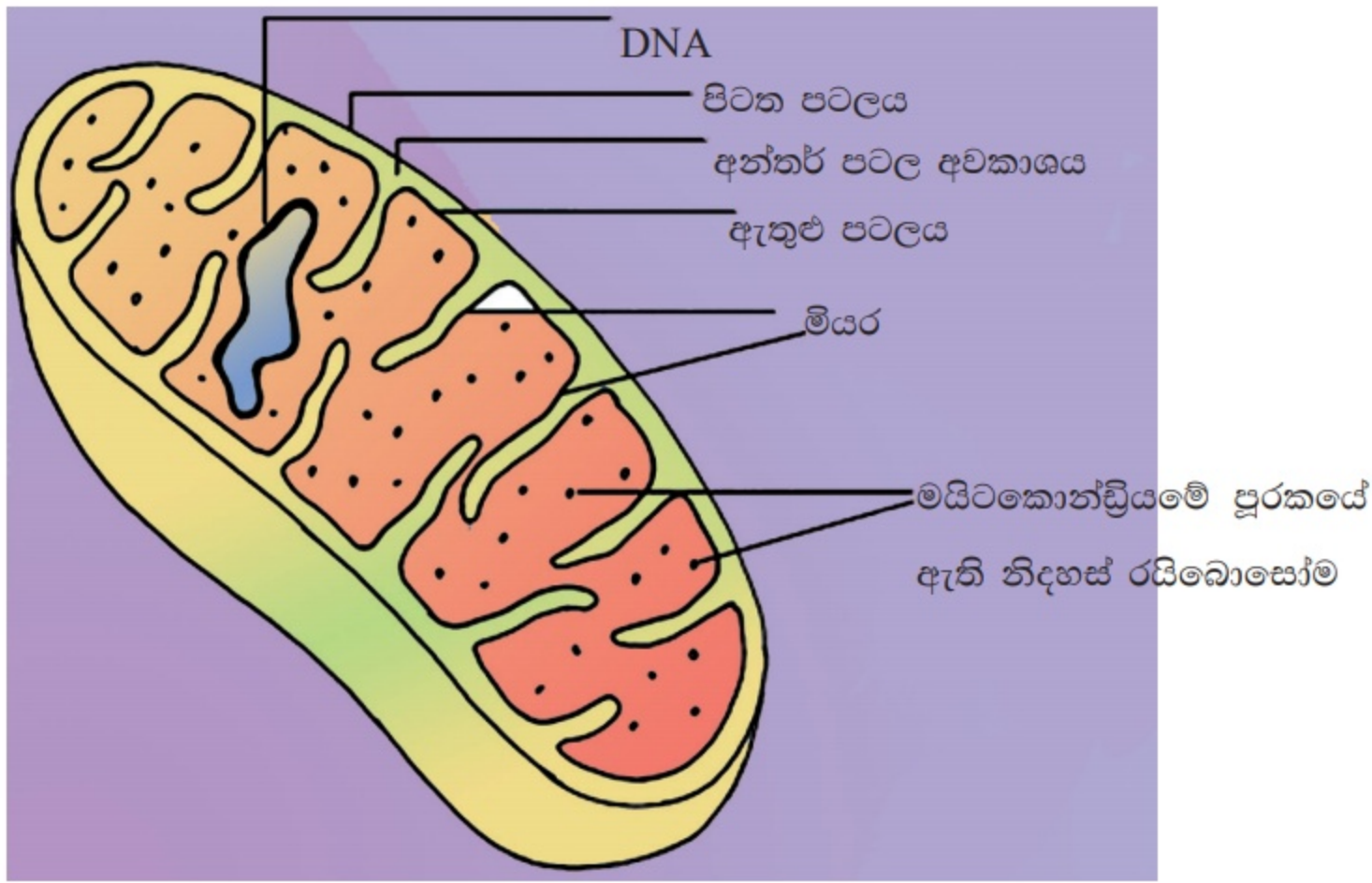
- පෙරොක්සයිඩවල විෂභරණය
- ශාකවල ප්‍රභාශ්වසනය සිදු කිරීම

ශාකවල මේද සංචිත පටක තුළ විශේෂිත පෙරොක්සිසෝම වන ග්ලයොක්සිසෝම ඇත. ග්ලයොක්සිසෝම මගින් මේද අම්ල සීනි බවට පරිවර්තනය කරයි.

මයිටොකොන්ඩ්‍රියා (Mitochondria)

සුන්‍යාශ්‍රිත සෛලවල බහුලතම ඉන්ද්‍රියිකාවලින් එකකි. පටල දෙකකින් වට වූ දිගටි ඉන්ද්‍රියිකාවකි. පිටත පටලය සිනිඳු නමුත් ඇතුළත පටල මීයර සෑදීමට නැමී ඇත. මීයර මගින් පෘෂ්ඨවර්ගඵලය වැඩි කරයි. මයිටොකොන්ඩ්‍රියමක පිටත සහ ඇතුළත පටලය අතර, ඇති අවකාශය අන්තර්පටල අවකාශය ලෙස හඳුන්වයි. ඉන්ද්‍රියිකාවේ ඇතුළතින්ම ඇති කොටස මයිටොකොන්ඩ්‍රියම් පූරකයයි. පූරකය තුළ 70S රයිබෝසෝම, චක්‍රීය DNA අණු (මයිටොකොන්ඩ්‍රියම් DNA), පොස්ෆේට් කණිකා සහ එන්සයිම ඇත.

ක්‍රෙබ්ස් චක්‍රයට (සෛලීය ශ්වසනයේ) අවශ්‍ය එන්සයිම පූරකය තුළ ඇත. තව ද ස්වායු ශ්වසනයේ ඉලෙක්ට්‍රෝන පරිවහන දාමයට සහ ඔක්සිකාරක පොස්ෆොරලීකරණයට අත්‍යවශ්‍ය ප්‍රෝටීන සහ එන්සයිමවලින් මීයර සමන්විතයි.

රූපය 2.23 මයිටොකොන්ඩ්‍රියමක ව්‍යුහය

කෘත්‍ය

- ස්වායු ශ්වසනය මගින් ATP සංශ්ලේෂණය කරයි.
- ප්‍රභා ශ්වසනයට දායක වේ.

හරිතලවය

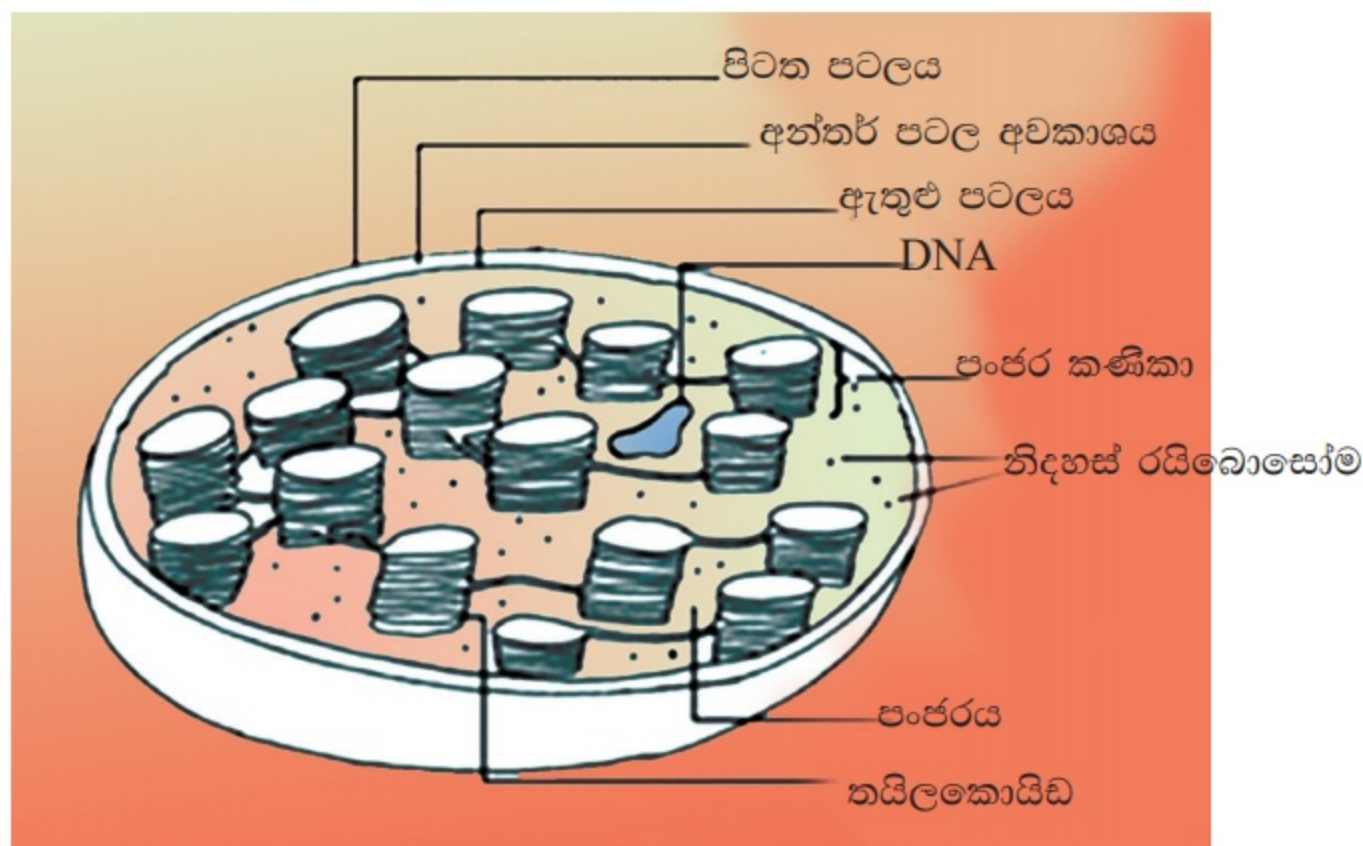
ශාකවල සහ සමහර ප්‍රොටිස්ටාවන් තුළ හමු වන, ද්විලිතල කාචයක හැඩය ඇති පටල දෙකකින් වට වූ ඉන්ද්‍රියිකාවකි. පිටත සහ ඇතුළත පටල සිනිඳුය. ඒවා ඉතා පටු අන්තර්පටල

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

අවකාශයකින් වෙන් වී ඇත. හරිතලවය තුළ වෙන්ව පටල පද්ධතියක් ඇත. මේ පටල තයිලකොයිඩ ලෙස හඳුන්වන අන්තර් සම්බන්ධිත පැතලි මඩි සාදයි. එම තයිලකොයිඩවල ප්‍රභාසංශ්ලේෂක වර්ණකවලින් සෑදුණ ප්‍රභා පද්ධති ලෙස හඳුන්වන සංකීර්ණ ඇත. තයිලකොයිඩ එක මත එක පිහිටා පංජර කණිකාවක් සාදයි. අන්තර් පංජර කණිකා සුස්තර මඟින් පංජර කණිකා එකිනෙක සම්බන්ධ වී ඇත. තයිලකොයිඩවලට පිටතින් ඇති තරලය පංජරයයි. පංජරය තුළ වක්‍රීය DNA (හරිතලව DNA), 70S රයිබොසෝම, බොහෝ එන්සයිම, පිෂ්ටකණිකා සහ ලිපිඩ බිඳිති ඇත.

කෘත්‍යය

- ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය

රූපය 2.24 හරිතලවයේ ව්‍යුහය

සෛලීය සැකිල්ල (Cytoskeleton)

සෛලීය සැකිල්ල යනු සෛලයේ හැඩය පවත්වා ගෙන යෑමට ආධාර කරන සන්ධාරක ව්‍යුහයකි. සෛල බිත්ති නොමැති සත්ත්ව සෛලවලට එය වඩාත් වැදගත් ය. සෛලීය සැකිල්ල සෑදී ඇත්තේ ක්ෂුද්‍රනාලිකා සහ ප්‍රෝටීන සූත්‍රිකාවලිනි. එය ගතික ව්‍යුහයක් නිසා, අවශ්‍යතාවට අනුව කැඩීම් හා නැවත සෑදීමට හැකි ය.

සෛලීය සැකිල්ලෙහි සංඝටක තුනක් ඇත. එනම්:

- ක්ෂුද්‍රනාලිකා
- ක්ෂුද්‍ර සූත්‍රිකා හෝ ඇක්ටින් සූත්‍රිකා
- අතරමැදි සූත්‍රිකා

වගුව 2.5: ක්ෂුද්‍රනාලිකා ක්ෂුද්‍ර සූත්‍රිකා සහ අතර මැදි සූත්‍රිකා අතර වෙනස්කම්.

ලක්ෂණය	ක්ෂුද්‍රනාලිකා (ටියුබියුලින් බහු අවයවික)	ක්ෂුද්‍ර සූත්‍රිකා (ඇක්ටින් සූත්‍රිකා)	අතරමැදි සූත්‍රිකා
ව්‍යුහය	කුහරමය නාල; බිත්තිය ටියුබියුලින් අණු ස්තම්භ 13කින් සෑදී ඇත.	එකිනෙක වෙළුණු ඇක්ටින් පට දෙකකින් සෑදී ඇත. එක් එක් පට ඇක්ටින් උප ඒකකවල බහුඅවයවිකයකි.	තන්තුමය ප්‍රෝටීන අතිශයින් දඟර ගැසුණු සහ රැහැනක්
ප්‍රෝටීන උපඒකක	ටියුබියුලින්	ඇක්ටින්	සෛල වර්ගය මත රඳාපවතින විවිධ ප්‍රෝටීන කීපයකින් එකකි. (උදා: කෙරටින්)

කෘත්‍ය

- සෛල ප්ලාස්මයට සන්ධාරණය සපයයි.
- ඉන්ද්‍රියිකා සහ සයිටොසෝලයෙහි අඩංගු එන්සයිම රඳවා තබා ගැනීම
- සෛල ප්ලාස්මීය චලනය, සෛල ප්ලාස්මීය සංසරණය, ඉන්ද්‍රියිකා ස්ථානගතව තබා ගැනීමට සහ අවශ්‍ය වූ විට වර්ණදේහ චලන සඳහා
- සෛලයේ හැඩය පවත්වා ගැනීමට (ප්‍රධාන ලෙස සත්ත්ව සෛලවල)

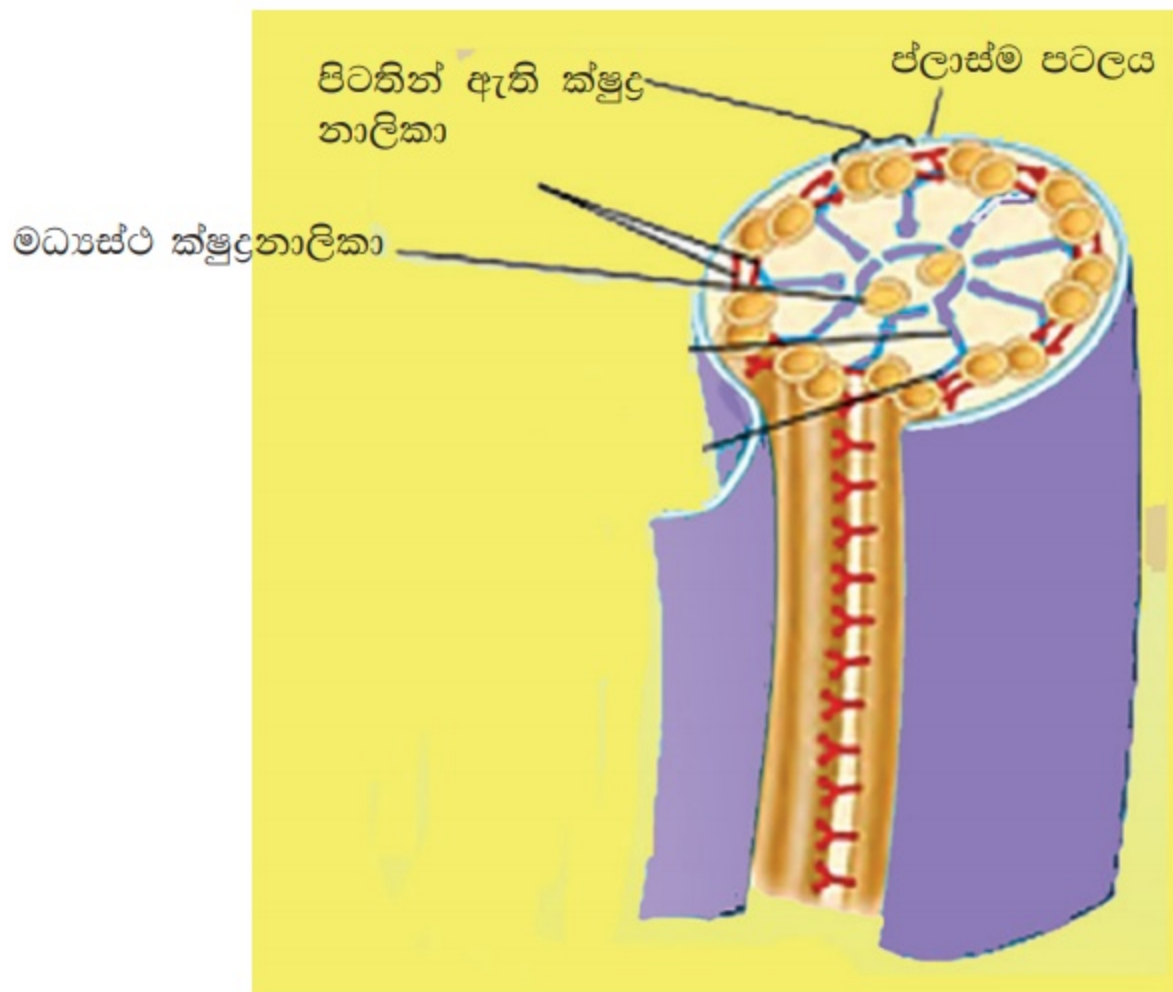
පක්ෂම සහ කශිකා (Cilia an Flagella)

පක්ෂම සහ කශිකාවලට පොදු ව්‍යුහයක් ඇත. කශිකා දිගු දිගැටි ව්‍යුහයක් සහ පක්ෂම කෙටි සෛලීය නෙරුම් වන අතර, ඒවා පේලි ආකාරයට සැකසී ඇත. සෛල මතුපිට ඇති කශිකාවලට වඩා පක්ෂම බොහෝ ය. 9+2 ව්‍යුහය සහිත ක්ෂුද්‍රනාලිකාවලින් සැකසී ඇත (ක්ෂුද්‍රනාලිකා ද්විත්ව නවයක් වලයක් ආකාරයෙන් සැකසී ඇති අතර, එහි මධ්‍යයේ ක්ෂුද්‍රනාලිකා දෙකක් ඇත). ඒවා ප්ලාස්ම පටලයෙන් ආවරණය වී ඇති අතර, පාදස්ථ දේහයට සම්බන්ධ වී පක්ෂමය හෝ කශිකාව සෛලයට සවි කරයි. පාදස්ථ කණිකාවේ ක්ෂුද්‍රනාලිකා සැකසුම 9+0 ලෙස ඇත (එහි මධ්‍යයේ ක්ෂුද්‍ර නාලිකා නැත).

කෘත්‍යය

- සංචරණ උපාංගයක් ලෙස ක්‍රියා කරයි.
- පටකය මතුපිට තරලය චලනය කළ හැකි ය.
- ඩිම්බ ප්‍රනාල ආස්තරණයේ ඇති පක්ෂම ගර්භාශය දෙසට ඩිම්බ චලනයට උදවු වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

රූපය 2.25 පක්ෂමයක ව්‍යුහය

කේන්ද්‍රිකා (Centrioles)

කේන්ද්‍රිකා සිලින්ඩරාකාරව සකස් වූ ක්ෂුද්‍ර නාලිකාවලින් සැදුණ, පටලවලින් වට නොවූ සත්ත්ව සෛලවල පමණක් පවතින උපසෛලීය සංයුතියකි. එක් එක් කේන්ද්‍රිකාවක ක්ෂුද්‍ර නාලිකා ත්‍රිත්ව නවයක් (9+0) වලයාකාරව සැකසී ඇත. න්‍යෂ්ටියට ආසන්නව එකිනෙකට ලම්බකව සැකසුණ කේන්ද්‍රිකා යුගලක් පිහිටි ප්‍රදේශය කේන්ද්‍රදේහයක් (centrosome) ලෙස හැඳින්වේ.

කෘත්‍යය

සෛල විභාජනයේ දී තුරුව හා තර්කුව නිපදවයි.

මධ්‍ය රික්තකය (Central Vacuole)

මධ්‍ය රික්තකය, ශාක සෛල තුළ හමු වන, සෛල යුෂය ලෙස හඳුන්වන තරලයකින් පිරුණ තානප්ලාස්ටයෙන් වට වූ විශාල ව්‍යුහයකි.

සෛලයුෂයේ සංයුතිය සයිටසොලයේ සංයුතියට වඩා වෙනස් ය. එහි ජලය, පොටෑසියම් (K⁺) සහ ක්ලෝරයිඩ් (Cl⁻) වැනි අයන වර්ග ද ඇතැම් විට ඇන්තෝසයනින් වැනි ජලයේ ද්‍රාව්‍ය වර්ණවත් වර්ණක ද ඇත.

මීට අමතර ව, ආහාර හා සංකෝචක රික්තක ලෙස වෙනත් රික්තක වර්ග දෙකක් ද ඇත.

කෘත්‍යය

- ජලය සහ සීනි, අයන, වර්ණක වැනි වෙනත් ද්‍රව්‍ය ගබඩා කරයි.
- සෛලයේ ජල තුල්‍යතාව පවත්වාගනියි (ආස්‍රැතිවිධානය).
- සෛලයට ශුන්‍යතාව සහ සන්ධාරණය ලබා දෙයි.
- යුෂවර්ණක මගින් සමහර ශාක කොටස් වර්ණවත් කරයි.
- පීරණයට උදවු වේ.

බහිෂ්සෛලීය සංඝටක (Extra cellular components) සහ සෛල අතර සම්බන්ධතා

සෛල බිත්තිය (Cell wall)

සෛල බිත්තිය, ශාක සෛලවල ඇති බහිෂ්සෛලීය ව්‍යුහයකි. සත්ත්ව සෛලවල සෛල බිත්තියක් නැත. කෙසේ නමුත් ප්‍රාග්න්‍යාෂ්ටිකයන්ට, දිලීර සහ සමහර ප්‍රොටිස්ටාවන්ට ද තුනී සුනම්‍ය සෛල බිත්තියක් ඇත. විශේෂයෙන් විශේෂයටත්, එකම විශේෂයේ සෛල වර්ග අතරත්, සෛල බිත්තියේ රසායනික සංයුතිය අධිකව වෙනස් වේ. එහෙත් සාමාන්‍යයෙන් ශාකවල සෛල බිත්තිය සෑදී ඇත්තේ සෙලියුලෝස්, පෙක්ටීන් සහ හෙමිසෙලියුලෝස් වලිනි. ලිග්නීන් සහ සුබෙරීන් සමහර ශාක සෛලවල පමණක් ඇත.

ශාකවල සෛල බිත්ති වර්ග දෙකක් සාදයි. එනම් ප්‍රාථමික සෛල බිත්තිය සහ ද්විතීයික සෛල බිත්තියයි. ළපටි සෛලවල පළමුව ස්‍රාවය වන්නේ ප්‍රාථමික සෛල බිත්තියයි. එය ශාක සෛලවල සෛල විභාජනයේ දී තැන්පත් වන බිත්තියයි.

ප්‍රාථමික සෛල බිත්තියට වහා ම පිටතින් පෙක්ටීන් ලෙස හඳුන්වන ඇලෙනසුලු පොලිසැකරයිඩයකින් පොහොසත් (මැග්නීසියම් සහ කැල්සියම් පෙක්ටේට්) තුනී ස්තරයක් ලෙස මධ්‍ය සුස්තරය ඇත. මධ්‍ය සුස්තරය මඟින් යාබද සෛල එකට අලවා තබා ගනී. ප්‍රාථමික සෛල බිත්තිය මත දෘඪ කාරක ද්‍රව්‍ය තැන්පත් වීම නිසා ද්විතීයික බිත්තිය ද්විතීයිකව ඇති වේ.

ප්‍රාථමික සෛල බිත්තිය පාරගමය, සාපේක්ෂව තුනී, නම්‍යශීලී ය, ප්‍රධාන වශයෙන් සෙලියුලෝස් තන්තුවලින් සමන්විත වන අතර මධ්‍ය සුස්තරය මත තැන්පත් වී ඇත. සෛල බිත්තියේ ඇති නිදහස් අවකාශ තුළින් ජලය නිදහසේ ගමන් කළ හැකි ය.

ද්විතීයික බිත්තිය තැන්පත් වන්නේ ප්ලාස්ම පටලය සහ ප්‍රාථමික සෛල බිත්තිය අතර ය. එය තද ද්‍රව්‍යවලින් සෑදුණු ස්තර කිහිපයකින් යුක්ත දෘඪ ව්‍යුහයකි. සෙලියුලෝස්වලට අමතරව ලිග්නීන්, සුබෙරීන් වැනි අපාරගමය වූ ද්‍රව්‍ය ද්විතීයික බිත්තියට අන්තර්ගත වේ. ලිග්නීන් බදාම මඟින් සෙලියුලෝස් තන්තුව එකට රඳවා තබා ගනිමින් දෘඪ පූරකයක් සාදන අතර, සෛල බිත්තියට අමතර සන්ධාරණයක් ලබා දෙයි. සෛල බිත්තියේ ඇති කු හරහා විහිදෙන ප්ලාස්ම බන්ධ මඟින් යාබද සෛලවල සෛල ප්ලාස්ම සම්බන්ධ කරයි.

කෘත්‍යය

- ආරක්ෂාව සහ සන්ධාරණය
- සෛලයට ජලය ඇතුළු වන විට ශුන්‍යතාව වැඩි වීමට ඉඩ ලබා දෙයි.
- ශුන්‍යතාවේ දී සෛලය පිපිරීම වළක්වයි.
- සෛල වර්ධනය පාලනය සහ සීමා කරයි.
- ඇපොප්ලාස්ට් මාර්ගයේ සංඝටකයකි.
- සෛලයේ හැඩය පවත්වා ගනියි.
- ගුරුත්ව බලයට එරෙහිව ශාකය සෘජුව දරා සිටියි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

සෛල සන්ධි (Cell Junctions)

- සෘජු භෞතික සම්බන්ධතා ඇති ස්ථාන හරහා යාබද සෛල සම්බන්ධ වී, අන්තර්ක්‍රියා කර, සන්නිවේදනය කරයි.
- සෛල සන්ධි යනු යාබද සෛලවල සෛල ප්ලාස්ම සම්බන්ධ කරන ව්‍යුහ වේ.
- යාබද සෛලවල අභ්‍යන්තර රසායනික පරිසරය සම්බන්ධ කරයි.
- සත්ත්ව සෛලවල සෛල සන්ධි ආකාර තුනකි.

• **තද සන්ධි**

සෛල වටා සන්තතික ලෙස මුද්‍රා සාදන විශිෂ්ට ප්‍රෝටීන මගින් යාබද සෛලවල ප්ලාස්ම පටල සම්බන්ධ කරයි.

අන්තර් සෛලීය අවකාශ තුළින් බහිෂ්සෛලීය තරල කාන්දු වීම වළක්වයි.

උදා: සමේ අපිච්ඡදය

• **ඩෙස්මොසෝම/ නැංගුරම් සන්ධි**

ශක්තිමත් බැඳීමක් සඳහා අතරමැදි සූත්‍රිකා මගින් යාබද සෛලවල සෛල සැකිල්ල යාන්ත්‍රිකව සම්බන්ධ කරයි. උදා : ජේශි පටකය

• **හිදැස් සන්ධි/ සන්නිවේදන සන්ධි**

එක් සෛලයක සිට යාබද සෛලයට සෛල ප්ලාස්මීය නාලිකා සපයයි. හිදැස් සන්ධිවල අයන, සීනි, ඇමයිනෝ අම්ලවලට ගමන් කළ හැකි සිදුරු ආවරණය කරන විශේෂ පටල ප්‍රෝටීන ඇත.

ඒවා සෘජු සම්බන්ධතා මගින් යාබද සෛල අතර, සංඥා සහ ද්‍රව්‍ය හුවමාරුවට ඉඩ සලසයි. උදා: හෘත්පේශි, සත්ත්ව කළල

• **ප්ලාස්ම බන්ධ**

සෛල බිත්ති තුළින් දිවෙන අන්වීක්ෂීය නාලිකා වේ. ඒවා යාබද සෛලවල සෛලප්ලාස්ම අතර ඇති සෛලප්ලාස්මීය ජීවී සම්බන්ධතා වේ. මේවා සෛල ප්ලාස්මයෙන් පිරුණු පටලවලින් ආස්තරණය වූ නාලිකාවේ.

සත්ත්ව සෛලවල බහිෂ්සෛලීය පූරකය (ECM)

සත්ත්ව සෛලවල සෛල බිත්ති රහිත වුවත්, විස්තාරිත බහිෂ්සෛලීය පූරකයක් ඇත. බහිෂ්සෛලීය පූරකයේ ප්‍රධාන සංඝටක වන්නේ, ග්ලයිකොප්‍රෝටීන සහ සෛල මගින් ස්‍රාවය කරන වෙනත් කබෝහයිඩ්‍රේට් අඩංගු අණු ය. බොහෝ සත්ත්ව සෛලවල බහිෂ්සෛලීය පූරකයේ වඩාත් සුලභ ග්ලයිකොප්‍රෝටීනය වන්නේ, සෛලයට පිටතින් ශක්තිමත් තන්තු සාදන කොලැජන් ය. සෛල මගින් ස්‍රාවය කරන ප්‍රෝටීයෝග්ලයිකෑන්වලින් වියන ලද ජාලය තුළ කොලැජන් තන්තු ගිලී පවතී. ෆයිබ්‍රොනෙක්ටින් මගින් කොලැජන් තන්තු, ප්ලාස්ම පටලයේ සමපූරක ප්‍රෝටීනවලට බැඳේ-

කෘත්‍ය

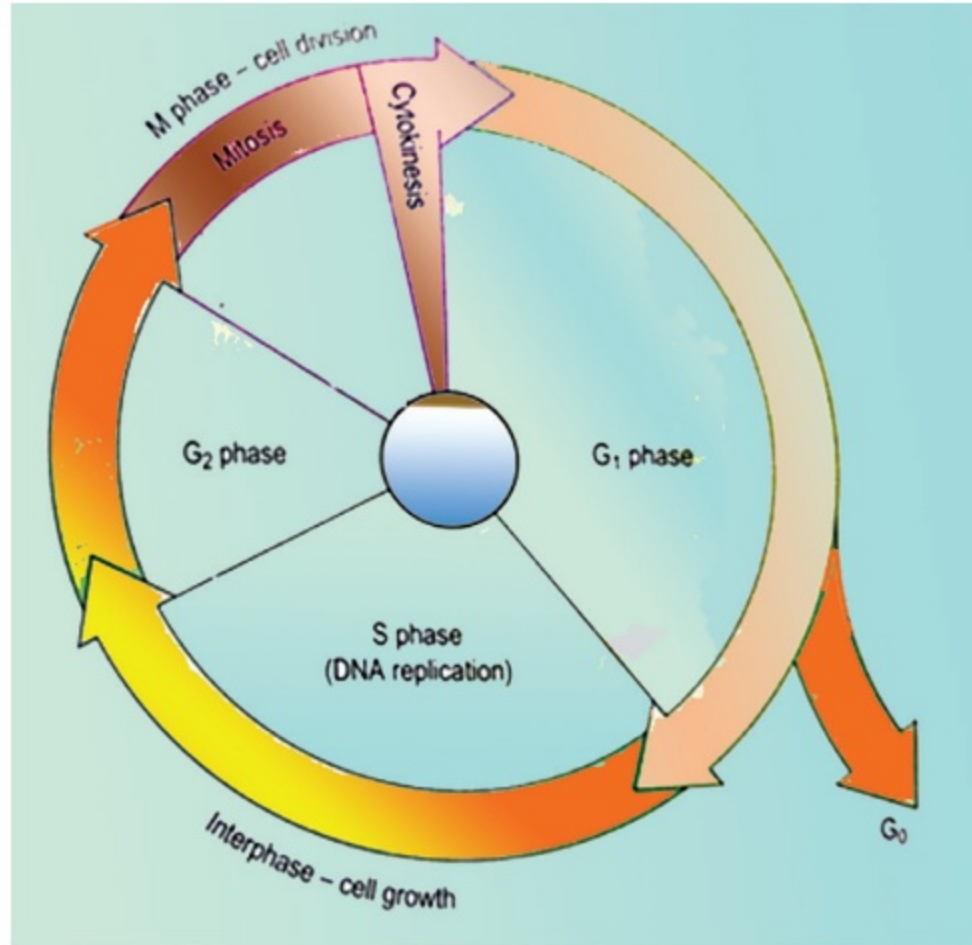
- සෛල පෘෂ්ඨය මත ආරක්ෂක ස්තරයක් සාදයි.
- සෛල සැකිල්ල සහ බහිෂ්සෛලීය පූරකය සම්බන්ධ කරයි.
- යාන්ත්‍රික හා රසායනික සංඥා ගෙන යෑමට සහභාගි වීම මගින් සෛල වර්ධනයට බලපෑම් කරයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

සෛල චක්‍රය සහ සෛල විභාජන ක්‍රියාවලිය

සෛල චක්‍රය

එක් සෛල විභාජනයක අවසානයේ සිට ඊළඟ සෛල විභාජනයේ අවසානය තෙක් සෛලයක ජීවිත කාලයක් තුළ සිදු වන සිදුවීම් අනුපිළිවෙළ සෛල චක්‍රය ලෙස හැඳින්වේ. සෛල විභාජනයේ අවසානයේ දී මාතෘ සෛලයට සමාන ප්‍රවේණිකව සර්වසම දුහිතෘ සෛල දෙකක් අනුනනය මගින් නිපදවයි.

රූපය 2.26 සෛල චක්‍රය

සුන්‍යාඡරික සෛල චක්‍රය

අනුනනය

සුන්‍යාඡරික සෛල චක්‍රය ප්‍රධාන කලා දෙකකට වෙන් කළ හැකි ය.

- අන්තර්කලාව
- අනුනන කලාව/ M කලාව

අන්තර් කලාව සෛල චක්‍රයේ දීර්ඝතම කලාව වෙයි. එය සෛල චක්‍රයෙන් 90%ක් පමණ ආවරණය කරයි. අන්තර් කලාව කලා තුනකට වෙන් කළ හැකි ය.

- G₁ කලාව (ප්‍රථම පරතර කලාව)
- S කලාව (සංශ්ලේෂණ කලාව)
- G₂ කලාව (දෙවන පරතර කලාව)

G₁ කලාව

මේ කලාව තුළ සෛල වර්ධනයට මග පාදන ප්‍රෝටීන් සංශ්ලේෂණය සහ සෛලීය ඉන්ද්‍රියකා නිපදවෙයි. S කලාව සඳහා අත්‍යවශ්‍ය වන ප්‍රෝටීන මේ කලාව තුළ දී නිපදවේ.

S කලාව

DNA ප්‍රතිවලින වීම සහ හිස්ටෝන් ප්‍රෝටීන සංශ්ලේෂණය සිදු වේ. හිස්ටෝන් ප්‍රෝටීන් (පබළු හැඩැති) මත DNA වෙළී ක්‍රොමැටීන් සාදයි.

G₂ කලාව

සෛලීය ඉන්ද්‍රියකා මෙන් ම ප්‍රෝටීන සංශ්ලේෂණය මගින් සෛල වර්ධනය අඛණ්ඩව පවත්වා ගනියි.

අනුනන කලාව සඳහා අත්‍යවශ්‍ය වන ප්‍රෝටීන සංශ්ලේෂණය කරගනී. කේන්ද්‍රදේහය ද්විකරණය වේ. සෛල විභාජනයේ ඉදිරි කලාවලට යෑම සඳහා සෛලය සූදානම් බව සහතික කිරීමට, සෛල චක්‍රය පාලනය කරන පිරික්සුම් ස්ථාන G₁, G₂ හා M කලාවල ඇත.

සමහර සෛලවලට G₁ පිරික්සුම් ස්ථානයේ දී ම ඉදිරියට යෑමේ සංඥා ලැබෙන අතර, එම සෛල G₁, S, G₂ සහ M කලාව සම්පූර්ණ කර සෛල විභාජනයට ලක් වෙයි. එහි දී ඉදිරියට යෑමේ සංඥා ලබා නොදුන් විට එම සෛල සෛල චක්‍රයෙන් ඉවත් වී G₀ කලාව ලෙස හැඳින්වෙන සෛල විභාජනය සිදු නොවන අදියරට ඇතුළු වේ.

මිනිස් දේහයේ බොහෝ සෛල G₀ කලාවේ පවතී. නිදසුන් - ස්නායු සෛල හා පේශි සෛල

අනුනන කලාව / M කලාව

M කලාව සෛල චක්‍රයෙන් 10%ක් ආවරණය කරයි. අනුනනය හා සෛල ජලාස්ම විභාජනය මෙයට අයත් වේ.

I. අනුනනය

අනුනනය යනු එක් මාතෘ න්‍යෂ්ටියකින්, ප්‍රවේණිකව සර්වසම දුහිතෘ න්‍යෂ්ටි දෙකක් නිපදවන න්‍යෂ්ටික විභාජනයකි.

සෛල චක්‍රයක ක්‍රියා ඉගෙනීම පහසු වීම සඳහා, ප්‍රාක් කලාව, පෙරයෝග කලාව, යෝග කලාව, වියෝග කලාව සහ අන්ත කලාව ලෙස අවධි පහකට බෙදයි.

1. ප්‍රාක් කලාව

ක්‍රොමැටීන් තන්තු කෙටි වීම හා සනකම් වීම මගින් සන වී වර්ණදේහ බවට පරිවර්තනය වේ. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස වර්ණදේහ ආලෝක අන්වීක්ෂයෙන් පෙනේ. න්‍යෂ්ටිකාව අතුරුදන් වී යන අතර, සෙන්ට්‍රොමියරය මගින් සම්බන්ධ වී ඇති සහෝදර වර්ණදේහාංශ දෙකක් සහිතව වර්ණදේහ පෙනේ. කොහෙසින් නමැති විශේෂ ප්‍රෝටීන මගින් සහෝදර වර්ණ දේහාංශවල වර්ණදේහ බාහු බැඳී ඇත. අනුනන තර්කුව සෑදීම ආරම්භ වේ. තර්කුව සෑදෙන්නේ එකතු වූ ක්ෂුද්‍රනාලිකා සංකීර්ණයකිනි. තර්කුවට කේන්ද්‍රදේහය, තර්කු ක්ෂුද්‍රනාලිකා හා තුරුව ඇතුළත්ය. කේන්ද්‍රදේහ දෙක අතර, ක්ෂුද්‍රනාලිකා දික් වීම හේතු කොට ගෙන කේන්ද්‍රදේහ සෛලයේ ප්‍රතිවිරුද්ධ ධ්‍රැව දෙසට චලනය වේ. කේන්ද්‍ර දේහය හෝ සෙන්ට්‍රියෝල ශාක සෛලවල නැත. නමුත් සෛල විභාජනයේදී එකතුවූ ක්ෂුද්‍ර නාලිකා සංකීර්ණය මගින් තර්කුව සෑදේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

2. පෙර යෝග කලාව

න්‍යෂ්ටික ආචරණය බිඳී යයි. වර්ණදේහ තවදුරටත් සන බවට පත් වේ. කයිනෙටොකෝර් නමින් හැඳින්වෙන විශේෂ ප්‍රෝටීනයක් මගින් එක් එක් වර්ණදේහයේ වර්ණදේශාංශවල සෙන්ට්‍රොමියරය අසල දී සම්බන්ධ වේ.

වර්ණදේහවල කයිනෙටොකෝර්වලට සම්බන්ධ වී ඇති සමහර ක්ෂුද්‍රනාලිකා වර්ණදේහ ඉදිරියට හා පසුපසට චලනය කරවයි.

කයිනෙටොකෝර්වලට සම්බන්ධ නොවූ ක්ෂුද්‍රනාලිකා ප්‍රතිවිරුද්ධ ධ්‍රැවවල සිට එන ක්ෂුද්‍රනාලිකා සමඟ අන්තර්ක්‍රියා කරයි.

3. යෝග කලාව

කේන්ද්‍ර දේහ ප්‍රතිවිරුද්ධ ධ්‍රැව දෙසට ළඟා වෙයි. එක් එක් ධ්‍රැවයේ සිට සම දුරකින් පිහිටි යෝග කලා තලය ලෙස හඳුන්වන ස්ථානයකට වර්ණදේහ පැමිණ ඇත. සෑම වර්ණදේහයක ම සෙන්ට්‍රොමියර යෝග කලා තලය මත පිහිටයි. මේ කලාව අවසාන වන විට සෛලයේ එක් එක් වර්ණදේහය ඒවායේ සෙන්ට්‍රොමියරය අසල දී කයිනෙටොකෝර් ක්ෂුද්‍රනාලිකාවලට බැඳී යෝග කලා තලයේ පෙළගැසී පවතී.

4. වියෝග කලාව

සහෝදර වර්ණදේහාංශ සෙන්ට්‍රොමියරයෙන් වෙන් වේ. කයිනෙටොකෝර්වලට සම්බන්ධ වූ ක්ෂුද්‍රනාලිකා කෙටි වී වර්ණදේහාංශ ප්‍රතිවිරුද්ධ ධ්‍රැව දෙසට ඇදේ. කයිනෙටොකෝර්වලට සම්බන්ධ නොවූ ක්ෂුද්‍රනාලිකා දිගු වීම නිසා සෛලය දිගින් වැඩි වේ. යෝග කලාව අවසාන වීමත් සමඟ සමාන හා සම්පූර්ණ වර්ණදේහ කට්ටල සෛලයේ එක් එක් ධ්‍රැවයේ පිහිටයි.

5. අන්ත කලාව

ප්‍රතිවිරුද්ධ ධ්‍රැවවල ඇති එක් එක් වර්ණදේහ කට්ටලය වටා න්‍යෂ්ටි ආචරණය නැවත සෑදේ. න්‍යෂ්ටිකාව නැවත දර්ශනය වේ. තර්ක ක්ෂුද්‍ර නාලිකා විඛණ්ඩ අවයවීකරණය වේ. ක්‍රොමැටින් සෑදීමට වර්ණදේහ ලෙහි සන වීම අඩු වේ. එකිනෙකට ප්‍රවේණිකව සර්වසම දුහිතෘ න්‍යෂ්ටි සෑදේ.

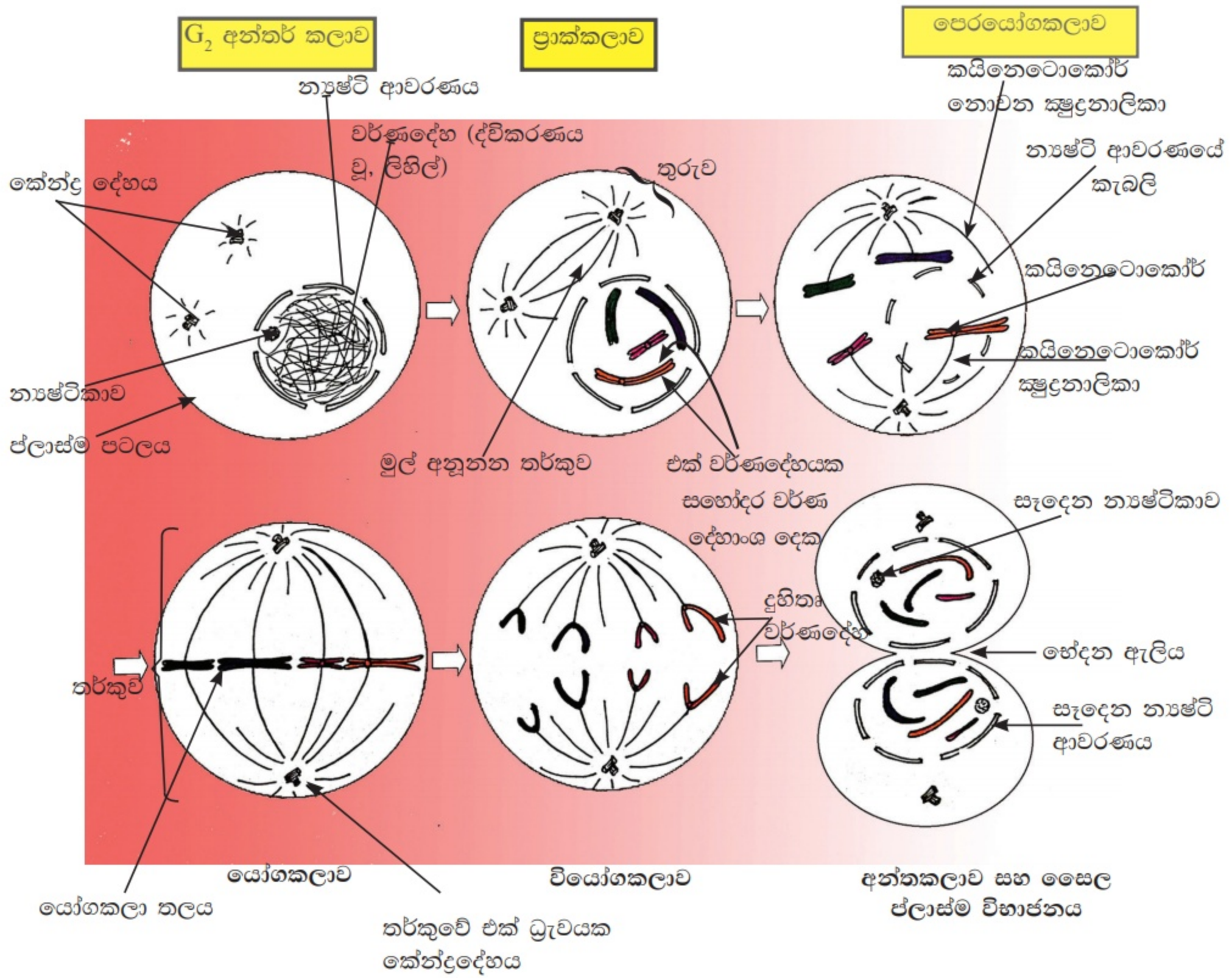
II. සෛල ප්ලාස්ම විභාජනය

අන්තකලාව අවසාන වන විට සෛල ප්ලාස්ම විභාජනය ආරම්භ වේ. එනිසා අනුනන විභාජනය අවසාන වන විට ප්‍රවේණිකව සර්වසම දුහිතෘ සෛල දෙකක් නිපදවෙයි.

සත්ත්ව සෛලවල - හේදන ඇලියක් ඇති වේ. ප්‍රවේණිකව සර්වසම දුහිතෘ සෛල දෙකක් නිපදවයි.

ශාක සෛලවල - ගොල්ගී උපකරණයෙන් නිපදවන ආශයිකාවල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සෛල තලයක් සෑදේ. මේ මගින් සෛල ප්ලාස්මය දෙකට බෙදී, මාතෘ සෛලයට ප්‍රවේණිකව සර්වසම දුහිතෘ සෛල දෙකක් ඇති වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

රූපය 2.27 අනුනත සෛල චක්‍රයක අවස්ථාව

අනුනතයේ වැදගත්කම

1. ප්‍රවේණික ස්ථායීතාව පවත්වා ගැනීමට
2. වර්ධනය හා විකසනයට
3. සෛල අලුත් වැඩියාව, ප්‍රතිස්ථාපනය හා පුනර්වර්ධනයට
4. අලිංගික ප්‍රජනනයට

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

උගන්වනය

ලිංගිකව ප්‍රජනනය කරන ජීවීන් සිදු කරන වෙනස් ආකාරයක සෛල විභාජනයක් උගන්වනය ලෙස හැඳින්වේ.

උගන්වනය ද්විගුණ මාතෘ න්‍යෂ්ටියකින් ප්‍රවේණිකව සර්වසම නොවන ඒකගුණ දුහිතෘ න්‍යෂ්ටි හතරක් සාදන න්‍යෂ්ටි විභාජන ක්‍රමයකි. උගන්වනය අනුයාතව සිදු වන න්‍යෂ්ටි විභාජන දෙකකින් යුක්තය. උගන්වනය I හා උගන්වනය II ලෙස හඳුන්වයි.

උගන්වනය I දී වර්ණදේහ සංඛ්‍යාව අඩු වන අතර, උගන්වනය II අනුනනයට සමාන වේ. එක් එක් පියවර උප කලා හතරකින් සමන්විත ය. ඒවා ප්‍රාක්කලාව, යෝග කලාව, වියෝග කලාව හා අන්තකලාවයි. උගන්වනයට පෙර අන්තර් කලාවේ ඇති එක් සෛලයක් අන්තර් කලාවේ S කලාවේ දී DNA ප්‍රතිවලිනය සිදු වේ (අනුනනය කොටස බලන්න).

උගන්වනය I

1. ප්‍රාක් කලාව I

සෛලය අන්තර් කලාවේ සිට ප්‍රාක්කලාව I ට ඇතුළු වේ. වර්ණදේහ සන බවට පත් වීම ඇරඹේ. න්‍යෂ්ටිකාව අතුරුදන් වීමට පටන් ගනී. පසුව විශිෂ්ට ප්‍රෝටීනයක් මගින් සමජාත වර්ණදේහ දෙක තදින් එකට බැඳ තබන 'උපාගමපට සංකීර්ණය' නමින් හඳුන්වන, සිප් එකක් (zipper) වැනි ව්‍යුහයක් සෑදේ. සමජාත වර්ණදේහ යුගලනය හා භෞතිකව සම්බන්ධ වීම උපාගමය ලෙස හැඳින්වේ.

උපාගමයේ දී සමජාත වර්ණදේහ යුගලේ සහෝදර නොවන වර්ණදේහාංශවල DNA අණුවේ කොටස් කැඩී, හුවමාරු වී අනුරූපී ලක්ෂ්‍ය අසල දී නැවත සම්බන්ධ වීම සිදු වේ. මේ ක්‍රියාවලිය අවතරණය ලෙස හැඳින්වේ. උපාගම පට සංකීර්ණය වෙන් වූ පසු අවතරණය සිදු වූ ලක්ෂ්‍ය (ස්ථාන) මංසල ලෙස පෙනෙන අතර, සමජාත වර්ණදේහ සුළු වශයෙන් එකිනෙකින් ඈත් වේ. න්‍යෂ්ටි ආවරණය බිඳ වැටේ. සත්ත්ව සෛලවල තර්කුච සාදමින්, කේන්ද්‍රදේහ ප්‍රතිවිරුද්ධ ධ්‍රැව කරා ගමන් කරයි.

එක් ධ්‍රැවයක හෝ අනෙක් ධ්‍රැවයේ සිට එන ක්ෂුද්‍රනාලිකාවලට එක් එක් සමජාත වර්ණදේහවල කයිතොටොකෝර්වලට සම්බන්ධ වේ.

සමජාත වර්ණදේහ යුගල, පසුව යෝග කලා තලය දෙසට ගමන් කරයි.

2. යෝග කලාව I

සමජාත වර්ණදේහ යුගල යෝග කලා තලය මත එක් එක් යුගලේ එක් වර්ණදේහයක්, එක් එක් ධ්‍රැවයට මුහුණලා සකස් වේ. එක් සමජාත වර්ණදේහයක, වර්ණදේහාංශ දෙක ම එක් ධ්‍රැවයක සිට එන කයිතොටොකෝර් ක්ෂුද්‍රනාලිකාවලට සම්බන්ධ වී ඇති අතර, අනෙක් සමජාත වර්ණදේහයේ වර්ණදේහාංශ දෙක, ප්‍රතිවිරුද්ධ ධ්‍රැවයේ සිට එන කයිතොටොකෝර් ක්ෂුද්‍ර නාලිකාවලට සම්බන්ධ වේ. සමජාත වර්ණදේහ අහඹු ලෙස යෝග කලා තලය මත සකස් වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

3. විශේෂ කලාව I

තර්කුවේ කයිනෙටොකෝර් නාලිකා කෙටි වීම අරඹයි. සමජාත වර්ණදේහ යුගල වෙන් වන අතර, එක් එක් සමජාත යුගලේ එක වර්ණදේහයක් ප්‍රතිවිරුද්ධ ධ්‍රැව දෙසට චලනය වේ. එක් එක් වර්ණදේහයේ සහෝදර වර්ණදේහාංශ සෙන්ට්‍රොමියරයට සම්බන්ධ වී පවතින අතර, ඒවා තනි ඒකකයක් ලෙස අදාළ ධ්‍රැවයට චලනය වේ.

4. අන්ත කලාව I

සම්පූර්ණ ඒකගුණ වර්ණදේහ කට්ටලයක් එක් එක් ධ්‍රැවයේ ඒකරාශී වී පවතී. න්‍යෂ්ටි ආචරණය එම එක් එක් ඒකගුණ වර්ණදේහ කට්ටලය වටා යළි සෑදේ. න්‍යෂ්ටිකාව යළි පෙනේ. තර්කුව කැඩී බිඳී යයි. වර්ණ දේහ සනවිම් ලිහිල් වී ක්‍රොමැටින් බවට පත් වේ. ප්‍රවේණිකව සර්වසම නොවන ඒකගුණ න්‍යෂ්ටි දෙකක් එක් සෛලයක් තුළ සෑදේ.

සෛල ප්ලාස්ම විභාජනය

අන්තකලාව I ට සමගාමීව සිදු වේ. ප්‍රවේණිකව සර්වසම නොවන ඒක ගුණ දුහිතා සෛල දෙකක් සෑදේ. සත්ත්ව සෛලවල හේදන ඇලියක් සකස් වේ. ශාක සෛලවල සෛල තලයක් සකස් වේ.

උෞනනය I හා උෞනනය II අතර, DNA ප්‍රතිචලිත වීමක් සිදු නොවේ.

උෞනනය II

1. ප්‍රාක් කලාව II

කේන්ද්‍රදේහය මඟින් තර්කු උපකරණ නිපදවීම අරඹයි (තර්කු තන්තු, තුරුව, කේන්ද්‍ර දේහය) ක්‍රොමැටින් තන්තු සනවි සහෝදර වර්ණදේහාංශ දෙකක් සහිත වර්ණදේහ නිපදවයි. න්‍යෂ්ටි ආචරණය කැබලිවලට බිඳ වැටේ. න්‍යෂ්ටිකාව අතුරුදන් වේ. පසු ප්‍රාක්කලාව II වන විට වර්ණදේහවල සෙන්ට්‍රොමියර යෝගකලා II තලය වෙතට චලනය වී ඇත.

2. යෝග කලාව II

සියලු වර්ණදේහ ඒවායේ සෙන්ට්‍රොමියරවලින් ක්ෂුද්‍ර නාලිකාවලට සම්බන්ධ වී යෝග කලා තලය මත පෙළ ගැසේ. සහෝදර වර්ණදේහාංශවල කයිනෙටොකෝර්වලට ධ්‍රැව දෙකෙන් ම විහිදෙන ක්ෂුද්‍ර නාලිකා සම්බන්ධ වේ.

උෞනනය I එහි දී අවතරණය සිදු වූ නිසා එක් වර්ණදේහයක ඇති වර්ණදේහාංශ යුගලය ප්‍රවේණිකව සර්වසම නො වේ. උෞනනය II සාමාන්‍යයෙන් උෞනනය I විභාජන තලයට ලම්බකව සිදු වේ. එනිසා උෞනනය II හි ඇති යෝග කලා තලය උෞනනය I හි ඇති යෝග කලා තලයට ලම්භක වේ.

3. විශේෂ කලාව II

සහෝදර වර්ණදේහාංශ එකිනෙක බැඳී ඇති ප්‍රෝටීන් බිඳවැටීම නිසා වර්ණදේහාංශ සෙන්ට්‍රොමියරයෙන් වෙන්ව යයි. ක්ෂුද්‍රනාලිකා කෙටි වීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස එක් එක් වර්ණදේහයේ සහෝදර වර්ණදේහාංශ ප්‍රතිවිරුද්ධ ධ්‍රැව දෙසට චලනය වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

4. අන්තකලාව II

න්‍යෂ්ටි ආවරණය සහ න්‍යෂ්ටිකාව යළි සෑදේ. වර්ණදේහ ලිහිල් වී ක්‍රොමැටින් බවට පත් වේ. තර්කු ව බිඳවැටේ. ප්‍රවේණිකව සර්වසම නොවන ඒකගුණ දුහිතෘ න්‍යෂ්ටි හතරක් එක් මාතෘ සෛලයකින් සකස් වේ.

සෛල ප්ලාස්ම විභාජනය

ප්ලාස්ම විභාජනය අනුන්‍යයේ ලෙසට ම සිදු වේ. ප්‍රවේණිකව සර්වසම නොවන ඒකගුණ, දුහිතෘ සෛල හතරක් සාදයි. මේ දුහිතෘ සෛල හතර ඒවායේ මාතෘ සෛලයට ද සර්වසම නොවේ.

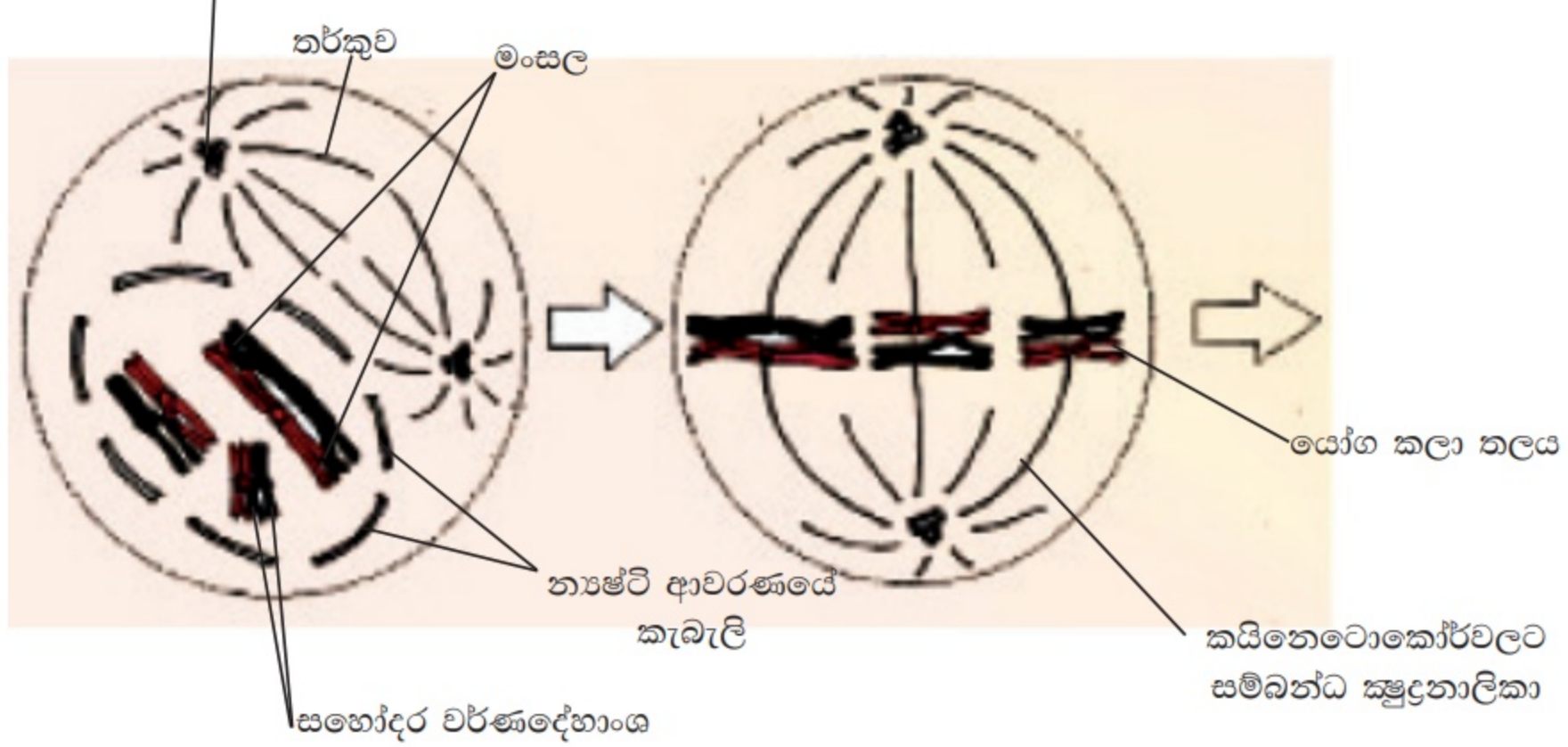
කේන්ද්‍රදේහය හෝ කේන්ද්‍රිකා ශාක සෛලවල නැත. කෙසේ වුව ද තර්කු ව සාදනු ලබන්නේ සෛල විභාජනයේ දී ඒකරාශී වන ක්ෂුද්‍රනාලිකා සංකීර්ණයෙන් ය.

උෞතනයේ වැදගත්කම

- ලිංගිකව ප්‍රජනනය කරන විශේෂවල පරම්පරා ඔස්සේ, නියත වර්ණදේහ සංඛ්‍යාවක් පවත්වා ගැනීම
- පරිනාමයට මඟ පාදන නව ප්‍රවේණික ප්‍රභේදන නිපදවීම
- අවතරණය, ප්‍රතිසංයෝජනය සහ ස්වාධීන සංරචනය නිසා, ප්‍රවේණික ප්‍රභේදන ඇති වීම

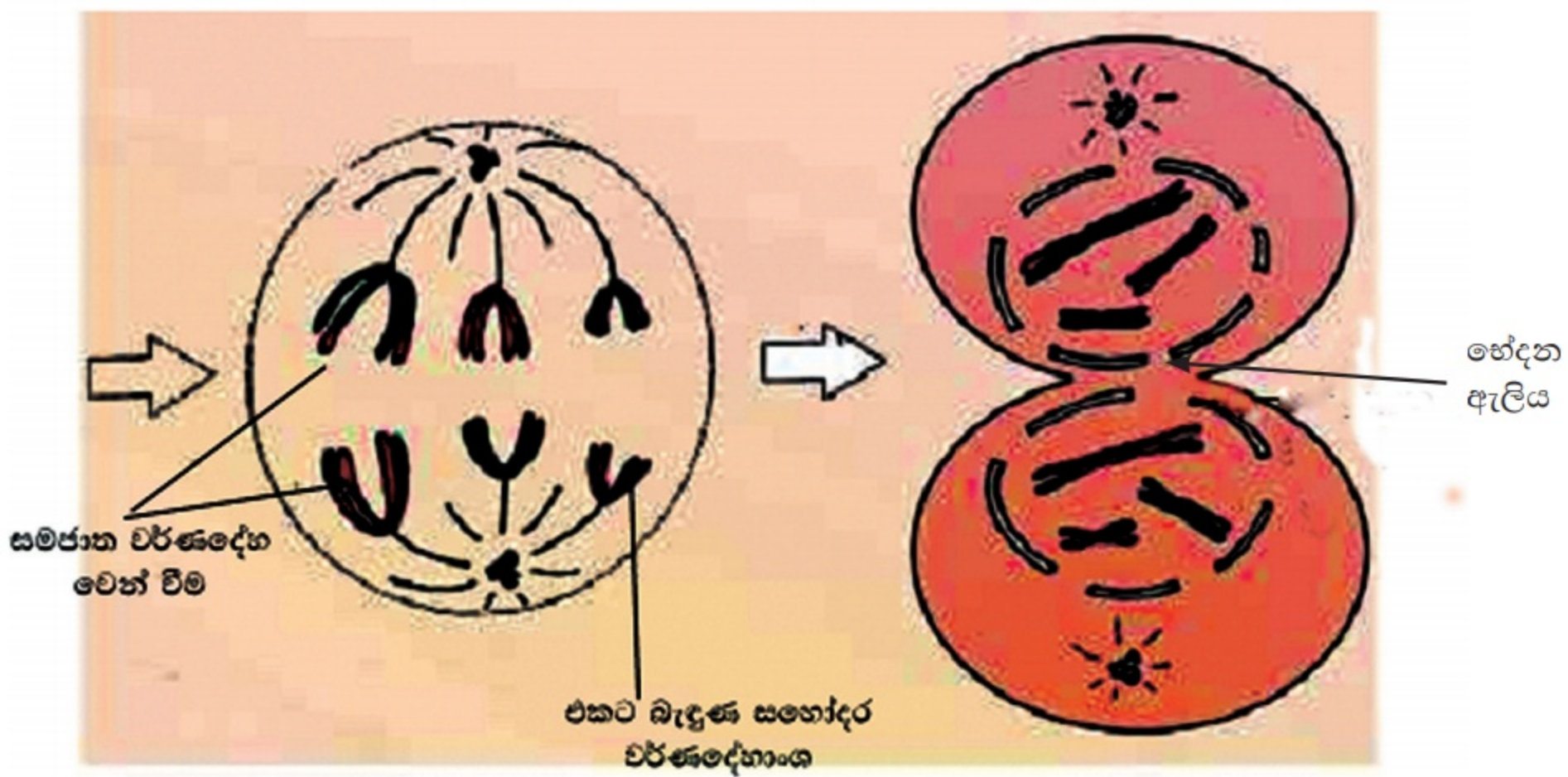
© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

කේන්ද්‍රදේහය (කේන්ද්‍රිකා යුගල සහිත)

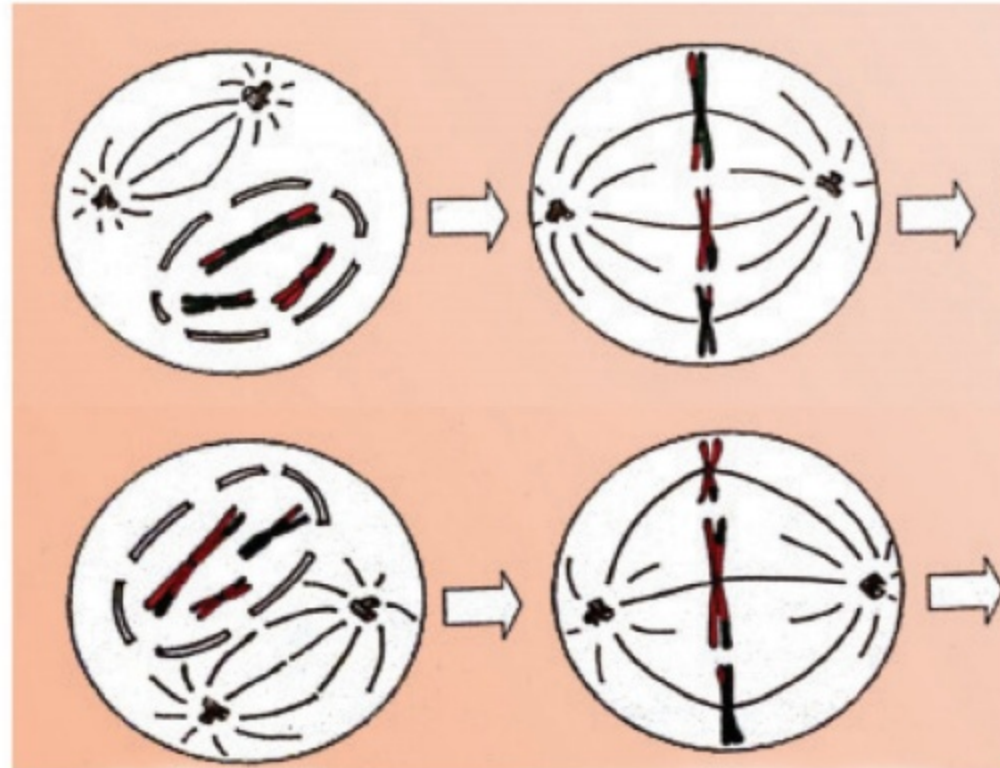
උග්‍රනනය I
ප්‍රාක්කලාව I

උග්‍රනනය I
යෝගකලාව I

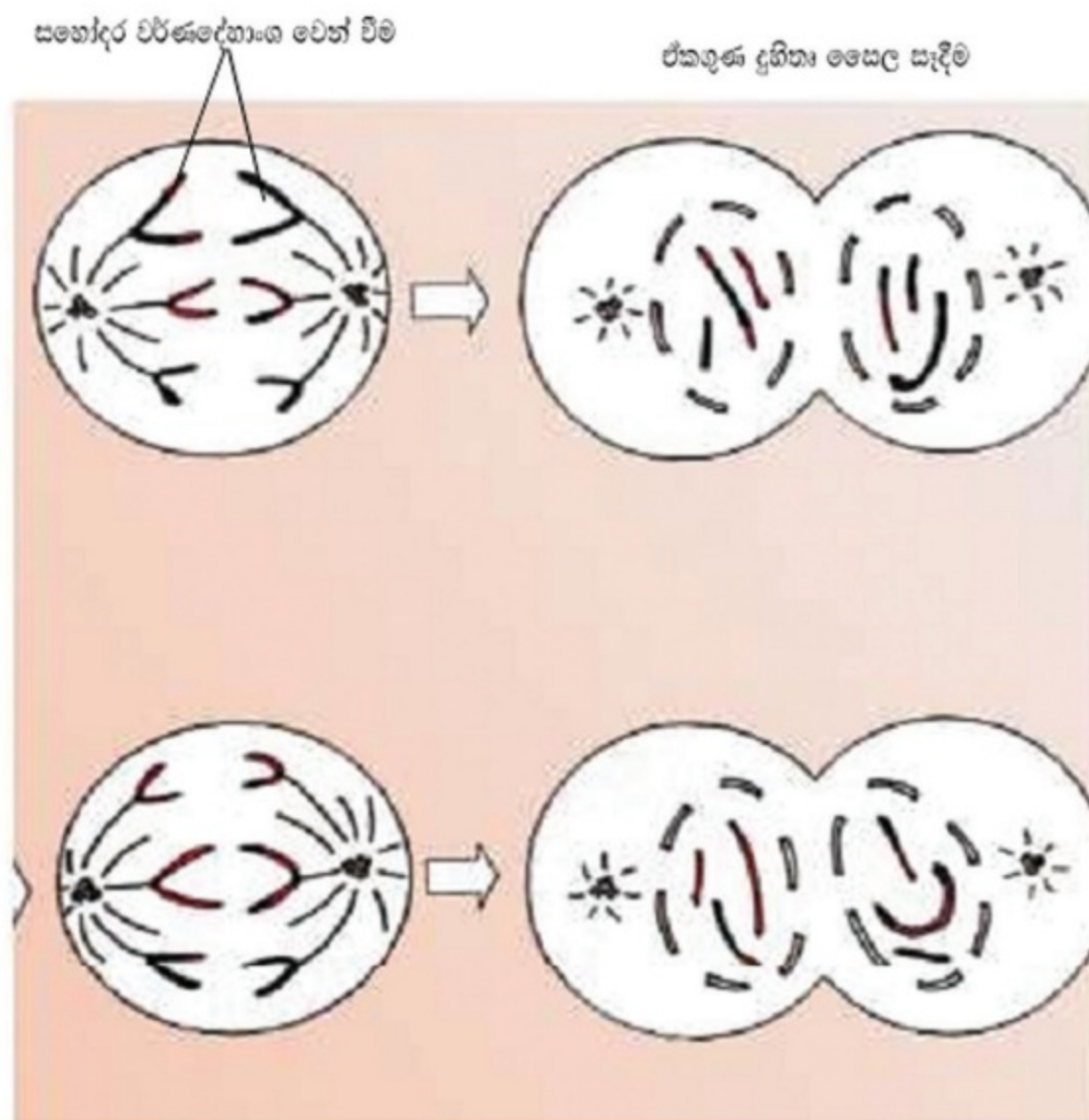
උග්‍රනනය I
වියෝග කලාව I

උග්‍රනනය I
අන්තකලාව I
සෛල ජලාස්ථිය විභජනය

උෂ්ණය II ප්‍රාක්කලාව II

උෂ්ණය II යෝගකලාව II

සහෝදර වර්ණකෝණය වෙන් වීම

ඒකතුණ ද්‍රව්‍යය සෑදීම

උෂ්ණය II වියෝගකලාව II

උෂ්ණය II අන්තකලාව II සහ සෛල ජලාස්ථිය විභාජනය

රූපය 2.28 උෂ්ණ විභාජනයේ අවස්ථා

අර්බුද, පිළිකා සහ ගඩු

අර්බුද, ගඩු සහ පිළිකා

- සෛල චක්‍රය බාහිර සහ අභ්‍යන්තර සාධක මඟින් මෙහෙයවේ. මේවා රසායනික හෝ භෞතික සාධක විය හැකි ය.
- සාමාන්‍යයෙන් පිළිකා සෛල දේහයේ පාලන යන්ත්‍රණවලට ප්‍රතිචාර නොදක්වයි.
- මේවා අධිකව බෙදී අනෙක් පටක ද ආක්‍රමණය කරයි. මැඬ පැවැත්වීම සිදු නොකළ හොත් ජීවියා මරණයට වුව ද පත් කළ හැකි ය.
- සෛල චක්‍රය යාමනය කරන සාමාන්‍ය සංඥා පිළිකා සෛල නොසලකයි.
- ඒවාට වර්ධක සාධක අවශ්‍ය නොවේ. ඔවුන්ට අවශ්‍ය වර්ධක සාධක ඔවුන් විසින් ම සාදා ගැනීම හෝ වර්ධක සාධක රහිතව සෛල චක්‍රය ඉදිරියට ගෙන යෑමට සංඥා ලබා දෙයි.
- අසාමාන්‍ය සෛල චක්‍ර පාලන පද්ධතියක් ඇත.
- ගැටලුව ආරම්භ වන්නේ පටකයක ඇති තනි සෛලයක් පරිණාමනය වූ විට ය. මේ ක්‍රියාවලිය සාමාන්‍ය සෛලයක්, අසාමාන්‍ය සෛලයක් බවට පරිවර්තනය කරයි.
- දේහයේ ප්‍රතිශක්තිකරණ පද්ධතියට එය හඳුනාගැනීමට හා විනාශ කිරීමට නොහැකි නම්, සෛල ගුණනය වීමට හා අර්බුදයක් සෑදීමට මෙය මඟ පාදයි.
- අසාමාන්‍ය සෛල මුල් ස්ථානය තුළ ම රැඳුණොත් ඇති වන ඉදිමුම නිරූපණ අර්බුදයකි. බොහෝ නිරූපණ අර්බුද, අනතුරුදායක ගැටලුවලට හේතු නොවන අතර, ශල්‍යකර්මයක් මඟින් සම්පූර්ණයෙන් ම ඉවත් කළ හැකි ය.
- සෝප්‍රව අර්බුද ආක්‍රමණශීලී වී අවයව එකකට හෝ කීපයකට පහර දේ. සෝප්‍රව අර්බුදයක් ඇති පුද්ගලයකුට පිළිකාවක් ඇතැයි කියනු ලැබේ.
- මුල් අර්බුදයෙන් අර්බුද සෛල ස්වල්පයක් වෙන් වීම සිදු වී රුධිර වාහිනී, හෝ වසා තුළට ඇතුළු වී දේහයේ අනෙක් කොටස්වලට ඇතුළු විය හැකි ය. ඒවා ගුණනය වී නව අර්බුදයක් සාදයි.
- මුල් ස්ථානයේ සිට දුර පිහිටීමකට පිළිකා සෛල පැතිරීම, 'ස්ථානාන්තරණය' (metastasis) නම් වේ.

ශාකවල ඇති ගඩු

- මෙය ශාක සෛලවල පාලනය කළ නොහැකි අනුනත විභාජනය නිසා සිදු වේ.
- ශාක සෛල විභාජනය පාලනය කරනු ලබන්නේ ඔක්සිජන් සහ සයිටොකසිනින් වැනි ශාක වර්ධක යාමක අතර, නියමිත තුළනය පවත්වා ගැනීමෙනි. මේ සමතුලිතතාවය නැතිවූ විට ශාක සෛල විභේදනය නොවූ සෛල ස්කන්ධයක් නිපදවයි.
- ගඩු යනු ඉදිමුමක් සහ වර්ධනයක් වන අතර, ඇතැම් සුවිශේෂ ජීවීන් ආක්‍රමණය කිරීමෙන් පසුව ශාකවල විවිධ කොටස් මත විකසනය වේ.
- වයිරස්, දිලීර, බැක්ටීරියා, කෘමීන් සහ මයිටාවන් ඇතුළු හේතු පරාසයක් ගඩුවලට තිබේ.
- සාමාන්‍යයෙන් ගඩු කාරක, යම් ආකාරයකට ශාකයක වර්ධනය වන පටක ආක්‍රමණය හෝ විනිවිද යෑම, ධාරකයාට තම සෛල ප්‍රතිසංවිධානය කර අසාමාන්‍ය වර්ධනයක විකසනයට හේතු වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

පරිවෘත්තීය ක්‍රියාවලිවල ශක්ති සම්බන්ධතා

ජීවීන් තුළ සිදු වන සියලුම ජෛව රසායනික ප්‍රතික්‍රියා පරිවෘත්තීය ක්‍රියා ලෙස හඳුන්වන අතර, ඒවා සියළු සංවෘත්තීය හා අපවෘත්තීය ප්‍රතික්‍රියාවලින් සමන්විත වෙයි.

අපවෘත්තීය ප්‍රතික්‍රියාවල දී සංකීර්ණ අණු, සරල අණු බවට බිඳ හෙළමින් නිදහස් ශක්තිය මුදා හරියි. එවැනි ප්‍රතික්‍රියා ශක්තිදායක ප්‍රතික්‍රියා ලෙස හැඳින්වේ. නිදහස් ශක්තිය අවශෝෂණය කිරීමෙන්, සරල අණුවලින් සංකීර්ණ අණු සෑදීම සංවෘත්තීයයි. එනිසා එය ශක්ති අවශෝෂක ක්‍රියාවලියකි.

සරලතම බැක්ටීරියා ඇතුළු සියළු ජීවීන්ගේ ශක්තිවාහකයා ලෙස ATP ක්‍රියා කරයි. ATP ශක්ති හුවමාරු ක්‍රියාවලියේ සාර්වත්‍ර විනිමය වෙයි.

කිසියම් කාර්යයක් ඉටු කිරීමේ ධාරිතාව ලෙස ශක්තිය හඳුන්වා දිය හැකි ය. ජීවීහු විවිධ ජෛව ක්‍රියාවලි සඳහා ශක්තිය භාවිත කරති.

එබඳු ක්‍රියා වන්නේ,

- ද්‍රව්‍ය සංශ්ලේෂණය
- ප්ලාස්ම පටල හරහා සිදු වන සක්‍රීය පරිවහනය
- ස්නායු ආවේග සම්ප්‍රේෂණය
- ජෛශ්‍රී සංකෝචනය
- පක්ෂම හා කශිකා සැලීම
- ජෛව සංදීප්තිය
- විද්‍යුත් විසර්ජන

ජෛවගෝලය තුළ ජීවි පද්ධතිවල ශක්ති සම්බන්ධතා පහත පියවරවලින් දැක්විය හැකි ය.

- සූර්ය විකිරණ මගින් ශක්තිය පරිසරයේ සිට ජෛව පද්ධති තුළට ගමන් කරයි. (සූර්යයා ප්‍රාථමික ශක්ති ප්‍රභවයයි).
- ප්‍රභාසංශ්ලේෂී වර්ණක (හරිතප්‍රද) සහිත සෛල ප්‍රභාසංශ්ලේෂණ ක්‍රියාවලිය මගින් ග්‍රහණය කළ ආලෝක ශක්තිය, කාබෝහයිඩ්‍රේට් වැනි කාබනික සංයෝගවල රසායනික ශක්තිය ලෙස ගබඩා කරයි.
- සෛලීය ශ්වසනය නමින් හැඳින්වෙන, ක්‍රියාවලියක් මගින් කාබනික ආහාරවල ගබඩා වී ඇති ශක්තිය, ATP තුළ රසායනික ශක්තිය බවට පරිවර්තනය කරයි.
- ATP වල ගබඩා වී ඇති ශක්තිය, විවිධ ශක්ති අවශ්‍යතා ක්‍රියාවලි සඳහා යොදා ගනී.

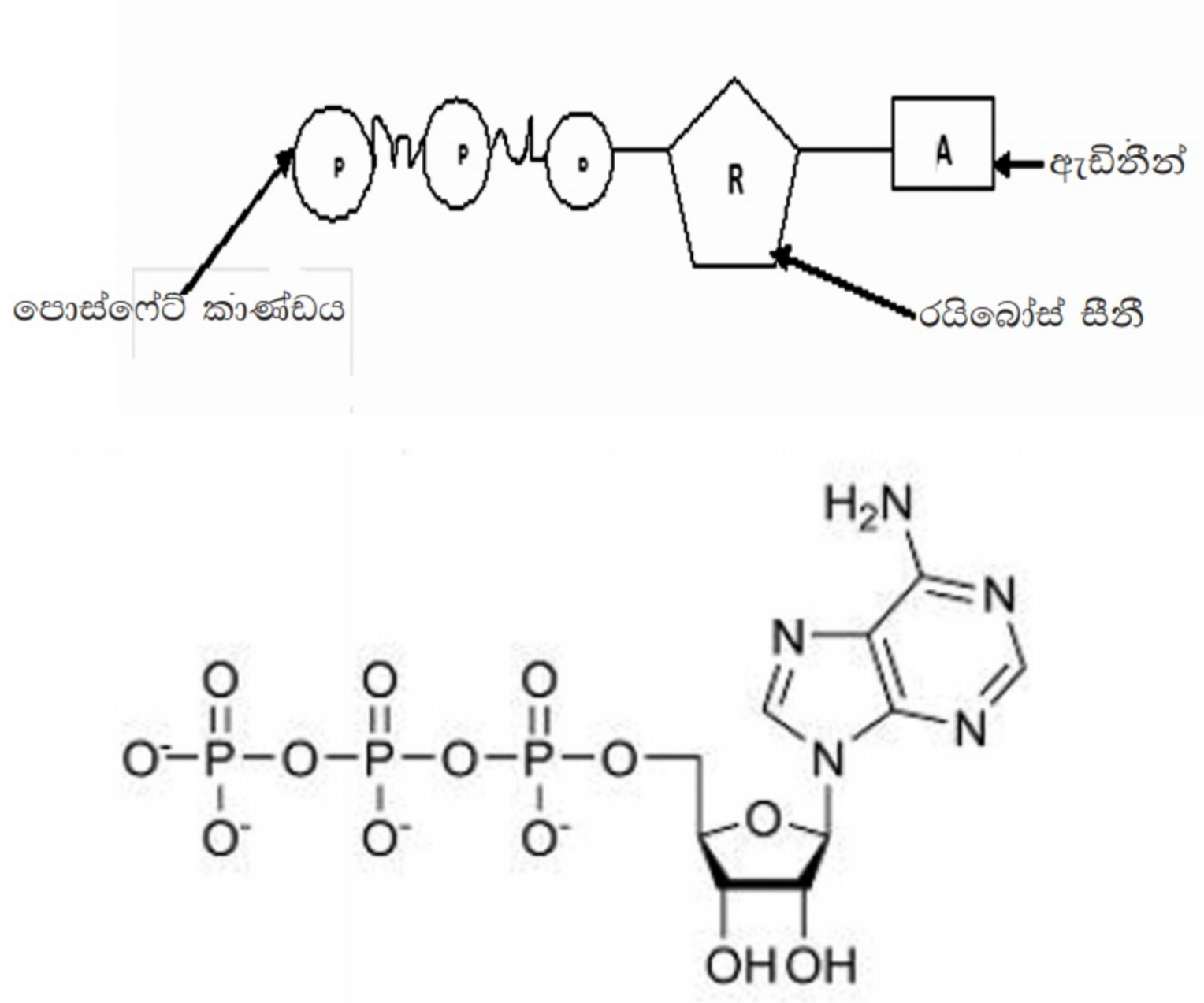
ATP (ඇඩිනෝසින් ට්‍රයිපොස්ෆේට්)

ATP නියුක්ලියෝටයිඩයක් වන අතර, එය සමන්විත වන්නේ,

- රයිබෝස් - සීනී
- ඇඩිනීන් - නයිට්‍රජනීය භස්ම
- පොස්ෆේට් කාණ්ඩ තුනක දාමයක් මගිනි

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ATP ජලවිච්ඡේදනයේ දී අවසාන පොස්පේට් කාණ්ඩය ඉවත් වී ADP සහ Pi ලබා දෙයි. මෙහි ප්‍රතිඵලය ලෙස විශාල ශක්තියක් නිදහස් කරයි. මක් නිසා ද යත්, එල (ADP + Pi) හා සසඳන විට, ප්‍රතික්‍රියාවල (ATP + ජලය) බොහෝ ශක්තියක් අඩංගු බැවිනි. එනිසා එය ශක්තිය නිපදවන අතර, ශක්තිදායක ප්‍රතික්‍රියාවකි. ATP ජල විච්ඡේදනයේ දී ලබා දෙන නිදහස් ශක්තිය -30.5 kJ/mol.

රූපය 2.29 ATP අණුවේ රසායනික ව්‍යුහය
(මතක තබා ගැනීම අවශ්‍ය නැත)

බොහෝ ජෛව විද්‍යාත්මක ප්‍රතික්‍රියා අග්‍රස්ථ පොස්පේට් බන්ධනය බිඳෙන විට පිට වන ශක්තිය භාවිත කරයි. ATP අණුව සවලය, එබැවින් එයට සෛලය තුළ ඕනෑ ම ශක්තිය අවශ්‍යවන ප්‍රතික්‍රියාවක් සිදු වන ඕනෑ ම ස්ථානයකට ශක්තිය රැගෙන යාමට හැකි ය. ADP, අකාබනික පොස්පේට් (Pi) සහ ශක්තිය භාවිතයෙන්, ජීවී සෛල තුළ කෙටි කාලයක් තුළ දී ATP නිපදවා ගත හැකි ය. සෛල තුළ ATP නිපදවීම, පොස්ෆොරයිලීකරණය ලෙස හැඳින්වේ.

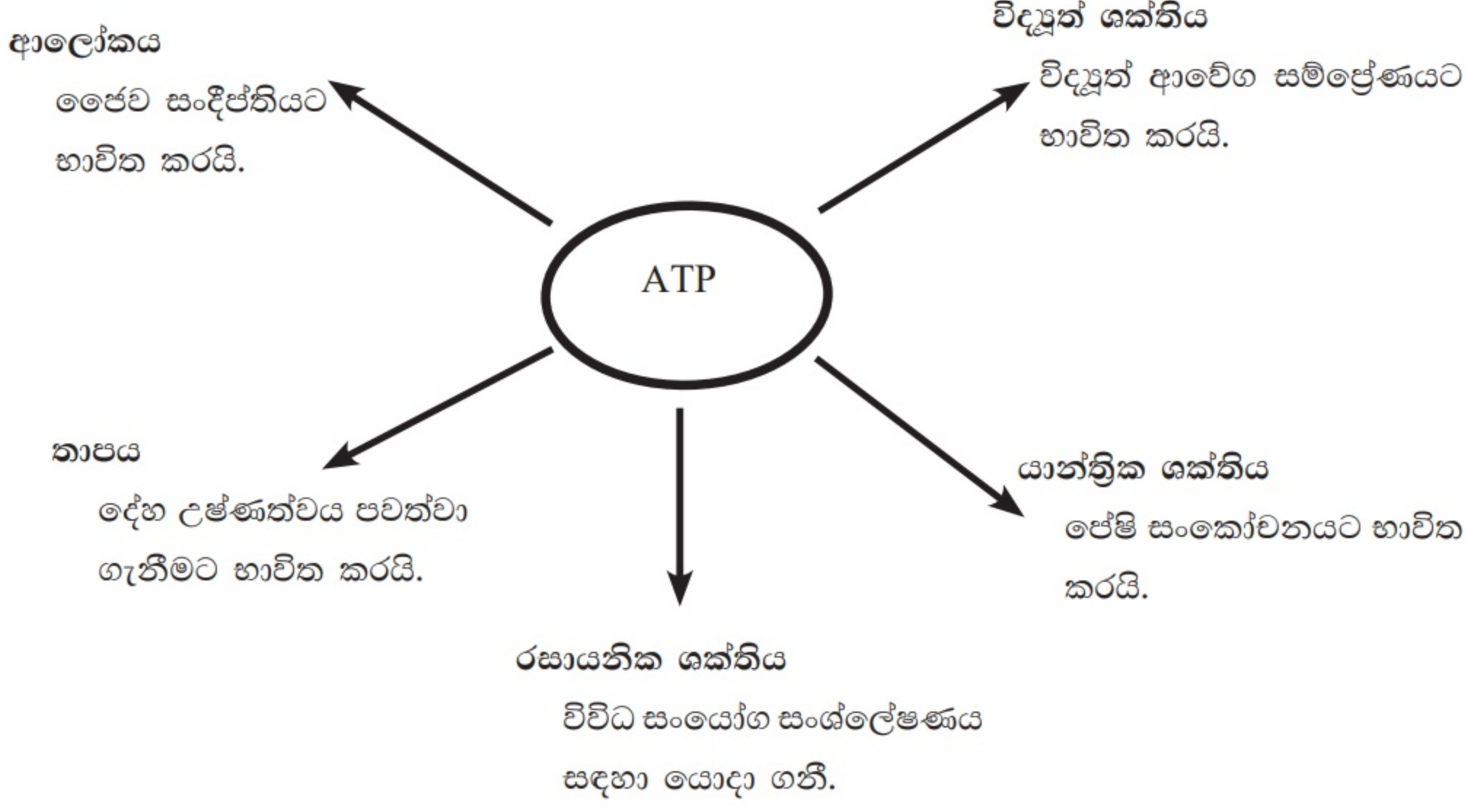
© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ශක්ති ප්‍රභවයට අනුව පොස්ෆොරයිලීකරණය ආකාර තුනකට බෙදිය හැකි ය.

1. ප්‍රභාපොස්ෆොරයිලීකරණය
  - ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ දී සූර්ය ශක්තිය භාවිතයෙන් ATP සංශ්ලේෂණය
2. උපස්තර පොස්ෆොරයිලීකරණය
  - සංකීර්ණ අණු සරල අණු බවට බිඳ හෙළීමේ දී නිදහස් වන ශක්තිය භාවිතයෙන් ATP සංශ්ලේෂණය
3. ඔක්සිකාරක පොස්ෆොරයිලීකරණය
  - අණු ඔක්සිකරණයෙන් නිදහස් වන ශක්තිය භාවිතයෙන් ATP සංශ්ලේෂණය

සෑ
සෛලීය ස්වසනයේ

ජීව සෛල තුළ ATP වල අඩංගු ශක්තිය විවිධ කෘත්‍ය ඉටු කර ගැනීම සඳහා විවිධ ශක්ති ආකාරවලට පරිණාමනය වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

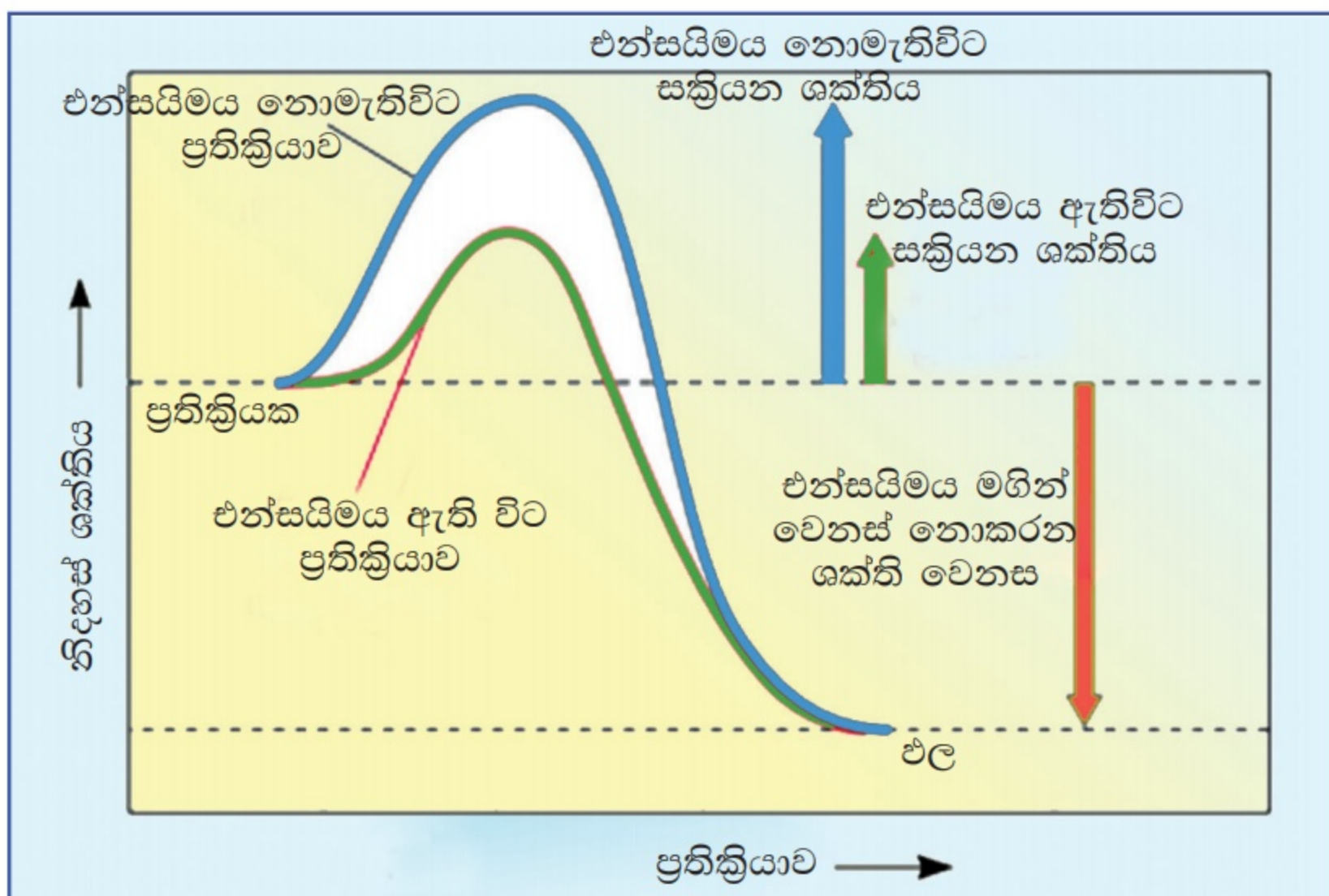
එන්සයිම

පරිවෘත්තීය ප්‍රතික්‍රියා යාමනයේ දී එන්සයිමවල කාර්යභාරය

එන්සයිම ජෛව උත්ප්‍රේරක ලෙස ක්‍රියාකරන මහා අණු වේ. එන්සයිම ජීව සෛල තුළ නිපදවේ.

එන්සයිමවල සාමාන්‍ය ලාක්ෂණික ගුණ

1. බොහෝ එන්සයිම ගෝලීය ප්‍රෝටීන් වේ.
2. එන්සයිම ජෛව උත්ප්‍රේරක වේ. ඒවා මගින් උත්ප්‍රේරණය වන ප්‍රතික්‍රියාවක සක්‍රියන ශක්තිය අඩු කරයි (ප්‍රතික්‍රියා ශීඝ්‍රතාව වැඩි කරයි).
3. බොහෝ එන්සයිම තාප අස්ථායී/සංවේදී ය.
4. ඕනෑ ම ප්‍රතික්‍රියාවක අන්ත ඵලවල ගුණ හෝ ස්වභාවය, එන්සයිම මගින් වෙනස් නොකරයි.
5. එන්සයිම උපස්තරයට අධිකව විශිෂ්ටයි (උපස්තර විශිෂ්ටයි).
6. බොහෝ එන්සයිම උත්ප්‍රේරක ප්‍රතික්‍රියා ප්‍රතිවර්තය වේ.
7. එන්සයිම ක්‍රියාකාරීත්ව ශීඝ්‍රතාවට pH, උෂ්ණත්වය, උපස්තර සාන්ද්‍රණය හා නිශේධක බලපායි.
8. ප්‍රතික්‍රියාව තුළ දී ප්‍රතික්‍රියාවට වැය නොවේ (ප්‍රතික්‍රියාවට අවසානයේ දී නොවෙනස්ව පවතී).
9. එන්සයිමවල ප්‍රතික්‍රියාව සිදු වන සක්‍රිය ස්ථාන ඇත.
10. ප්‍රතික්‍රියාව උත්ප්‍රේරණය සඳහා සමහර එන්සයිමවලට සහ සාධක නමින් හඳුන්වන ප්‍රෝටීන නොවන සාධක අවශ්‍ය යි.

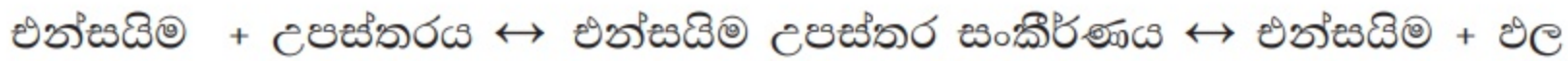
රූපය 2.30 සක්‍රියන ශක්තිය සහ එන්සයිම අතර සම්බන්ධතාව

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

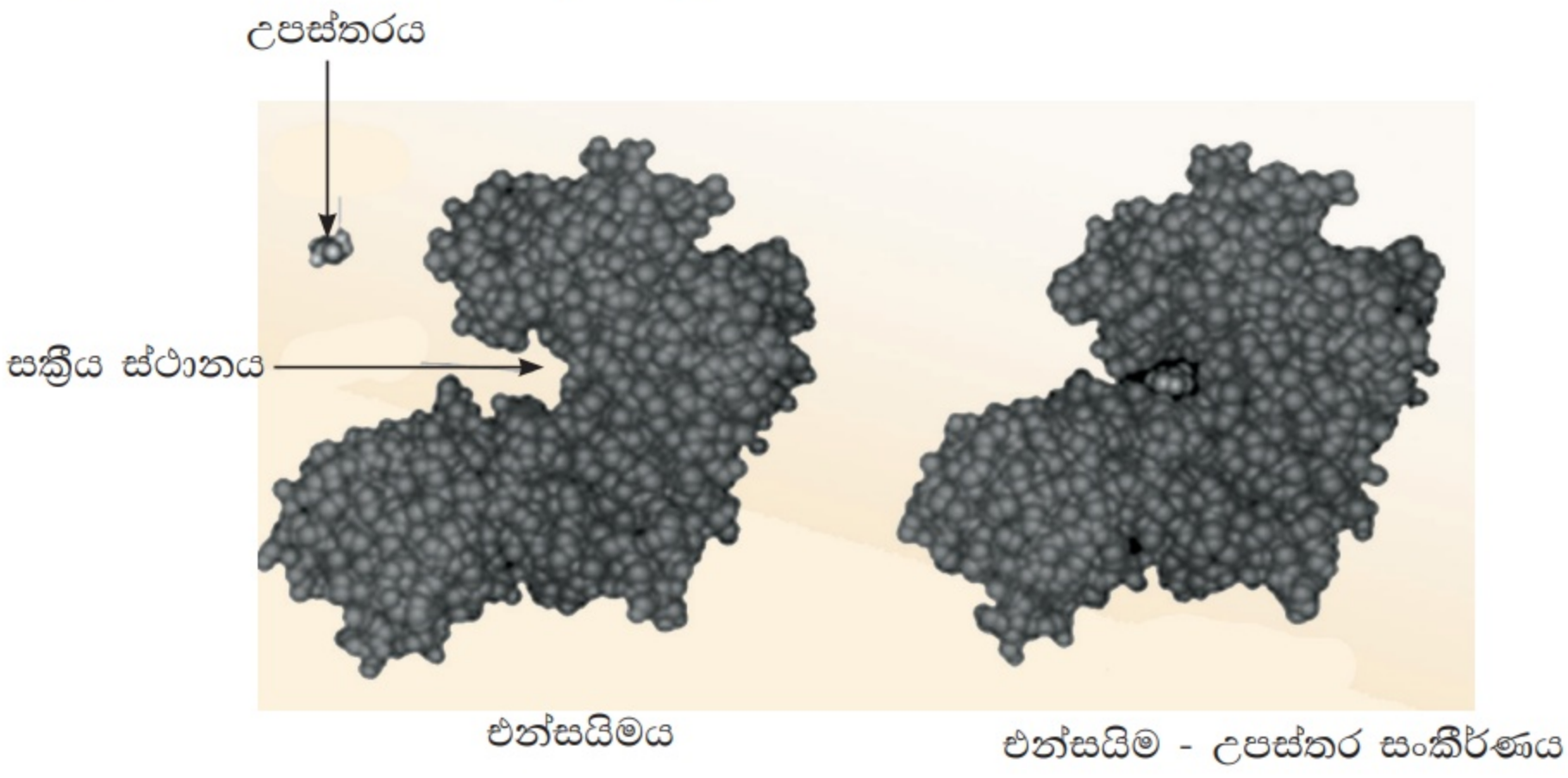

එන්සයිම ක්‍රියාවේ යන්ත්‍රණය

එන්සයිමය ක්‍රියා කරන ප්‍රතික්‍රියකය උපස්තරය ලෙස හැඳින්වේ. එන්සයිමය, උපස්තරයට බැඳී, එන්සයිම - උපස්තර සංකීර්ණය සාදයි. එන්සයිමය උපස්තරයට බැඳී සංකීර්ණය සෑදෙන අතරතුර දී, එන්සයිමයේ උත්ප්‍රේරක ක්‍රියාවලිය මගින් උපස්තරය එල බවට පත් වේ.

එක් එක් එන්සයිමය මගින් ඉතා විශිෂ්ට ප්‍රතික්‍රියාවක් බැගින් උත්ප්‍රේරණය කරයි. එන්සයිමයේ හැඩය එහි විශිෂ්ටතාවට හේතු වේ. උපස්තරය එන්සයිමයේ විශිෂ්ට ස්ථානයකට බැඳේ. මේ ස්ථානය සක්‍රීය ස්ථානය ලෙස හැඳින්වේ. ඇමයිනෝ අම්ල කිහිපයක් පමණක් මගින් සක්‍රීය ස්ථානය සාදයි. අනෙකුත් ඇමයිනෝ අම්ල අවශ්‍ය වන්නේ එන්සයිමයේ හැඩය පවත්වා ගැනීමට ය. එන්සයිමයේ සක්‍රීය ස්ථානයෙහි හැඩය, එහි විශිෂ්ට උපස්තරයේ හැඩයට අනුපූරක වේ. එන්සයිමයේ සක්‍රීය ස්ථානය සෑම විට ම උපස්තරයට සම්පූර්ණයෙන් ම අනුපූරක නොවේ. එන්සයිමය දැඩි ව්‍යුහයක් නොවන නිසා, එන්සයිමය හා උපස්තරය අතර, ඇති වන අන්තර්ක්‍රියාව හේතුවෙන් එන්සයිමයේ සක්‍රීය ස්ථානයේ හැඩය මඳක් වෙනස් විය හැකිය. ඒ හේතුවෙන් උපස්තරය හා සක්‍රීය ස්ථානය එකිනෙකට අනුපූරක වේ. මෙය ප්‍රේරිත සිහුම් යන්ත්‍රණය (Induced fit mechanism) ලෙස හැඳින්වේ. තදින් ගැලපීම හේතුවෙන් උපස්තරය හා සක්‍රීය ස්ථානය එකිනෙක ළං කිරීමට අමතරව අණුවල නිවැරදි දිශානතිය තහවුරු කරයි. ප්‍රතික්‍රියාව ප්‍රගමනයට සහ උපස්තරය එල බවට පත් වීම උත්ප්‍රේරණයට ද උදවු වේ. ඉන් පසුව එල එන්සයිමයේ සක්‍රීය ස්ථානයෙන් ඉවත් වේ. දැන් එන්සයිමය එහි සක්‍රීය ස්ථානයට තවත් උපස්තරයක් ලබා ගැනීම සඳහා නිදහස්ව පවතී.

රූපය 2.31 එන්සයිම සහ උපස්තරය අතර ප්‍රේරිත සිහුම් යන්ත්‍රණය

සහ සාධක

සමහර එන්සයිමවල උත්ප්‍රේරක ක්‍රියාකාරීත්වයට අත්‍යවශ්‍ය වන ප්‍රෝටීන නොවන සංඝටක සහසාධක ලෙස නම් කෙරේ. මේ සහසාධක එන්සයිමයට ආකාර දෙකකින් බැඳේ. සමහර ඒවා ඉතා තදින් බැඳේ, ස්ථිර ලෙස පවතී. අනෙකුත් ඒවා තාවකාලිකව හා ලිහිල්ව බැඳී පවතී. යම් යම් තත්ත්ව යටතේ දී ලිහිල්ව බැඳී පවතින සහසාධක ප්‍රතිවර්තය වේ.

කාබනික සහ සාධක සහ එන්සයිම ලෙස හැඳින්වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

උදා: විටමින්වල ව්‍යුත්පන්න

NAD⁺, FAD සහ බයෝටින්

අකාබනික සහසාධක - Zn⁺², Fe⁺², Cu⁺²

එන්සයිමය ප්‍රතික්‍රියාවලට බලපාන සාධක

1. උෂ්ණත්වය
2. pH
3. උපස්තර සාන්ද්‍රණය
4. නිෂේධක

උෂ්ණත්වය

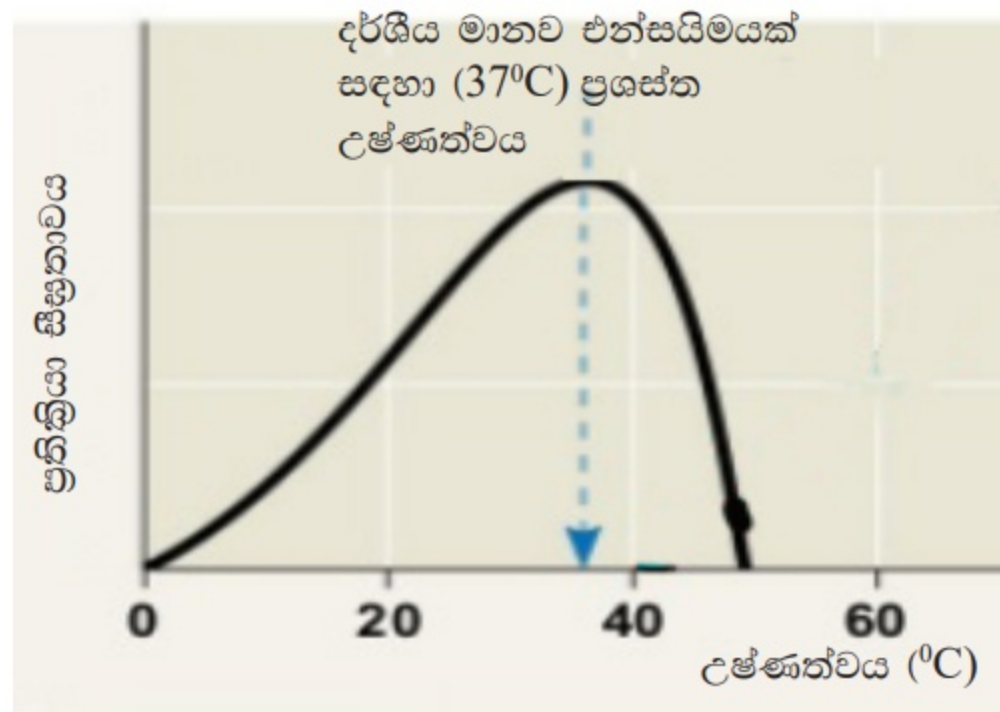
උෂ්ණත්වය වැඩි වීමේ දී අණුවල චලිතය වැඩි වේ. එනිසා එන්සයිම අණුවල හා උපස්තර අණුවල චලිතයේ වේගය වැඩි වේ. මේ හේතුවෙන් එන්සයිමයේ සක්‍රිය ස්ථාන හා උපස්තර අණුවල සංසට්ටනය වීමේ සම්භාවිතාව වැඩි වේ.

එනිසා එන්සයිමයේ සක්‍රිය ස්ථාන හා උපස්තරය අණුවල වැඩි සංසට්ටන හේතුවෙන්, ප්‍රතික්‍රියාව සිදු වීමේ අවස්ථාව වැඩි වේ. මෙය යම් කිසි උෂ්ණත්වයක් දක්වා වැඩි විය හැකි ය. මෙයින් පසුව ඉතා ශීඝ්‍රයෙන් එන්සයිමයේ ක්‍රියාකාරීත්වය අඩු වේ. මේ උෂ්ණත්වය ප්‍රශස්ත උෂ්ණත්වය ලෙස හැඳින්වේ. මෙය ජීවින්ගෙන් ජීවින්ට වෙනස් වේ.

උදා: බොහෝ මානව එන්සයිමවල ප්‍රශස්ත උෂ්ණත්වය දේහ උෂ්ණත්වයට සමාන වේ (35-40 °C). උණු දිය උල්පත්වල සිටින බැක්ටීරියාවන්ගේ ප්‍රශස්ත උෂ්ණත්වය 70°C ට වඩා වැඩි වේ.

ප්‍රශස්ත උෂ්ණත්වය ඉක්මවා උෂ්ණත්වය වැඩි වන විට, එන්සයිමයේ සක්‍රිය ස්ථානයේ හයිඩ්‍රජන් බන්ධන, අයනික බන්ධන සහ දුර්වල රසායනික බන්ධන බිඳ වැටේ. මේ හේතුවෙන් එන්සයිමයේ සක්‍රිය ස්ථානයේ හැඩය වෙනස් වීමෙන් එන්සයිමයේ සක්‍රිය ස්ථානයේ අනුපූරක ස්වභාවය වෙනස් වේ. එනිසා එන්සයිමයේ සක්‍රිය ස්ථානය හා උපස්තර අණුවල අනුපූරකව බැඳීම වැළැක්වේ. ඉහත අවස්ථාව එන්සයිම අණුවල දුස්ස්වාභාවිකරණය ලෙස හැඳින්වේ. උෂ්ණත්වය වැඩි කිරීමේ දී අණුවල සංසට්ටන ශීඝ්‍රතාව වැඩි වෙමින් පැවතුණත් ප්‍රශස්ත උෂ්ණත්වයට ඉක්මවා උෂ්ණත්වය වැඩි වූ විට එන්සයිමය මගින් උත්ප්‍රේරණය කරන ප්‍රතික්‍රියාවේ ශීඝ්‍රතාව අඩු වීම ඇරඹී, කිසියම් (නිශ්චිත) උෂ්ණත්වයක දී එය සම්පූර්ණයෙන් නවතී.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

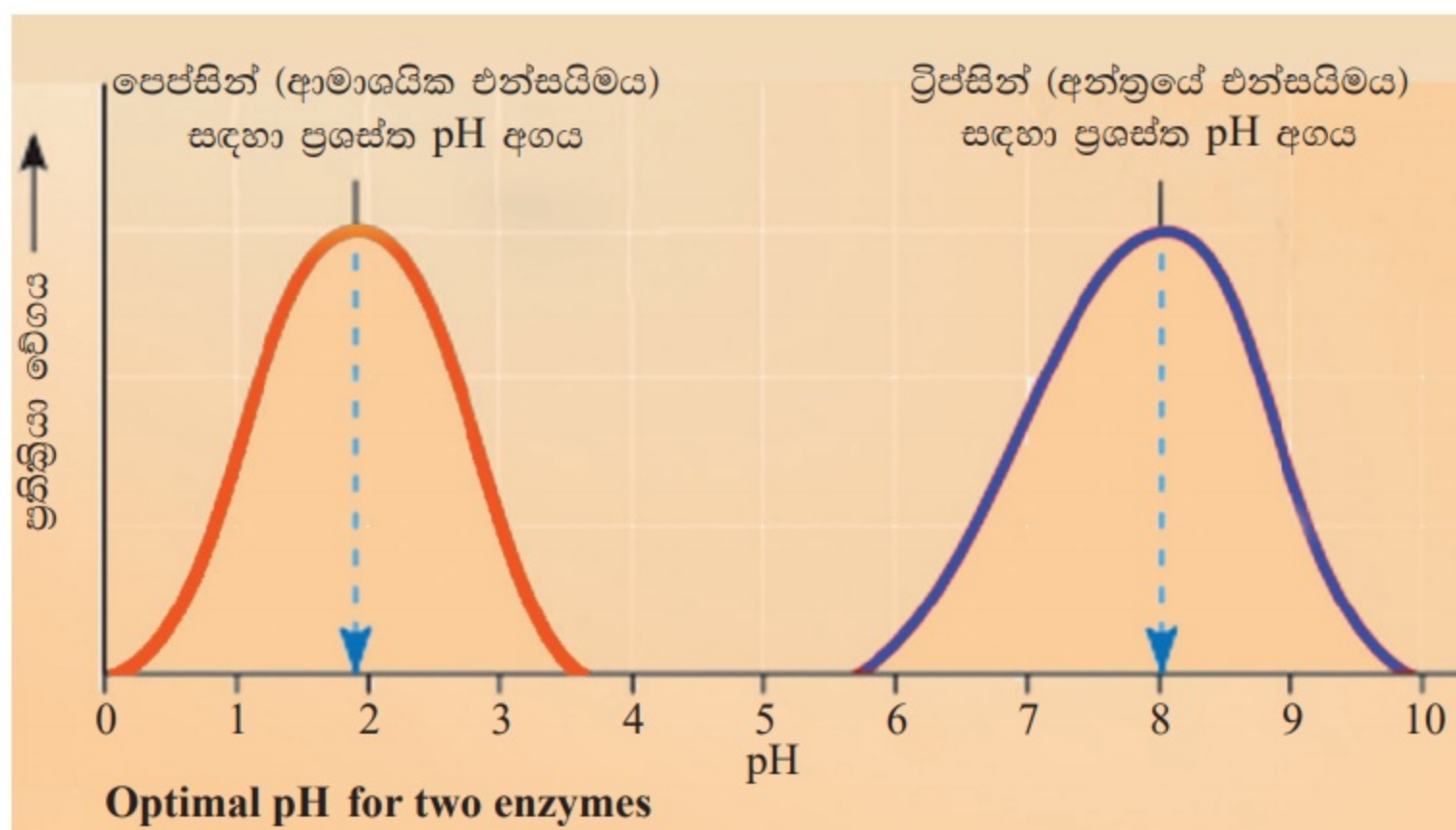

රූපය 2.32 ප්‍රතික්‍රියාවේ වේගය හා උෂ්ණත්වය අතර, ප්‍රස්තාරය

pH

පරිසරයේ උෂ්ණත්වය නොවෙනස්ව පැවතියත්, එන්සයිම යම් pH පරාසයක් තුළ ඉතා කාර්යක්ෂමව ක්‍රියා කෙරේ.

යම් එන්සයිමයක් මගින් උත්ප්‍රේරිත ප්‍රතික්‍රියාවක් සිදු වන පටු pH පරාසය එහි pH පරාසය ලෙස හැඳින්වේ. ඉහළ ම ප්‍රතික්‍රියා ශීඝ්‍රතාවයක් ඇති pH අගය එම එන්සයිමයේ ප්‍රශස්ත pH අගයයි. ප්‍රශස්ත pH අගයට වඩා pH අඩු කිරීම හෝ වැඩි කිරීම හේතුවෙන් එන්සයිමයේ ක්‍රියාකාරීත්වය අඩු වේ. මෙයට හේතුව වන්නේ එන්සයිමය උපස්තර සංකීර්ණය ඇති වීමට හේතු වන රසායනික බන්ධනවල වෙනස්වීම නිසාය. බොහෝ එන්සයිමවල ප්‍රශස්ත pH පරාසය වන්නේ 6-8 වන නමුත් මෙයින් අපගමනය වන අවස්ථා ද ඇත. පෙප්සින් pH 2 දී ඉතා හොඳින් ක්‍රියා කරන අතර, ට්‍රිප්සින් සඳහා ප්‍රශස්ත pH අගය 8 වේ.

රූපය 2.33 විවිධ pH අගයන්වල දී එන්සයිම දෙකක ප්‍රතික්‍රියා වේගය

උපස්තර සාන්ද්‍රණය

උපස්තර සාන්ද්‍රණය වැඩි කිරීමේ දී එන්සයිමය හා උපස්තර අණු අතර, නිවැරදි දිශානතියෙන් සංඝට්ටනය වීමේ සම්භාවිතාව වැඩි වේ. එහෙත් කිසියම් උපස්තර සාන්ද්‍රණයක දී එන්සයිම අණු සංතෘප්ත වේ. එනිසා එයින් පසුව තවදුරටත් ප්‍රතික්‍රියාවේ ශීඝ්‍රතාව වැඩි නොවේ.

එන්සයිම නිෂේධක

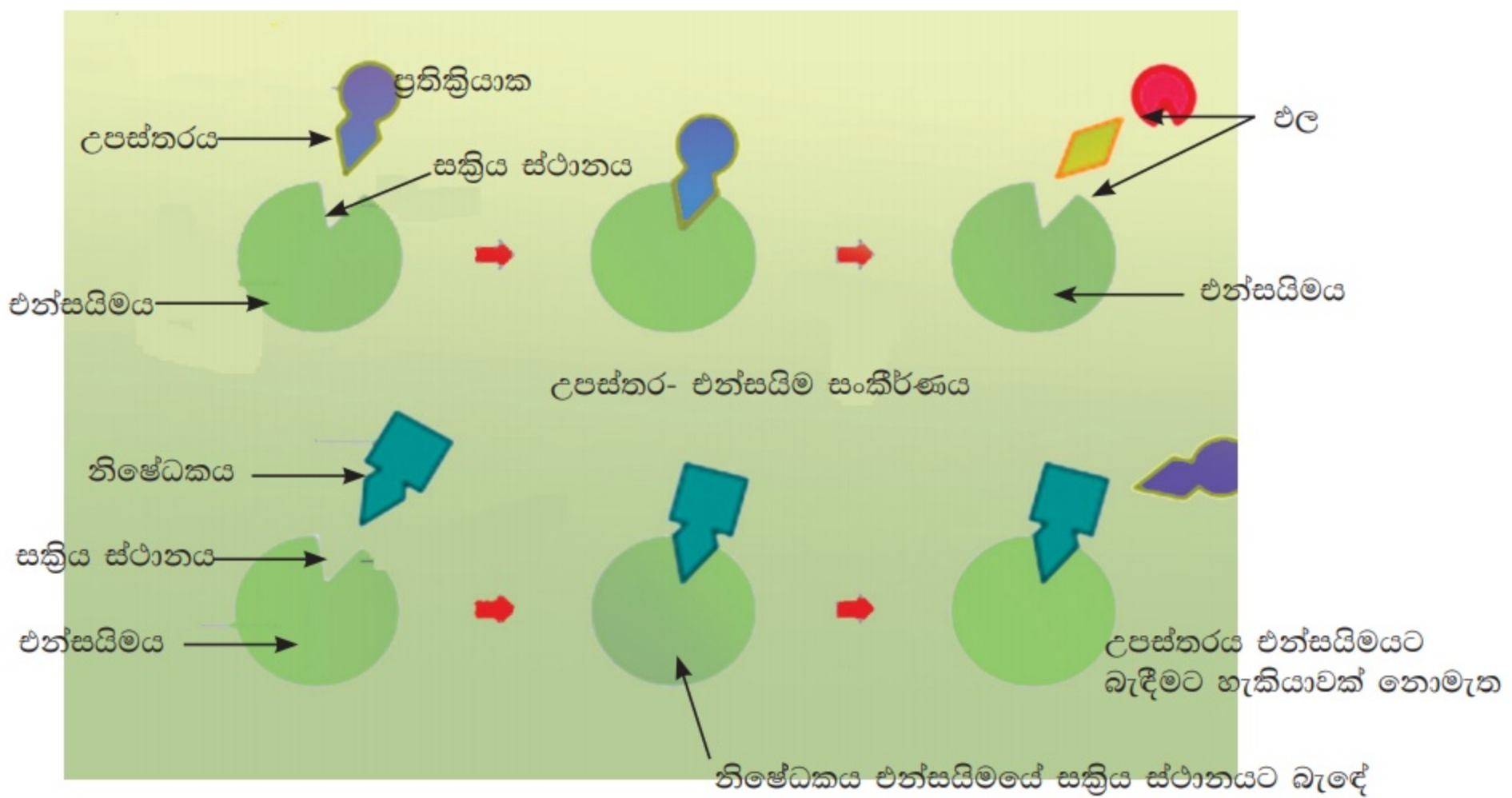
සමහර අණු හෝ අයන එන්සයිමයට ස්ථිර ලෙස හෝ තාවකාලිකව හෝ බැඳී එන්සයිම උපස්තර සංකීර්ණය සෑදීම වැළැක්වේ. මේ ද්‍රව්‍ය නිෂේධක ලෙස හැඳින්වේ. මේවා දුර්වල බන්ධන මගින් ප්‍රතිවර්තය හෝ සහසංයුජ බන්ධන මගින් අප්‍රතිවර්තය ලෙස බැඳේ.

අප්‍රතිවර්තය නිෂේධක - විෂ (toxins, poisons)

ප්‍රතිවර්තය නිෂේධක - ක්ෂුද්‍ර ජීවීන්ට එරෙහිව භාවිත කරන ඖෂධ.

තරගකාරී නිෂේධක

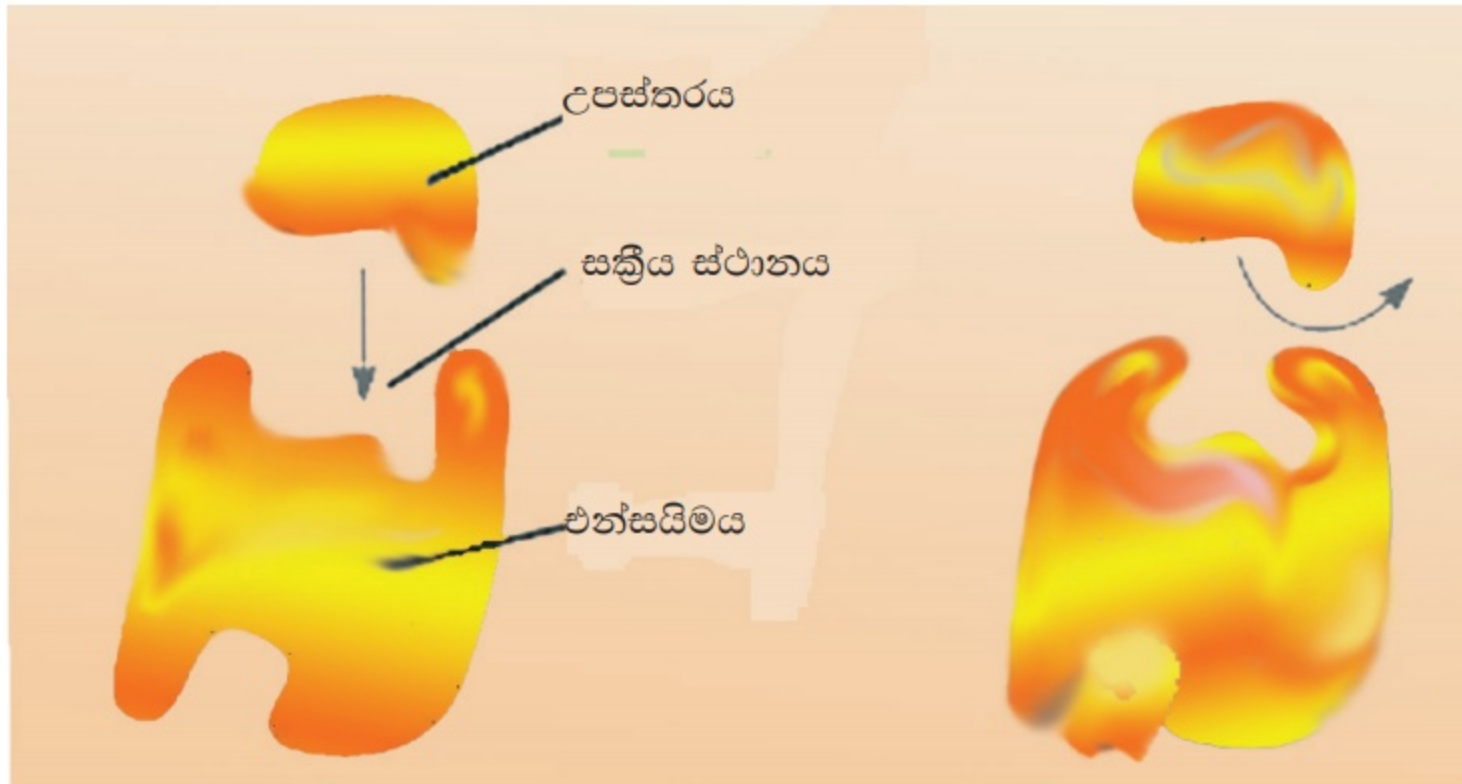
බොහෝ තරගකාරී නිෂේධක ප්‍රතිවර්තය නිෂේධක වේ. මේ රසායනික උපස්තරයේ හැඩය හා ස්වභාවයට සමාන වේ. එනිසා ඒවා සමහර එන්සයිමවල සක්‍රිය ස්ථානය සඳහා වරණීය ලෙස තරග කරයි. ඒ හේතුවෙන් උපස්තරය සඳහා ඇති සක්‍රිය ස්ථාන අඩු වී, එන්සයිම උත්ප්‍රේරිත ප්‍රතික්‍රියාවේ ශීඝ්‍රතාව අඩු වේ. උපස්තර සාන්ද්‍රණය වැඩි කිරීමෙන් ඉහත තත්ත්වය ප්‍රතිවර්තය කළ හැකි ය.

රූපය 2.24 තරගකාරී නිෂේධක

තරගකාරී නොවන නිෂේධක

මේ රසායනික උපස්තර අණු සමඟ තරග නොකරයි. මේවා සක්‍රීය ස්ථාන හැර එන්සයිමයේ වෙනත් කොටසකට බැඳීම හේතුවෙන් එන්සයිමීය ප්‍රතික්‍රියාවට බාධා කරයි. මේ හේතුවෙන් එන්සයිමයේ හැඩය වෙනස් වීමෙන් එන්සයිමයේ සක්‍රීය ස්ථානයේ එන්සයිම - උපස්තර සංකීර්ණය සෑදීමේ ඵලදායී බව අඩු වේ.

රූපය 2.25 තරගකාරී නොවන නිෂේධක

සෛලයක් තුළ එන්සයිම ක්‍රියාකාරීත්වය යාමනය කරන යන්ත්‍රණ

එන්සයිමවල ඇලොස්ටරික යාමනය

බොහෝ අවස්ථාවල සෛලය තුළ දී, එන්සයිම ක්‍රියාවලිය ස්වාභාවිකව යාමනය කරන අණු තරගකාරී නොවන ප්‍රතිවර්තය නිෂේධක ලෙස ක්‍රියා කරයි. යාමක අණු (සක්‍රීයක හෝ නිෂේධක විය හැකි ය) එන්සයිමයේ විශිෂ්ට යාමක ස්ථානයකට (සක්‍රීය ස්ථානය නොවන ස්ථානයකට) සහ සංයුජ නොවන අන්තර් ක්‍රියා මඟින් බැඳේ. එමඟින් එන්සයිමයේ හැඩයට හා කෘත්‍යයට බලපෑම් කෙරේ. එමඟින් එන්සයිමයේ ක්‍රියාකාරීත්වය උත්තේජනය හෝ නිෂේධනය හෝ සිදු කෙරේ.

(a) ඇලොස්ටරික සක්‍රීයනය හා නිෂේධනය

ඇලොස්ටරික යාමනය මඟින් යාමනය වන බොහෝ එන්සයිම උපඒකක දෙකකින් හෝ ඊට වැඩි ප්‍රමාණයකින් සෑදී ඇත. එක් එක් උප ඒකකය පොලිපෙප්ටයිඩ දාමයකින් සමන්විත අතර, ඒවාට සක්‍රීය ස්ථානය බැගින් ද ඇත. සම්පූර්ණ සංකීර්ණය වෙනස් හැඩ දෙකක් අතර, දෝලනය වේ. එම හැඩ දෙක නම් සක්‍රීය උත්ප්‍රේරක හැඩය හා අක්‍රීය හැඩයයි. මේ ආකාර දෙකේ දී යාමක අණු, යාමක ස්ථානය වන ඇලොස්ටරික ස්ථානයට බැඳේ. බොහෝ විට මේ ස්ථානය උපඒකක සම්බන්ධ වන ස්ථානයේ පිහිටයි.

සක්‍රීයකයක් මේ යාමක ස්ථානයට බැඳුණු විට, කෘත්‍යමයව සක්‍රීය ස්ථානයේ හැඩය තහවුරු කරයි. එලෙස ම නිෂේධකයක් මේ යාමක ස්ථානයට බැඳුණු විට, එන්සයිමයේ අක්‍රීය ආකාරය

තහවුරු කරයි. එන්සයිමවල උපඵකක සැකසී ඇත්තේ, සංඥා ඉතා වේගයෙන් අනෙක් උපඵකකයට සම්ප්‍රේෂණය වන ආකාරයට ය. උප ඵකකවල අන්තර්ක්‍රියාව හේතුවෙන්, තනි අණුවක් (සක්‍රියක හෝ නිෂේධක) එක් යාමක ස්ථානයකට බැඳීමෙන් වුව ද සියලු උප ඵකකවල සක්‍රිය ස්ථානවලට බලපෑමක් ඇති කෙරේ.

උදා:- ADP ඇලොස්ටරික සක්‍රියක ලෙස ක්‍රියා කරන අතර, එය එන්සයිමයට බැඳේ. ඒ හේතුවෙන් අපවෘත්තීය මගින් ATP නිපදවීම උත්තේජනය කරයි.

එමෙන් ම, ATP සැපයුම අවශ්‍යතාවට වඩා වැඩි වූ විට, ATP එම එන්සයිමයට ම බැඳී, නිෂේධකයක් ලෙස ක්‍රියා කර, අපවෘත්තීය වේගය අඩු කරයි.

(b) සහයෝගිතාව (Cooperativity)

මෙය තවත් වර්ගයේ ඇලොස්ටරික සක්‍රියනයකි. එක් උපස්තර අණුවක් බැඳීම හේතුවෙන්, වෙනත් සක්‍රිය ස්ථානයකට උපස්තර අණුවක් බැඳීම හෝ ක්‍රියාකාරීත්වය උත්තේජනය හෝ සිදු කරයි. එමගින් උත්ප්‍රේරක ක්‍රියාකාරීත්වය වැඩි කරයි.

උදා: හිමොග්ලොබීන (එන්සයිමයක් නොවේ) උපඵකක හතරකින් සෑදී ඇත. එක් එක් උපඵකකයට ඔක්සිජන් බන්ධක ස්ථානය බැගින් ඇත. එක් ඔක්සිජන් අණුවක් එක් බන්ධක ස්ථානයට බැඳුණ විට, අනෙකුත් ඔක්සිජන් බන්ධක ස්ථානවල ඔක්සිජන් බන්ධනාව වැඩි වේ. බහු උප ඵකක එන්සයිමවලදීත් සහයෝගිතාව මේ අයුරින් ම ක්‍රියාත්මක වේ.

(c) ප්‍රතිපෝෂී නිෂේධනය

ප්‍රතිපෝෂී නිෂේධනයේ දී, පරිවෘත්තීය මාර්ගයක දී නිපදවන අන්තඵල නිශේධීය ආකාරයට බැඳීමෙන්, එම මාර්ගය නවතී. ඒ හේතුවෙන් අවශ්‍යතාවට වඩා අන්තඵල නිපදවීම නවතී. එම නිසා රසායනික සම්පත් හානිය අවම කරයි.

පරිවෘත්තීය ක්‍රියාවලියක දී අන්තඵල නිපදවීම යාමනය කරන අත්‍යවශ්‍ය ක්‍රියාවලියකි.

උදා: ATP සැපයීම ඉල්ලුම ඉක්ම වූ විට ATP ඇලොස්ටරික නිෂේධකයක් ලෙස ක්‍රියා කරමින් අපවෘත්තීය වේගය අඩු කරයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ශක්තිය තිර කරන ක්‍රියාවලියක් ලෙස ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය

ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය

ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය යනු පරිවෘත්තීය ක්‍රියාවලියකි. එමඟින් ආලෝක ශක්තිය ග්‍රහණය කර, එය රසායනික ශක්තිය බවට පරිවර්තනය කෙරේ. රසායනික ශක්තිය කාබෝහයිඩ්‍රේට්, මේද, තෙල් හා ප්‍රෝටීනවල ඇති රසායනික බන්ධනවල ගබඩා කෙරේ. පෘථිවිය මත ඇති සියලු ම ජීවය, ඍජුවම හෝ වක්‍රාකාරව ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය මත යැපෙති. ශාක, ඇල්ගාවන් තුළ හා සමහර ප්‍රාග්න්‍යාෂ්ටිකයන් තුළ ද ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය සිදු වේ.

ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ ගෝලීය වැදගත්කම

- සියලුම ජීවීහු ඍජුව ම හෝ වක්‍රාකාරව ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය මත යැපෙති.
- ජීවින්ගේ කාබන් හා ශක්ති අවශ්‍යතාව සපුරාලයි.
- ස්වායු ජීවින්ගේ ස්වසනයට අවශ්‍ය O₂ සපයයි.
- වායුගෝලයේ O₂ හා CO₂ සමතුලිතතාව පවත්වා ගනියි.
- ෆොසිල ඉන්ධන නිපදවයි.
- ගෝලීය උෂ්ණත්වය පවත්වා ගනියි.

ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ දී CO₂ ජලයේ ඇති H මඟින් ඔක්සිහරණය වන අතර, ආලෝක ශක්තිය භාවිතයෙන් සීනි නිපදවයි. සූන්‍යාෂ්ටික ප්‍රභාසංශ්ලේෂක සෛලවල ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය සිදු වන ස්ථානය හරිතලවයයි.

ප්‍රභාසංශ්ලේෂණ ක්‍රියාවලිය ප්‍රධාන අදියර දෙකකින් සමන්විත වන අතර, ඒවා එකිනෙකට බැඳී පවතී.

- ආලෝකය මත රඳා පවතින ප්‍රතික්‍රියාව
- කැල්වින් චක්‍රය

CO₂ තිර කිරීමේ දී පළමු ස්ථායී ඵලයේ C පරමාණු සංඛ්‍යාව මත ප්‍රභාසංශ්ලේෂණ යන්ත්‍රණ (මාර්ග) දෙකකට බෙදේ.

- C₃ යන්ත්‍රණය - පළමු ස්ථායී ඵලයේ C පරමාණු 03 ඇත.
- C₄ යන්ත්‍රණය - පළමු ස්ථායී ඵලයේ C පරමාණු 04 ඇත.

ආලෝකය මත රඳා පවතින ප්‍රතික්‍රියා තයිලොකොයිඩ් පටල පද්ධතිය තුළ සිදු වේ. ඒවා තරල පිරි පැතලි මඩ් වේ. ඒවා එක මත එක පිහිටා ප්‍රාන්තර ඇතිව ග්‍රානා සාදයි. මේ තයිලකොයිඩ් පටල පද්ධතිය මත ක්ලෝරෝෆිල්, කැරොටිනොයිඩ් හා ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රතිග්‍රාහක ස්ථානගතව ඇත. පංජරය ජෙලි වැනි ව්‍යුහයකි. එහි ද්‍රාව්‍ය එන්සයිම, වෙනත් රසායනික අඩංගු වේ. එය කැල්වින් චක්‍රය සිදු වන ස්ථානයයි.

ප්‍රභාසංශ්ලේෂී වර්ණක දෘශ්‍ය ආලෝකය අවශෝෂණය කරන ද්‍රව්‍ය වේ. ශාක පත්‍රයක් කොළ පැහැති ලෙස දිස් වන්නේ ක්ලෝරෝෆිල් මඟින් දම්, නිල්, රතු වර්ණ අවශෝෂණය කර කොළ වර්ණය සම්ප්‍රේෂණය කර පරාවර්තනය කරන නිසා ය. විවිධ වර්ණක විවිධ තරංග ආයාමයෙන් යුත් ආලෝකය අවශෝෂණය කරයි. හරිත ලව තුළ වර්ණක වර්ග දෙකක් අඩංගු වේ. ඒවා නම් ක්ලෝරෝෆිල් සහ කැරොටිනොයිඩ්යි. ක්ලෝරෝෆිල් a ආලෝකය ග්‍රහණය කරන ප්‍රධාන වර්ණකය වන අතර, එය ඍජුවම ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ ආලෝක ප්‍රතික්‍රියාවට සම්බන්ධ වේ. ක්‍රියා වර්ණාවලියට අනුව, ක්ලෝරෝෆිල් a නිල් සහ රතු ආලෝකය සඳහා

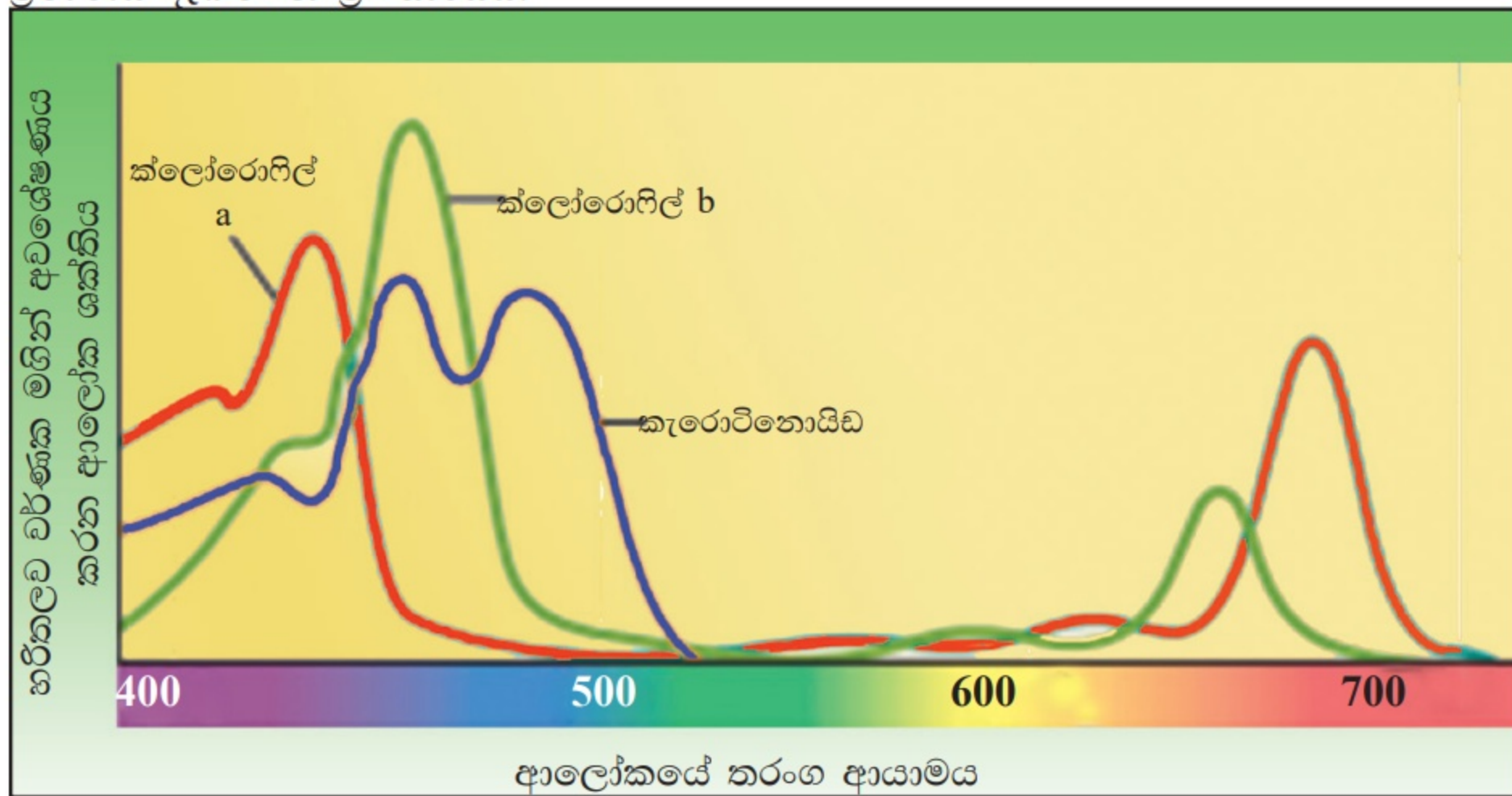
© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

වඩාත් ඵලදායී වේ. ක්ලෝරෝෆිල් b සහ කැරොටිනොයිඩ (කැරොටින් හා සැන්තොෆිල්) වෙනස් වර්ණ සඳහා අදාළ විශේෂිත පරාසයක ඇති තරංග ආයාම අවශෝෂණයේ දී ඵලදායී වේ.

සමහර කැරොටිනොයිඩවල අනෙක් වැදගත් කෘත්‍යය වන්නේ ප්‍රභා ආරක්ෂණයයි. ප්‍රභා ආරක්ෂාව යනු අමතර අධික ආලෝක ශක්තිය අවශෝෂණය හා විසුරුවා හැරීමයි. එසේ නොවුවහොත් අමතර අධික ආලෝකය ක්ලෝරෝෆිල්වලට හානි කරයි. නැති නම් එම ආලෝකය ඔක්සිජන් සමඟ අන්තර්ක්‍රියා කර, සෛලයට හානි කර ප්‍රතික්‍රියාකාරී ඔක්සිකාරක අණු නිපදවයි.

අවශෝෂණ වර්ණාවලිය

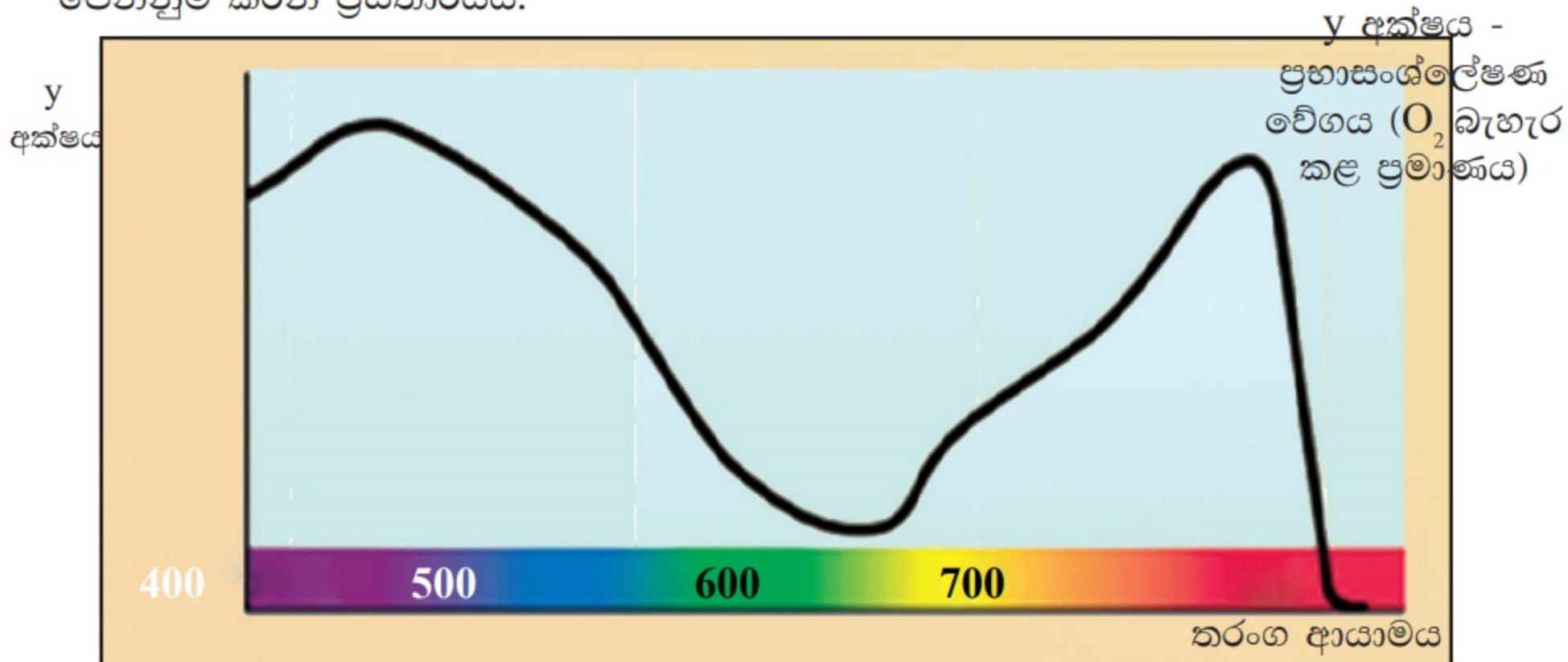
වර්ණකයක් මගින් විවිධ තරංග ආයාමවල දී ආලෝකය අවශෝෂණය කරන සාපේක්ෂ ප්‍රමාණය දැක්වෙන ප්‍රස්තාරයයි.

රූපය 2.36 අවශෝෂණ වර්ණාවලිය

ක්‍රියා වර්ණාවලිය

ආලෝකයේ විවිධ තරංග ආයාම මගින් ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය උත්තේජනය කිරීමේ ඵලදායීත්වය පෙන්වුම් කරන ප්‍රස්තාරයයි.

රූපය 2.37 ක්‍රියා වර්ණාවලිය

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ක්ලෝරෝෆිල් ආලෝකය මගින් උද්දීපනයවීම

ක්ලෝරෝෆිල් a අණුවක් පෝටෝන අවශෝෂණය කිරීමෙන් උද්දීපනයට ලක් වේ. පෝටෝනවලින් ලබා ගන්නා ශක්තිය ක්ලෝරෝෆිල් a අණුවේ ඉලෙක්ට්‍රෝන ඉහළ ශක්ති මට්ටමක් දක්වා නැංවීමට යොදා ගනියි. ඉහළ ශක්තියක් රැගෙන යන මේ උද්දීපණය වූ ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රාථමික ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රතිග්‍රාහකයා මගින් ලබා ගනී. ඉන්පසුව ක්ලෝරෝෆිල් a අණු (+) ආරෝපිත වේ. උද්දීපනයට ලක් වූ අවස්ථාව අස්ථායී බැවින්, ඒවා මුල් පහළ ශක්ති අවස්ථාවට පැමිණේ. උද්දීපනයට ලක් වූ ඉලෙක්ට්‍රෝන අවසාන ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රතිග්‍රාහකයාට ළඟා වෙන තුරු ඉලෙක්ට්‍රෝන පරිවාහක රාශියක් හරහා ගමන් කරයි.

එම නිසා ක්ලෝරෝෆිල් a ඔක්සිකරණය වී ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රතිග්‍රාහකයා ඔක්සිහරණය වේ.

ප්‍රභා පද්ධති

ක්ලෝරෝෆිල් අණු, අනෙකුත් කාබනික අණු හා ප්‍රෝටීන හරිතලවයේ ඇති තයිලකොයිඩ පටල මත, සංකීර්ණවලට සංවිධානය වී ඇත. ඒවා ප්‍රභා පද්ධති ලෙස හැඳින්වේ. ප්‍රභා පද්ධතියක, ප්‍රතික්‍රියා මධ්‍යස්ථාන සංකීර්ණයක් (reaction centre complex) සහ ආලෝකය එල ලබා ගන්නා සංකීර්ණයක් (light harvesting complex) අඩංගු වේ. ක්ලෝරෝෆිල් a අණු යුගලයක් හා ප්‍රාථමික ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රතිග්‍රාහකය දරණ සංවිධානය වූ ප්‍රෝටීනවලින් ප්‍රතික්‍රියා මධ්‍යස්ථානය සමන්විත වේ. ප්‍රතික්‍රියා මධ්‍යස්ථාන සංකීර්ණය තුළ ප්‍රාථමික ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රතිග්‍රාහකයෙක් ද ඇත (primary electron acceptor). ආලෝකය එල ලබා ගන්නා සංකීර්ණයේ විවිධ ප්‍රභාසංස්ලේශක වර්ණක අඩංගු වේ. තයිලකොයිඩ පටල මත වර්ග දෙකකට අයත් ප්‍රභා පද්ධති ඇත. ඒවා නම් ප්‍රභාපද්ධති I (PSI) හා ප්‍රභා පද්ධති II (PSII) ය. ප්‍රභාපද්ධති I හි ඇති ක්ලෝරෝෆිල් අණුව P700 ලෙස හඳුන්වන අතර, එය තරංග ආයාමය 700nm වන ආලෝකය එලදායීව අවශෝෂණය කරයි. ප්‍රභා පද්ධති II හි ප්‍රතික්‍රියා මධ්‍යස්ථානයේ ඇති ක්ලෝරෝෆිල් a අණුව P680 ලෙස හඳුන්වන අතර, එය තරංග ආයාමය 680 nm වන ආලෝකය එලදායීව අවශෝෂණය කරයි.

ප්‍රභාසංස්ලේෂණයේ ආලෝකය මත රඳා පවතින ප්‍රතික්‍රියාව/ආලෝක ප්‍රතික්‍රියාව

රේඛීය ඉලෙක්ට්‍රෝන ගලනය

ප්‍රභාසංස්ලේෂක වර්ණක මගින් ආලෝකය අවශෝෂණය කළ පසු හරිතලව තුළ ඇති තයිලකොයිඩ පටල මත ගිලී ඇති ප්‍රභාපද්ධති I හා II උද්දීපනය වී ATP හා NADPH සංශ්ලේෂණය කරයි. තයිලකොයිඩ තුළ ඇති ප්‍රභා පද්ධති හා වෙනත් අණුක සංඝටක මගින් ඉලෙක්ට්‍රෝන එක් දිශාවකට ගැලීම මේ ශක්ති පරිණාමනයේ දී ප්‍රධාන වශයෙන් සිදු වේ. මේ ක්‍රියාවලිය රේඛීය ඉලෙක්ට්‍රෝන ගලනය ලෙස හැඳින්වේ.

ආලෝකයේ ශෝෂණය වර්ණක මත ගැටීම නිසා ප්‍රභාපද්ධති II හි ඉලෙක්ට්‍රෝන අධිශක්ති මට්ටමකට උද්දීපනය වේ.

එම ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රභාපද්ධති II හි ප්‍රාථමික ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රතිග්‍රාහකයා මගින් ප්‍රතිග්‍රාහණය කර ගනී.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

එන්සයිම උත්ප්‍රේරිත ප්‍රතික්‍රියා මගින් ජලය විච්ඡේදනය වී, එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස O_2 වායු, H^+ අයන හා ඉලෙක්ට්‍රෝන නිදහස් කරයි.

ජලය විච්ඡේදනය වීමේ දී නිදහස් වන ඉලෙක්ට්‍රෝන, උද්දීපනය වූ ප්‍රභාපද්ධති II හි ($P680^+$) උදාසීන කිරීම සඳහා යොදවයි.

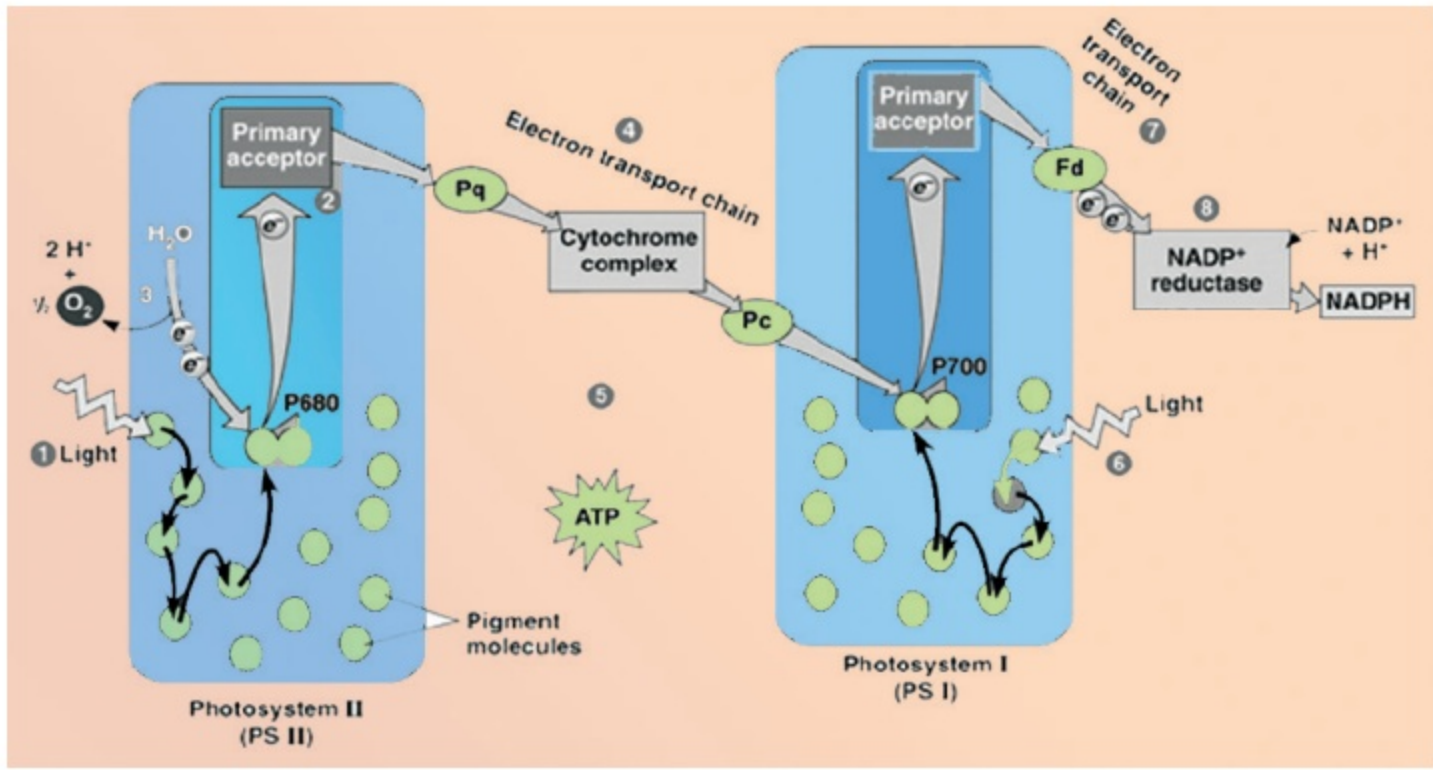
ෆෝටෝන ලෙස වර්ණක මත ගැටෙන ආලෝක කිරණ නිසා පද්ධති I ($P700^+$) හි ඇති ඉලෙක්ට්‍රෝන අධිශක්ති මට්ටමකට උද්දීපනය වේ. උද්දීපනය වූ ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රභා පද්ධති I හි ප්‍රාථමික ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රතිග්‍රාහකයා විසින් ප්‍රතිග්‍රහණය කරනු ලබයි. ප්‍රභා පද්ධති II උද්දීපනය වී නිදහස් වූ ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රභා පද්ධති II හි ප්‍රාථමික ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රතිග්‍රාහකයාගේ සිට ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රතිග්‍රාහක ශ්‍රේණියක් හරහා ගමන් කර, ප්‍රභා පද්ධති I වෙතට පැමිණ, උද්දීපනය වූ ප්‍රභාපද්ධති I උදාසීන කරයි.

මෙලෙස ඉහළ ශක්ති මට්ටමක සිට පහළ ශක්ති මට්ටමකට ඉලෙක්ට්‍රෝන පැමිණීමේ දී නිදහස් වූ ශක්තිය ATP සංශ්ලේෂණයට යොදවනු ලබයි. මේ ක්‍රියාවලිය ප්‍රභා පොස්ෆොරයිලීකරණය ලෙස හඳුන්වයි.

ප්‍රභා පද්ධති I හි ද උද්දීපනයට ලක් වී, එහි ප්‍රාථමික ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රතිග්‍රාහකයා මගින් ප්‍රතිග්‍රහනය කළ ඉලෙක්ට්‍රෝන වෙනත් ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රතිග්‍රාහක ශ්‍රේණියක් හරහා ගමන් කර $NADP^+$ ඔක්සිහරනය කර එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස NADPH සාදයි. $NADP^+$ ඔක්සිහරණ ක්‍රියාවලිය $NADP^+$ රිඩක්ටේස් එන්සයිමය මගින් උත්ප්‍රේරණය කරයි.

වක්‍රීය ඉලෙක්ට්‍රෝන ගලනය

මෙය ප්‍රභාපද්ධති I හි සිදු වේ. ප්‍රභා පද්ධති II හි සිදු නොවේ. මෙහි දී ප්‍රභා උද්දීපනයට ලක් වූ ඉලෙක්ට්‍රෝන වෙනත් වක්‍රීය ඉලෙක්ට්‍රෝන පථයක් හරහා ගමන් කරයි. මේ පියවරේ දී ATP සෑදෙන අතර, NADPH සෑදීම හෝ O_2 නිදහස් වීම සිදු නොවේ.

රූපය 2.39 ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ ආලෝක ප්‍රතික්‍රියාවේ දී වක්‍රීය ඉලෙක්ට්‍රෝන ගමන් කිරීම

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

කැල්වින් චක්‍රය

කැල්වින් චක්‍රය හරිතලවය තුළ පංජරයේ දී සිදු වේ. ආලෝක ප්‍රතික්‍රියාවේ දී නිපදවනු ලබන ATP හා NADPH වල ශක්තියෙන් CO₂ ඔක්සිහරණය කෙරේ. එන්සයිම උත්ප්‍රේරක ප්‍රතික්‍රියා මගින් සිදු වන අතර, එම අනුපිළිවෙළ සොයා ගැනීමේ ගෞරවය කැල්වින් නම් විද්‍යාඥයාට හිමි වෙයි. මේවා සංවෘත්තීය ප්‍රතික්‍රියා වෙයි. ග්ලිසරැල්ඩිහයිඩ් 3- පොස්පේට් කැල්වින් චක්‍රයේ එලයක් වේ.

එක් G3P අණුවක් ශුද්ධ සංශ්ලේෂණය සඳහා කැල්වින් චක්‍රය තෙවරක් සිදු විය යුතු වෙයි. ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ කැල්වින් චක්‍රය පියවර 3කින් සමන්විත වෙයි.

කාබොක්සිලේකරණය (කාබන් තිර කිරීම)

ඔක්සිහරණය

CO₂ ප්‍රතිග්‍රාහකයා පුනර්ජනනය

කාබොක්සිලේකරණය/ කාබන් තිර කිරීම

CO₂ ප්‍රතිග්‍රාහකයා 5C සංයුතියකින් යුක්ත සීනි අණුවක් වන අතර, එය රිබියුලෝස් බිස්පොස්පේට් (RuBP) වේ. RuBP ට CO₂ එකතු වීම කාබොක්සිලේකරණයයි. RuBP කාබොක්සිලේස්- ඔක්සිජනේස් හෙවත් රුබිස්කෝ (Rubisco) මේ ප්‍රතික්‍රියාව උත්ප්‍රේරණය කරයි.

RuBP කාබොක්සිලේකරණයේ ප්‍රථම එලය කාබන් 06 සංයුතියකින් යුක්ත අස්ථායී අණුවක් වන අතර, එය වහා ම කාබන් 3 බැගින් යුක්ත 3 - පොස්ෆොග්ලිසරේට් (3- PGA) අණු දෙකක් බවට බිඳී යයි. මෙය ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ දී සෑදෙන ප්‍රථම ස්ථායී එලයයි. RuBP කාබොක්සිලේස් ඔක්සිජනේස් (රුබිස්කෝ) එන්සයිමය විශාල ප්‍රමාණයකින් හරිතලව පංජරය තුළ පවතී. 3-PGA වලට ATP වලින් එක් පොස්පේට් කාණ්ඩයක් එකතු කිරීමෙන් එය 1,3- බිස්පොස්ෆොග්ලිසරේට් බවට පරිවර්තනය වේ.

ඔක්සිහරණය

1,3 - බිස්පොස්ෆොග්ලිසරේට්, ග්ලිසරැල්ඩිහයිඩ් 3 - පොස්පේට් (G3P) බවට පියවරෙන් පියවර ඔක්සිහරණය වෙයි. මේවා එන්සයිම උත්ප්‍රේරක ප්‍රතික්‍රියා වන අතර, ආලෝක ප්‍රතික්‍රියාවේ දී නිපදවූ NADPH හා ATP මේ සඳහා වැය කරයි. G3P කාබෝහයිඩ්‍රේට් (ග්ලූකෝස්) සංශ්ලේෂණයේ පූර්වග අණු වේ (Precursor).

RuBP පුනර්ජනනය

සංකීර්ණ ප්‍රතික්‍රියා ශ්‍රේණියක් හරහා ගොස් RuBP පුනර්ජනනය වේ. මේ ක්‍රියාවලිය සඳහා ආලෝක ප්‍රතික්‍රියාවේ දී නිපදවා ගත් ATP වැය වේ. පසුව G3P වලින්, ග්ලූකෝස් සංශ්ලේෂණය වේ. මෙය එන්සයිම උත්ප්‍රේරක ක්‍රියාවකි.

පසුව G3P වලින්, ග්ලූකෝස් සංශ්ලේෂණය වේ. මෙය එන්සයිම උත්ප්‍රේරක ක්‍රියාවකි.

ප්‍රභාශ්වසනය

නමින් යෝජිත පරිදි ම, රුබිස්කෝ එන්සයිමය මගින් විශිෂ්ට ප්‍රතික්‍රියා දෙකක් උත්ප්‍රේරනය කරනු ලබයි. එය කාබොක්සිලේස් හා ඔක්සිජනේස් ලෙස ක්‍රියා කරයි.

ඔක්සිජනේස් ප්‍රතික්‍රියාවේ දී රුබිස්කෝ එන්සයිමය සමාන උපස්තරයක්, RuBP භාවිත කළ ද

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

එය ප්‍රතික්‍රියා කරන්නේ O_2 සමගිනි. කාබොක්සිලේස් එන්සයිම් ප්‍රතික්‍රියා උත්ප්‍රේරණය සඳහා ක්‍රියාත්මක වූ RuBPවල ඇති, සක්‍රිය ස්ථානය ම ඔක්සිජනේස් ප්‍රතික්‍රියා උත්ප්‍රේරණය සඳහා යොදා ගනියි. එනම්, CO_2 හා O_2 තරගකාරීව ක්‍රියා කරන උපස්තර වේ. CO_2 ඔක්සිජනේස් ප්‍රතික්‍රියාවට නිෂේධකයක් ලෙසත්, O_2 කාබොක්සිලේස් ප්‍රතික්‍රියාවට නිෂේධකයක් ලෙසත් ක්‍රියා කරයි.

ප්‍රභාස්වසනයේ දී ඔක්සිජනේස් ප්‍රතික්‍රියාවේදී 3PGA එක් අණුවක් ද, කාබන් දෙකක සංයුතියකින් යුත් අණුවක් ද සාදයි. කාබන් දෙකකින් යුක්ත සංයෝගය හරිතලව හැර යන අතර, එය පෙරොක්සිසෝමය හා මයිටොකොන්ඩ්‍රියා තුළ දී සැකසීමට (Processed) ලක් වේ. ප්‍රභාස්වසනය සඳහා හරිතලව, මයිටොකොන්ඩ්‍රියම හා පෙරොක්සිසෝම තුළ ඇති එන්සයිම දායක වෙයි (මේ මාර්ගයේ විස්තර අපේක්ෂා නොකෙරේ).

ප්‍රභා ස්වභවය ශක්ති අවශෝෂණය ඉලක්ක කර ගත් ක්‍රියාවලියක් නොවන අතර, CO_2 වෙනුවට O_2 භාවිත කළ විට, O_2 වෙනුවට CO_2 භාවිත කරන සෑම වාරයකට ම වඩා 50%කින් ශාකය 3PGA නිපදවන ප්‍රමාණය අඩු වෙයි. තව ද ශුද්ධ CO_2 භාවිතයකට මඟ පාදයි. ඒ නිසා ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ දී ශුද්ධ C ලාභය ඉවත් වීම සහ නිෂ්පාදකතාව අඩු වීම සිදු වේ.

C₄ ශාක

ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයට අවශ්‍ය CO_2 පූටිකා ඔස්සේ පත්‍ර තුළට ඇතුළු වේ. උත්ස්වේදනය සිදු වන ප්‍රධාන මාර්ගයක් වන්නේ ද පූටිකා ය. උණුසුම්, වියළි දිනවල, ජල සංරක්ෂණය උදෙසා බොහෝ ශාකවල පූටිකා වැසී යයි. ඒ අතර, ම ආලෝක ප්‍රතික්‍රියාවෙන් O_2 නිදහස් වීම වැඩි වීම ඇරඹේ. මෙය සයිටොසෝලයේ $CO_2:O_2$ අනුපාතය තව දුරටත් අඩු වීමට මඟපාදයි. ඉහළ උෂ්ණත්වය, වියළිබව සහ අධික ආලෝක තීව්‍රතා යටතේ ශාක පත්‍ර තුළ ඇති වන මේ තත්ත්වය ප්‍රභාස්වසනය නම් නිෂ්පාද ක්‍රියාවලියට හිතකර වේ.

ශාක පරිණාමයේ දී මේ තත්ත්වයට මුහුණ දීමට විවිධාකාරයෙන් සුදානම් වූ අතර, එහි සාර්ථක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස රුබිස්කෝ එන්සයිමය වටා CO_2 සාන්ද්‍රණය වැඩි කර ගැනීමට C₄ ප්‍රභාසංශ්ලේෂණ පටයට හැකි විය.

C₄ ප්‍රභාසංශ්ලේෂණ පටයේ දී රුබිස්කෝ එන්සයිමය අවට CO_2 සාන්ද්‍රණය ඉහළ මට්ටමක තබාගැනීමට ඉඩ සැලසීම සඳහා ශාක තුළ විවිධ ජෛව රසායනික හා ව්‍යුහ විද්‍යාත්මක විකරණයන් සිදු වී ඇත. මේ මඟින් C₄ ශාකවල ඔක්සිජනේස් ප්‍රතික්‍රියාව හා ඉන් පසුව වන ප්‍රභාස්වසනය විශාල වශයෙන් අඩු වී ඇත.

බොහෝ C₄ ශාකවල පැහැදිලිව විශේෂණය වූ සෛල වර්ග දෙකක් වන පත්‍ර මධ්‍ය සෛල හා කලාප කොපු සෛල ඇති වී ඒ අතර, ශ්‍රම විභාජනය වීමෙන් CO_2 සාන්ද්‍රණය යන්ත්‍රණයක් හැඩ ගැසී ඇත.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

C₃ ශාක සමග සසඳන විට C₄ ශාක පත්‍රවල කලාප කොපු සෛල පුළුල් වශයෙන් කායික විද්‍යාත්මක කෘත්‍ය සඳහා හැඩගැසී ඇත. C₄ ශාකවල මේ සෛල සාපේක්ෂව විශාල වී ඉහළ ඉන්ද්‍රියකා ප්‍රමාණයක් අන්තර්ගත වීමෙන් එය පෙන්වයි. C₄ මාර්ගය වඩාත් කාර්යක්ෂමව සිදු කර ගැනීම සඳහා පත්‍ර මධ්‍ය සෛල හා කලාප කොපු සෛල අතර, විශාල ප්ලාස්මන්ට සංඛ්‍යාවක් මගින් අන්තර් සම්බන්ධතා පවත්වා ගනී. සනාල කලාප වට කරමින් කලාප කොපු සෛල පිහිටීමත්, ඊට පිටතින් පත්‍ර මධ්‍ය සෛලවලින් වට වීමෙන් සිදු වන මේ පත්‍ර පටක ව්‍යුහය ක්‍රාන්ති ව්‍යුහය ලෙස හඳුන්වනු ලබයි. මෙහි කලාප කොපු සෛල තුළ අධික CO₂ සාන්ද්‍රණයක් යටතේ රුබිස්කෝ එන්සයිමය ක්‍රියා කරයි. ඒ නිසා රුබිස්කෝ C₃ ශාකවලට වඩා වැඩි කාර්යක්ෂමතාවකින් ක්‍රියා කරයි. ජල හානිය අවම කරගැනීම සඳහා පූටිකා වැසී තිබියදීත්, අවශ්‍ය තරම් CO₂ සාන්ද්‍රණයක් ලබා ගැනීමට හැකියාවක් CO₂ සාන්ද්‍රණ යන්ත්‍රණය නිසා C₄ ශාකවලට ඇත.

ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ C₄ පථය

C₄ ශාකවල, පත්‍ර මධ්‍ය සෛල තුළ දී, පළමුවෙන් ම CO₂ ප්‍රතිග්‍රාහකයා වන පොස්ෆෝනෝල් ගයිරුවේට් මගින් PEP කාබොක්සිලේස් එන්සයිමය උපකාරී කර ගෙන CO₂ තිර කිරීම සිදු වේ. පොස්ෆෝනෝල් ගයිරුවේට් (PEP) මගින් ආරම්භක වශයෙන් ප්‍රතිග්‍රාහණය කර, කාබන් 04 ක සංයුතියකින් යුක්ත ඔක්සැලෝ ඇසිටේට් බවට (OAA) පරිවර්තනය කරයි.

මේ (OAA) C₄ සංයෝගයක් නිසා මේ ප්‍රභාසංශ්ලේෂණ පථය C₄ පථය ලෙස නම් කෙරේ. ඔක්සැලෝ ඇසිටේට් (OAA) ඉක්මනින් වඩාත් ස්ථායී C₄ සංයෝගයක් වන මැලේට් බවට පරිවර්තනය වී, කලාප කොපු සෛල තුළට විසරණය වෙයි. මැලේට්, CO₂ නිදහස් කරමින්, C තුනක් සහිත පයිරුවේට් බවට පත් වේ. පයිරුවේට් නැවත පත්‍ර මධ්‍ය සෛලවලට විසරණය වේ. ඉන්පසු පයිරුවේට් ATP ජලවිච්ඡේදනයෙන් පොස්ෆේට් කාණ්ඩයක් ලබා ගෙන PEP පුනර්ජනනය කරයි.

මෙහිදී කාබොක්සිලේසරණ එන්සයිම ක්‍රියාත්මක වී CO₂ නිදහස් වන අතර, එම CO₂ රුබිස්කෝ එන්සයිමය මගින් යළිත් තිර කරයි. එය C₄ ශාකවල කලාප කොපු සෛල තුළට සීමා වූවකි.

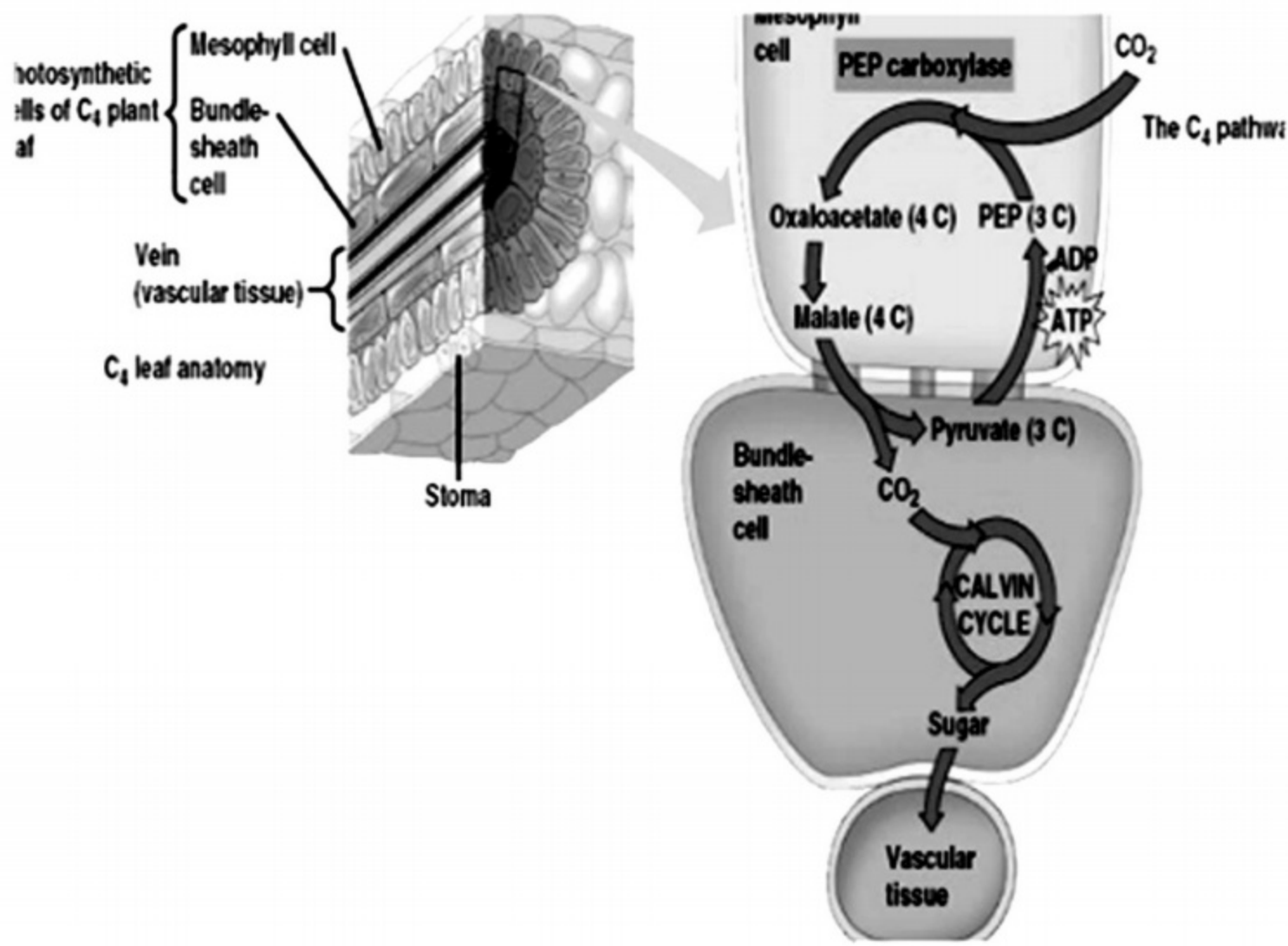
පත්‍ර මධ්‍ය සෛලවල හරිතලව ව්‍යුහ විද්‍යාත්මකව කලාප කොපු සෛලවල හරිතලවවලට වඩා වෙනස් වේ.

පත්‍ර මධ්‍ය සෛල හරිතලව ආලෝක ප්‍රතික්‍රියාව පමණක් සිදු වීමට හොඳින් අනුවර්තනය වී ඇති අතර, ඒවා ග්‍රානාවලින් පොහොසත් ය. මේවා සාපේක්ෂව විශාල වන අතර, ආලෝක ප්‍රතික්‍රියාව සිදු වීම සඳහා හොඳින් විභේදනය වී ඇත. කලාප කොපු සෛලවල ග්‍රානා අඩුවෙන් විභේදනයක් පෙන්වන අතර, ප්‍රමාණයෙන් අඩු ය; සමහර විට ග්‍රානා නොපිහිටයි. ඒවායේ PS I පමණක් ඇති අතර, PS II නැත. අමතර ATP නිපදවන්නේ, චක්‍රීය ඉලෙක්ට්‍රෝන පරිවහනයෙනි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

CO₂ තිර කිරීම සඳහා මේ PEP කාබොක්සිලේස් එන්සයිමය, රුබිස්කෝ එන්සයිමයට වඩා කාර්යක්ෂම වේ. එහි ඔක්සිජන් වලට බන්ධනාවක් නැත.

රූපය 2.39: C₄ පථය

C4 පථයේ වැදගත්කම

- රුබිස්කෝ එන්සයිමය අවකාශමය වශයෙන් වෙන් වීම හේතුවෙන් ප්‍රභාශ්වසනයට ඇති මාර්ග වැසී යයි. ඒ හේතුවෙන් අඩු CO₂ සාන්ද්‍රණයක දී ද, ශාක තුළ CO₂ තිර වීමේ කාර්යක්ෂමතාව වැඩි කර ගත හැකි ය.
- උණුසුම්, වියළි දේශගුණ තත්ත්වයන්හි දී ශාක තුළ උත්ස්වේදනයෙන් සිදු වන ජලහානිය අවම කර ගැනීම සඳහා පූටිකා වැසීම අත්‍යවශ්‍ය වෙයි. මේ තත්ත්ව තුළ ශාකවලට CO₂ ලබා ගැනීමේ හැකියාව අඩු වෙයි. මේ නිසා නිවර්තන කලාපීය රටවල හෝ උණුසුම් පරිසර තත්ත්ව තුළ වැඩෙන ශාකවලට CO₂ උග්‍රතාවක් ඇති වේ. කලාප කොපු සෛලවල ද CO₂ සාන්ද්‍රණය වැඩි කර තබා ගැනීමෙන් C₄ ශාකවලට අඩු CO₂ සාන්ද්‍රණයක දී ද ප්‍රභාසංශ්ලේෂණ කාර්යක්ෂමතාව වැඩි කර ගත හැකි ය.
- C₄ ශාකවල ජලය භාවිත කිරීමේ කාර්යක්ෂමතාව C₃ ශාකවලට වඩා වැඩි ය. පූටිකා වැසී තිබියදීත් CO₂ සාන්ද්‍රණ යන්ත්‍රණය නිසා ප්‍රමාණවත් CO₂ ලබා ගැනීමට හැකි ය. උත්ස්වේදනයෙන් සිදු වන ජලහානිය අවම කර ගත හැකි ය.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

- කලාප කොපු සෛල තුළ වැඩි CO₂ සාන්ද්‍රණයක දී රුබිස්කෝ එන්සයිමය ක්‍රියාත්මක වන නිසා C₃ ශාකවලට වඩා වැඩි කාර්යක්ෂමතාවකින් C₄ ශාකවල රුබිස්කෝ එන්සයිමය ක්‍රියාත්මක වෙයි. එබැවින් C₄ ශාකවලට මේ එන්සයිමයෙන් අඩු ප්‍රමාණයක් අවශ්‍ය වේ. මේ නිසා C₄ ශාකවල නයිට්‍රජන් භාවිත කිරීමේ කාර්යක්ෂමතාව C₃ වලට වඩා වැඩි ය.

වගුව 2.6: C₃ හා C₄ ශාක සැසඳීම

ලක්ෂණ	C ₃ ශාක	C ₄ ශාක
උදාහරණ	තිරිඟු, වී, බාර්ලි	බඩඉරිඟු, උක්, තෘණ
CO ₂ තිරකිරීම	එක්වරකි	දෙවරකි. පළමුව පත්‍ර මධ්‍ය සෛල තුළ හා දෙවනුව කලාප කොපු සෛල තුළ
CO ₂ ප්‍රතිග්‍රාහකයා	5C, RuBP	3C, PEP පත්‍ර මධ්‍ය සෛල තුළ 5C, RuBP කලාප කොපු තුළ
CO ₂ තිරකිරීමට අදාළ එන්සයිම	රුබිස්කෝ	PEP කාබොක්සිලේස් පත්‍ර මධ්‍ය සෛල තුළ ඉතා කාර්යක්ෂම වේ. කලාප කොපු සෛල තුළ වැඩි CO ₂ සාන්ද්‍රණයක දී Rubisco උපරිම කාර්යක්ෂමතාවකින් යුක්තව ක්‍රියා කරයි.
CO ₂ තිරකිරීමේ ප්‍රථම ඵලය	කාබන් 3 ක සංයුතියක් සහිත 3 පොස්ෆොග්ලිසරේට් (3-PGA)	කාබන් 04 සංයුතියක් සහිත ඔක්සැලෝ ඇසිටේට් (OAA)
පත්‍ර ව්‍යුහය	කලාප කොපු සෛල තිබුණහොත් ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය සිදු නොවේ (කොළ පැහැති නොවේ). ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය පත්‍ර මධ්‍ය සෛල තුළ සිදු වේ.	ක්‍රාන්ස් ව්‍යුහය පවතින නිසා පත්‍ර මධ්‍ය සෛල තුළත්, කලාප කොපු සෛල තුළත් ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය සිදු වේ.
නිෂ්පාදකතාව	ඵලදාව සාමාන්‍යයෙන් අඩුය.	ඵලදාව සාමාන්‍යයෙන් ඉහළය.

ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයට බලපාන සාධක

බෝග නිෂ්පාදනය සඳහා ප්‍රභාසංශ්ලේෂණ ශීඝ්‍රතාව ඉතා වැදගත් වෙයි. ශීඝ්‍රතාවය කරුණු කිහිපයක් මත රඳා පවතී.

උදා: ආලෝක තීව්‍රතාව, CO₂ සාන්ද්‍රණය, උෂ්ණත්වය, ජලය, දූෂක, නිෂේධක ඒ කෙරෙහි බලපායි.

ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය ප්‍රතික්‍රියා ශ්‍රේණියකින් යුක්ත වෙයි. එම නිසා විවිධ සාධක දායක වෙයි. විද්‍යාඥයකු වන බ්ලැක්මාන් සීමාකාරී සාධක මුල්ධර්මය පිළිබඳ අදහස මුල්වරට කරුණු දැක්වීය.

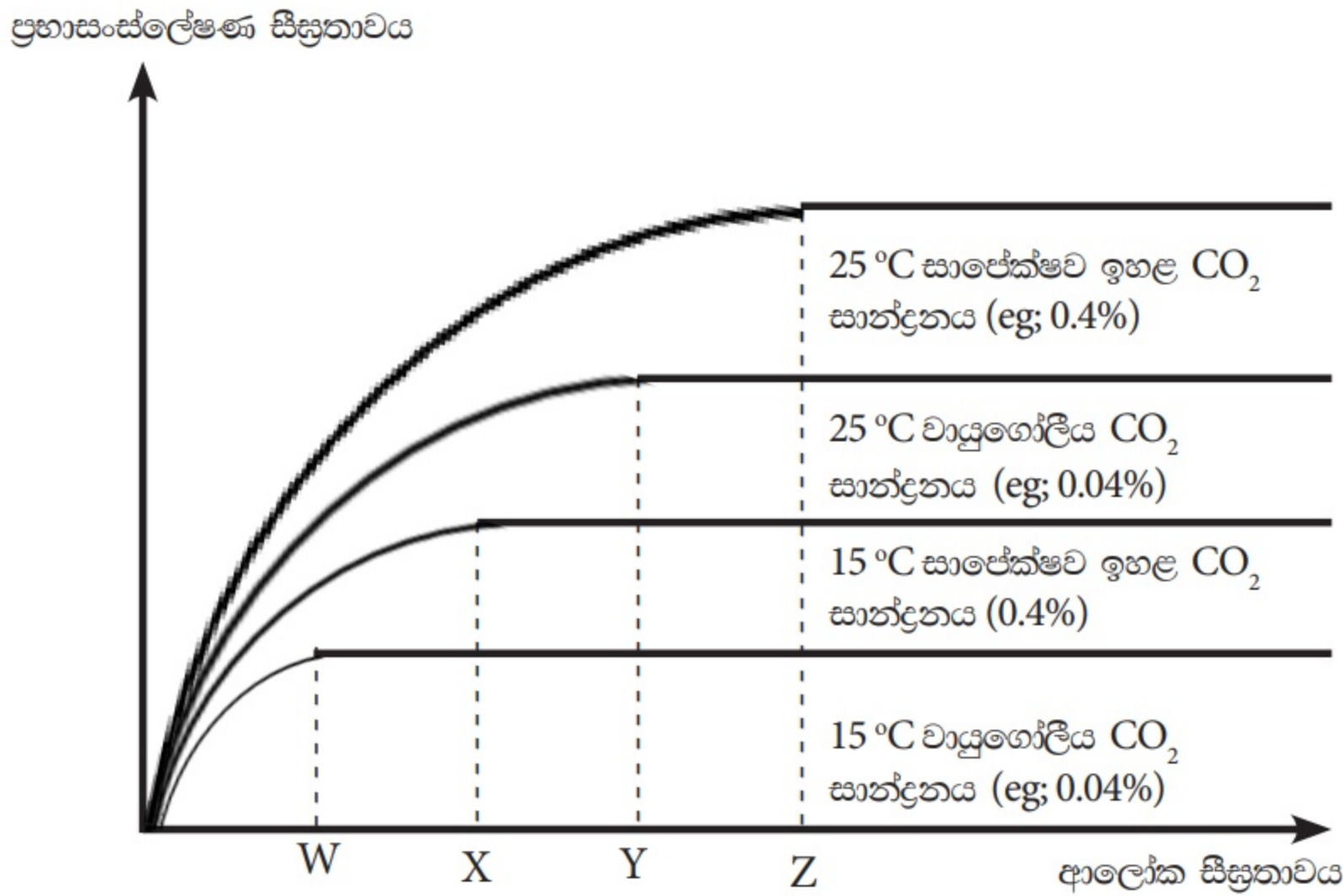
එක ම රසායනික ක්‍රියාවලියක් කෙරෙහි සාධක එකකට වඩා බලපාන විට කිසියම් අවස්ථාවක දී, ක්‍රියාවලියේ ශීඝ්‍රතාව තීරණය වන්නේ එම අවස්ථාවේ දී අවම මට්ටමින් ලැබෙන සාධකය මත ය.

උදා: ආලෝක තීව්‍රතාව

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ආලෝක තීව්‍රතාව

ආලෝක තීව්‍රතාව ක්‍රමයෙන් වැඩි කිරීමෙන්, ප්‍රභාසංශ්ලේෂණ ශීඝ්‍රතාවය වැඩි කළ හැකි ය. එහෙත් යම් අවස්ථාවක දී වෙනත් සාධකයක් සීමාකාරී වන නිසා ප්‍රභාසංශ්ලේෂණ ශීඝ්‍රතාව අඩු වෙයි.

රූපය 2.40 විවිධ උෂ්ණත්ව යටතේ ආලෝක තීව්‍රතාව සමඟ ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ ශීඝ්‍රතාව

අධික ආලෝක තීව්‍රතා යටතේ දී හරිතප්‍රද විරාමනයට ලක් වීමට ඉඩ ඇති නිසා ප්‍රභාසංශ්ලේෂණ ශීඝ්‍රතාව අඩු වෙයි. කෙසේ වුව ද, අධික ආලෝක තීව්‍රතාවල ආරක්ෂා වීම සඳහා එවැනි ශාකවලට ඝන උච්චර්ම, අපිචර්මීය කේශර සහිත පත්‍ර වැනි විවිධ උපාංග ඇත.

සාමාන්‍ය තත්ත්ව යටතේ, CO₂ ප්‍රභාසංශ්ලේෂණ ක්‍රියාවලිය සඳහා ප්‍රධාන සීමාකාරී සාධකයක් වෙයි. CO₂ සාන්ද්‍රණය ඉහළ යන විට ප්‍රභාසංශ්ලේෂණ ශීඝ්‍රතාව ද ඉහළ යනු ඇත. උදා: CO₂ සාන්ද්‍රණය වැඩි හරිත ගෘහ තුළ තක්කාලි ශාක වගා කිරීමේ දී ඇතැම් විට මෙය සිදු වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ශක්තිය නිපදවා ගැනීමේ ක්‍රියාවලියක් ලෙස සෛලීය ශ්වසනය

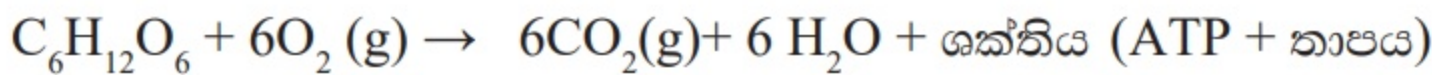
කාබෝහයිඩ්‍රේට් වැනි කාබනික අණුවල ඇති රසායනික ශක්තිය, ඔක්සිකාරක ක්‍රියාවලියක් ඔස්සේ පියවරෙන් පියවර නිදහස් කිරීම සෛලීය ශ්වසනයයි. මෙය උත්ප්‍රේරණය කරනු ලබන්නේ එන්සයිමවලින් වන අතර, සෛල තුළ එම ශක්තිය ATP ලෙස පවතී. සෛලීය ශ්වසනය

- (a) ස්වායු ශ්වසනය
- (b) නිර්වායු ශ්වසනය ලෙස බෙදා දැක්විය හැකි ය.

ස්වායු ශ්වසනය

අණුක ඔක්සිජන් පවතින විට, ග්ලූකෝස් වැනි ශ්වසන උපස්තර යොදා ගෙන ATP සංශ්ලේෂණය කිරීමේ ක්‍රියාවලිය ස්වායු ශ්වසනයයි. ජීවී සෛල තුළ ප්‍රධාන ශ්වසන උපස්තරය ලෙස ග්ලූකෝස් දැකිය හැකි ය.

ග්ලූකෝස් අණුවක ස්වායු ශ්වසනය පහත තුළින් රසායනික සමීකරණයෙන් පෙන්වා දිය හැකි ය.

මේ ක්‍රියාවලියේ ප්‍රධාන පියවර 03ක් ඇත. ඒවා නම්,

- 1. ග්ලයිකොලිසිස
- 2. පයිරුවේට් ඔක්සිකරණය හා සිට්‍රික් අම්ල චක්‍රය (ක්‍රෙබ්ස් චක්‍රය)
- 3. ඔක්සිකාරක පොස්ෆොරයිලීකරණය (ඉලෙක්ට්‍රෝන පරිවහන දාමය)

ග්ලයිකොලිසිස

මෙය සෛලයේ සයිටොසෝලය තුළ සිදු වේ. එයට හේතුව වන්නේ ග්ලයිකොලිසිසේ ප්‍රතික්‍රියා උත්ප්‍රේරණය සියලු එන්සයිම සෛලයේ සයිටොසෝලය තුළ පැවතීමයි. මෙය අණුක ඔක්සිජන් (O_2) මත රඳා නොපවතී. මෙහි දී කාබන් 6ක් සහිත ග්ලූකෝස් අණුවක් පියවරෙන් පියවර කාබන් 03ක් සහිත පයිරුවේට් අණු 02ක් බවට බිඳ වැටේ.

ආරම්භක ක්‍රියාවලියේ දී ATP අණු 02ක් භාවිත වේ. එක් ග්ලූකෝස් අණුවක් බිඳ දැමීමේ දී පිටවන H^+ අයන 04 හා ඉලෙක්ට්‍රෝන මගින් NAD^+ අණු 02ක් ඔක්සිහරණය කිරීමෙන් $NADH$ අණු 02 ක් නිපදවේ.

ග්ලයිකොලිසිස අවසානයේ දී ATP අණු හතරක් නිපදවේ. මූලික පියවරේ දී ATP අණු දෙකක් වැය වන නිසා ශුද්ධ ATP ප්‍රමාණය ATP අණු දෙකකි.

O_2 ඇති විට දී පමණක් මේ පයිරුවේට් අණු මයිටොකොන්ඩ්‍රියා තුළට ඇතුළු වී, ඉතිරි පියවර සිදු වේ.

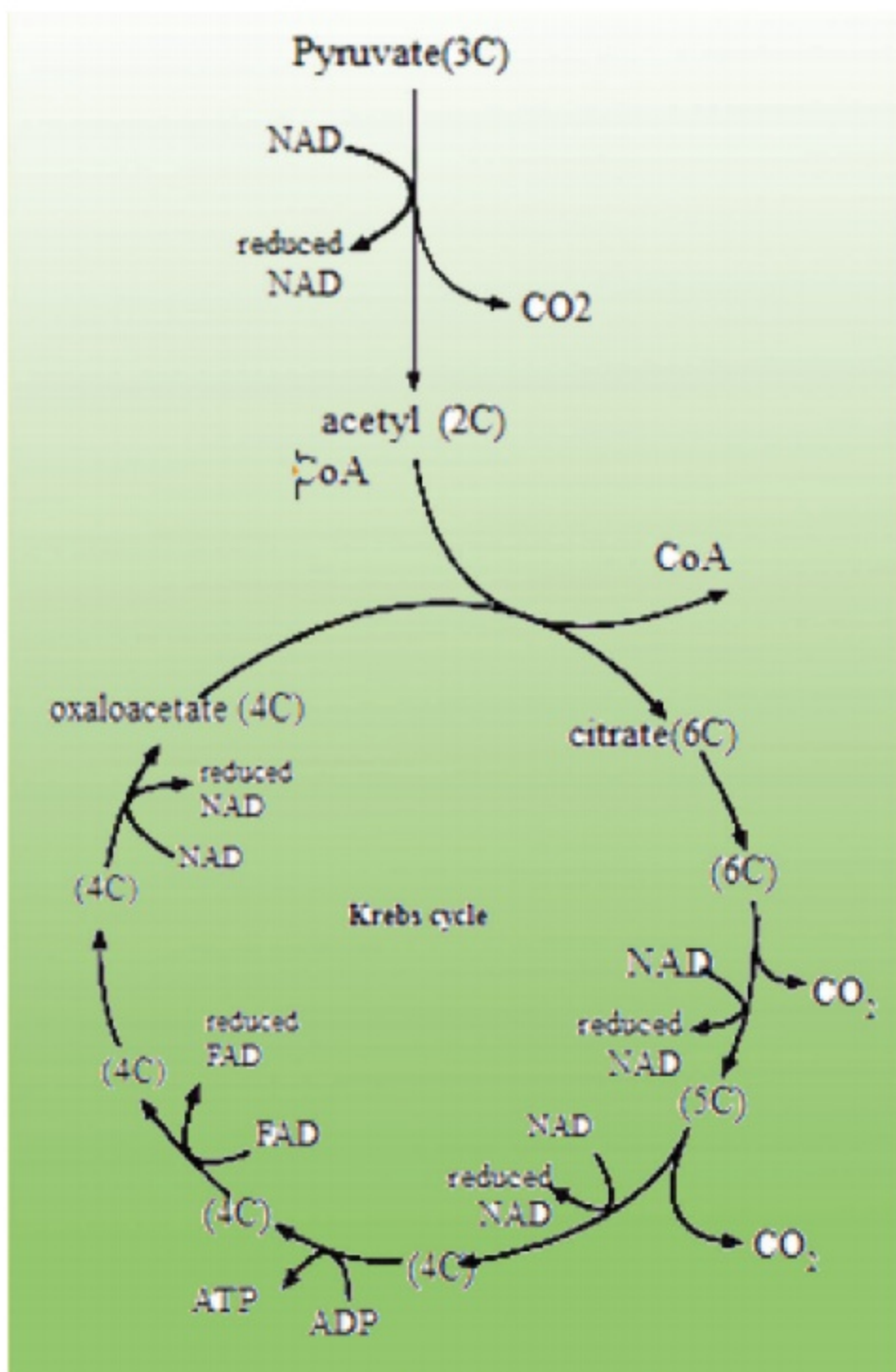
© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

පයිරුවේට් ඔක්සිකරණය/ සම්බන්ධක ප්‍රතික්‍රියාව

මේ පයිරුවේට් අණු දෙක පටලය හරහා සක්‍රීය පරිවහනය මගින් මයිටොකොන්ඩ්‍රියා තුළට ඇතුළු වේ. මයිටොකොන්ඩ්‍රියා පූරකය තුළ දී පයිරුවේට් CO_2 අණු දෙකක් පිට කරමින් ඇසිටයිල් කාණ්ඩයක් බවට පරිවර්තනය වේ. ඉන් පසුව මේ ඇසිටයිල් කාණ්ඩය සහ එන්සයිමය - A සමඟ සම්බන්ධ වී ඇසිටයිල් Co - A සාදයි. මේ ප්‍රතික්‍රියාවේ දී NAD^+ අණු දෙකක්, $NADH$ අණු දෙකක් බවට පත් වේ. සම්පූර්ණ ප්‍රතික්‍රියාව පහත ආකාරයට ලියා දැක්විය හැකි ය.

පයිරුවේට් ඔක්සිකරණය ග්ලයිකොලිසිස හා සිට්‍රික් අම්ල චක්‍රය සම්බන්ධ කරන ප්‍රතික්‍රියාවකි. ඇසිටයිල් - CoA එහි ඇසිටයිල් කාණ්ඩය සිට්‍රික් අම්ල චක්‍රයට ලබා දෙයි.

රූපය 2.41 ක්‍රේබ්ස් චක්‍රය (විභාගය සඳහා යන්ත්‍රණය අවශ්‍ය නැත)

සිට්‍රික් අම්ල චක්‍රය

මෙය මයිටොකොන්ඩ්‍රියා පූරකය තුළ විශේෂිත එන්සයිම භාවිතයෙන් සිදු වේ. මේ චක්‍රීය මාර්ගයේ ප්‍රධාන ඵලය සිට්‍රික් අම්ලය නිසා මෙය සිට්‍රික් අම්ල චක්‍රය ලෙස නම් කෙරේ. මේ මාර්ගය හාන්ස් ක්‍රේබ්ස් (ජර්මානු - බ්‍රිතාන්‍ය ජාතික) විද්‍යාඥයා විසින් සොයා ගන්නා ලදී. එනිසා මෙය ක්‍රේබ්ස් චක්‍රය ලෙස ද නම් කෙරේ. සිට්‍රික් අම්ලය කාබොක්සිලික් කාණ්ඩ 3කින් යුක්ත නිසා ට්‍රයිකාබොක්සිලික් අම්ල චක්‍රය (TCA) ලෙස ද නම් කෙරේ. මේ සිට්‍රික් අම්ල චක්‍රයේ දී කාබන් හතරක් සහිත ඔක්සැලෝ ඇසිටේට්, කාබන් දෙකක් සහිත ඇසිටයිල් Co - A සමඟ සම්බන්ධ වී කාබන් හයක් සහිත සංයෝගයක් වන සිට්‍රික් අම්ලය සෑදේ. සිට්‍රික් අම්ලය එන්සයිම උත්ප්‍රේරිත ප්‍රතික්‍රියා ශ්‍රේණියක් ඔස්සේ ගොස් ඔක්සැලෝ ඇසිටේට් පුනර්ජනනය කරයි.

මෙහි දී කාබොක්සිල්හරණයෙන් කාබන්ඩයොක්සයිඩ් අණු දෙකක් පිට වෙයි. උපස්තර පොස්ෆොරයිලීකරණයෙන් එක් ATP අණුවක් නිපදවයි. ඔක්සිකරණ ප්‍රතික්‍රියා මගින් එක් $FADH_2$ අණුවක් සහ $NADH$ අණු තුනක් නිපදවේ. මෙය සිට්‍රික් අම්ල චක්‍රයට ඇතුළු වූ එක් ඇසිටයිල් කාණ්ඩයක් මගින් ඇති වන ඵලයකි. එනිසා එක් ග්ලූකෝස් අණුවක් සඳහා මේ සංඛ්‍යාව දෙගුණ කළ යුතු ය.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ඉලෙක්ට්‍රෝන පරිවහන දාමය

මේ පියවර මයිටොකොන්ඩ්‍රියා ඇතුළු පටලය (මීයර) හරහා සිදු වේ. මීයරවල නැමීම හේතුවෙන් ඔක්සිකාරක පොස්ෆොරයිලීකරණය සඳහා පෘෂ්ඨික වර්ගඵලය වැඩි වේ. ස්වායු ශ්වසනයේ මුල් අවස්ථාවේ දී නිපදවූ NADH හා FADH₂ ඉලෙක්ට්‍රෝන පරිවහන දාමය ඔස්සේ ඉලෙක්ට්‍රෝන හුවමාරුව හේතුවෙන් ඔක්සිකරණය වේ. අවසානයේ දී මේ ඉලෙක්ට්‍රෝන අණුක ඔක්සිජන් O₂ ලබා ගනී. ඉලෙක්ට්‍රෝන පරිවහන දාමය මයිටොකොන්ඩ්‍රියාවල ඇතුළු පටලයේ ස්ථානගත වී ඇත. මෙය මීයර හරහා ඉලෙක්ට්‍රෝන සහ ප්‍රෝටෝන වලනයට දායක වන ප්‍රෝටීන සහ ප්‍රෝටීන නොවන අණු ශ්‍රේණියකින් සමන්විත ය. එනිසා ස්වායු ශ්වසනයේ අවසාන ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රතිග්‍රාහකයා වන්නේ අණුක ඔක්සිජන් (O₂) ය. ඉලෙක්ට්‍රෝන පරිවහන දාමයේ දී ඔක්සිකාරක පොස්ෆොරයිලීකරණයෙන් ATP නිපදවනු ලැබේ. ඉලෙක්ට්‍රෝන පරිවහන දාමයේ දී NADH හා FADH₂ වලින් ක්‍රමයෙන් නිදහස් වූ ශක්තිය ATP සංශ්ලේෂණයට යොදා ගනී.

ඉලෙක්ට්‍රෝන පරිවහන දාමයේ දී එක NADH අණුවක් ඔක්සිකාරක පොස්ෆොරයිලීකරණය මගින් ඔක්සිකරණයේ දී සාමාන්‍යය වශයෙන් ATP අණු 2.5ක් ද FADH₂ එක අණුවක් එසේ ඔක්සිකරණයෙන් ATP අණු 1.5ක් ද නිපදවේ. මේ පියවරේ දී සම්පූර්ණයෙන් නිපදවන ලද ATP අණු සංඛ්‍යාව වන්නේ 28කි.

මෙය සත්‍ය වන්නේ අක්මා සෛල සහ හෘත් පේශී සෛල වැනි ක්‍රියාකාරී සෛලවලටයි. එහෙත් අනෙකුත් සෛලවල දී ග්ලයිකොලිසියේ දී නිපදවන ලද ATP අණු 02ක් යොදා ගෙන NADH අණු 02ක් සයිටොසෝලයේ සිට මයිටොකොන්ඩ්‍රියාමි පූරකයට පරිවහනය භාවිත වේ. එබැවින් එම සෛලවල එක් ග්ලූකෝස් අණුවකින් නිපදවෙන ATP සංඛ්‍යාව (32-2) = 30 වේ.

ස්වායු ශ්වසනයේ දී එක් ග්ලූකෝස් අණුවකින් නිපදවන සම්පූර්ණ ATP අණු සංඛ්‍යාව වන්නේ,

ග්ලයිකොලිසියේ දී

- ATP ලෙස → 2 ATP (උපස්තර පොස්ෆොරයිලීකරණය)
- 2 NADH → 5 ATP (ඔක්සිකාරක පොස්ෆොරයිලීකරණය)

පයිරුවේට ඔක්සිකරණයේ දී
2 NADH → 5 ATP (ඔක්සිකාරක පොස්ෆොරයිලීකරණය)

- සිට්‍රික් අම්ල චක්‍රයේ දී
- ATP → 2ATP (උපස්තර පොස්ෆොරයිලීකරණය)
- NADH අණු 06කින් → 15 ATP (ඔක්සිකාරක පොස්ෆොරයිලීකරණය)
- FADH₂ අණු 02කින් → 3 ATP (ඔක්සිකාරක පොස්ෆොරයිලීකරණය)
- එනිසා සම්පූර්ණ ATP සංඛ්‍යාව = 32 ATP

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

නිර්වායු ශ්වසනය

අණුක ඔක්සිජන් (O_2) නැති විට ග්ලූකෝස් බිඳ දැමීම නිර්වායු ශ්වසනය යි. මෙය සයිටොසෝලයේ ඇති එන්සයිම මගින් උත්ප්‍රේරණය කරයි. අණුක ඔක්සිජන් නැති විට, පයිරුවේට් අණුවලට තව දුරටත් බිඳ වැටිය නොහැකි ය. නිපදවූ ATP ශක්ති අවශ්‍යතාව සපුරා ගැනීමට යොදා ගනී. එහෙත් ග්ලයිකොලිසියේ දී නිපදවූ NADH ප්‍රයෝජනයට ගත නොහැකි වේ. NAD^+ සීමාකාරී වීම NADH ප්‍රතිචක්‍රීකරණය කර NAD^+ ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට ඇති හැකියාව වැඩි කිරීමට හේතු වේ.

පැසීම, ඔක්සිජන් නොමැති ATP නිපදවීමේ ක්‍රමයක් වේ. පයිරුවේට් මගින් නිපදවූ අන්තඵල අනුව, පැසීම් ආකාර වර්ග රාශියකි. ඉතා සුලබ ආකාර වන්නේ,

1. එතිල් ඇල්කොහොල් පැසීම
2. ලැක්ටික් අම්ල පැසීම

එතිල් මධ්‍යසාර පැසීම

- ස්වායු ශ්වසනයේ ලෙස ම, මෙහි ද පළමු පියවර ග්ලයිකොලිසියයි.
- එනිසා එක් ග්ලූකෝස් අණුවක් පයිරුවේට් අණු 02ක්, ATP අණු 02ක් සහ NADH අණු 02ක් බවට පත් වේ.
- ඉන් පසු මේ පයිරුවේට් පියවර 02කට දායක වේ.
- පළමු පියවරේ දී පයිරුවේට් ඇසිටැල්ඩිහයිඩ් බවට CO_2 අණුවක් නිදහස් කරමින් පත් වේ.
- දෙවන පියවරේ දී ඇසිටැල්ඩිහයිඩ් එතනෝල් බවට NADH භාවිතයෙන් ඔක්සිහරණය වේ. මේ NADH අණුව ග්ලයිකොලිසියේ දී නිපදවේ.
- එනිසා එතිල් මධ්‍යසාර පැසීමේ දී අවසාන හයිඩ්‍රජන් ප්‍රතිග්‍රාහකයා ඇසිටැල්ඩිහයිඩ් වේ. (කාබනික සංයෝගයකි).
- බොහෝ බැක්ටීරියා එතනෝල් පැසීම සිදු කරයි.
- ඉතා සුලබ එතිල් මධ්‍යසාර පැසීම සිදු කරන ජීවියා වන්නේ යීස්ට් ය.

ලැක්ටික් අම්ල පැසීම

- එතිල් මධ්‍යසාර පැසීමේ දී ලෙස ම, ලැක්ටික් අම්ල පැසීමේ දී ද ග්ලයිකොලිසිය පළමු පියවර ලෙස සිදු වේ.
- එනිසා එක් එක් ග්ලූකෝස් අණුවකින් පයිරුවේට් අණු 2ක්, ATP අණු 02ක් ද NADH අණු 02ක් ද නිපදවේ.
- ඉන් පසු පයිරුවේට් ඍජුවම අන්තඵලය ලෙසට ලැක්ටික් අම්ල බවට NADH මගින් ඔක්සිහරණය වේ. මෙහි දී CO_2 නිදහස් නොවේ. එනිසා අවසාන H ප්‍රතිග්‍රාහකයා වන්නේ පයිරුවේට් ය.
- සමහර දිලීර හා බැක්ටීරියා ලැක්ටික් අම්ල පැසීම සිදු කරයි. එහෙත් සුලබ වන්නේ යෝගට් සහ මුදවපු කිරි නිපදවන ලැක්ටික් අම්ල බැක්ටීරියා ය.

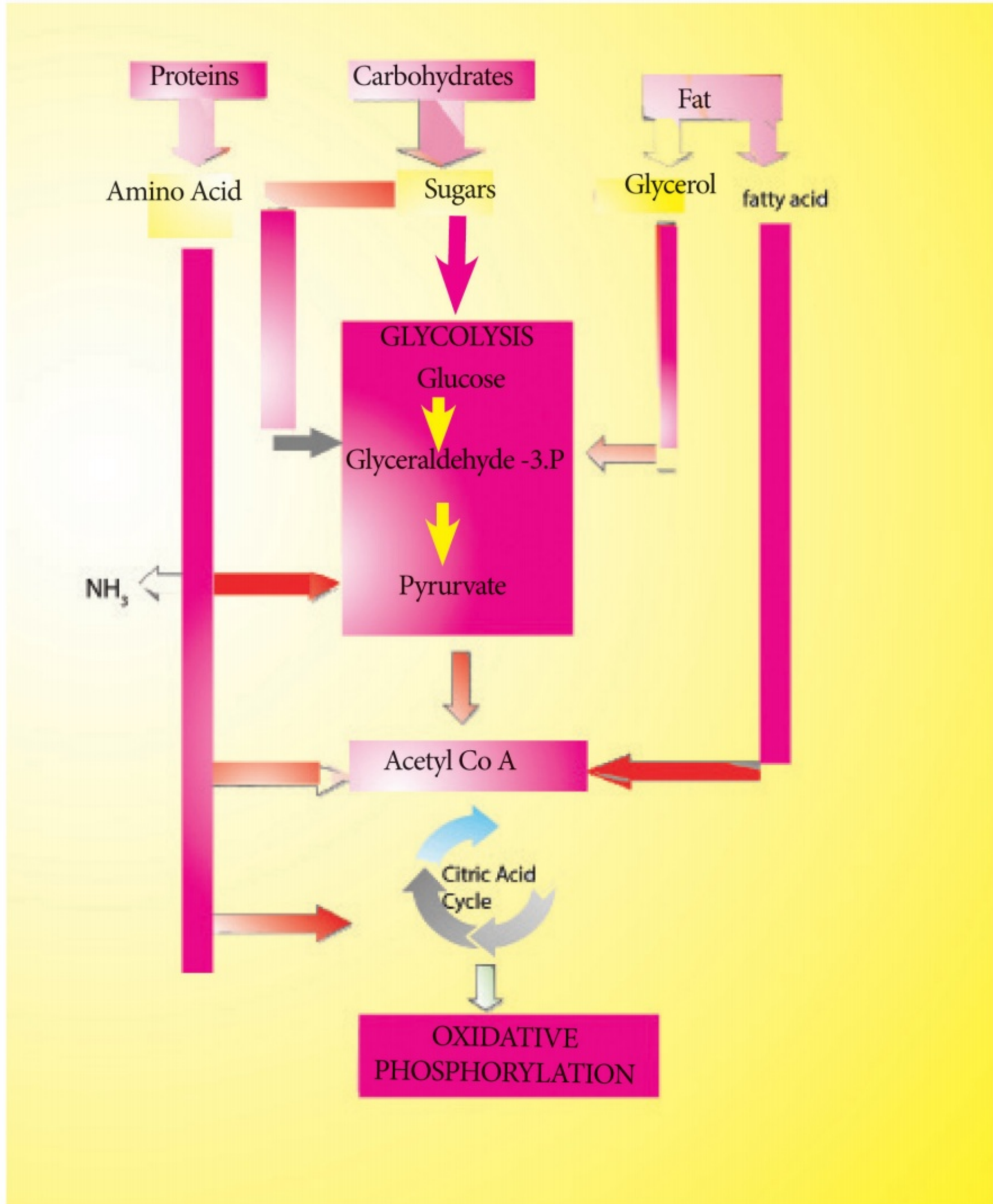
© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ශ්වසන ලබ්ධිය

දෙන ලද කාලයක දී දෙන ලද ශ්වසන උපස්තරයක් සඳහා නිදහස් වූ CO₂ පරිමාවට, පරිභෝජනය කරන ලද O₂ පරිමාවේ අනුපාතයයි.

$$RQ = V_{CO_2} / V_{O_2}$$

කාබෝහයිඩ්‍රේට්, මේද සහ ප්‍රෝටීන් සඳහා ශ්වසන ලබ්ධිය පිළිවෙලින් 1.0, 0.7 සහ 0.8 වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.